

31999R1493

14.7.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 179/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1493/1999**(1999. gada 17. maijs)****par vīna tirgus kopīgo organizāciju**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Lauksaimniecības produktu kopējās tirgus darbības un attīstības rezultātā būtu jāizveidojas kopējai lauksaimniecības politikai, kas īpaši ietvertu tādu lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju, kuri atkarībā no produkta var iegūt dažādas formas.

(2) Lopējās lauksaimniecības politikas nolūks ir sasniegt mērķus, kas izklāstīti Līguma 33. pantā, un jo īpaši vīna nozarē stabilizēt tirgus un nodrošināt pienācīgu dzīves līmeni attiecīgajai lauksaimniecības kopienai; šos mērķus var sasniegt, pielāgojot resursus vajadzībām, jo īpaši, piemērojot politiku, kuras mērķis ir pielāgot vīnogu audzēšanas potenciālu, un kvalitātes politiku.

(3) Esošo vīna tirgus kopīgās organizācijas modeli izveidoja ar Regulu (EEK) Nr. 822/87 ⁽⁵⁾ kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1627/98 ⁽⁶⁾; ņemot vērā pieredzi, būtu lietderīgi to aizstāt, lai cīnītos pret tādu pašreizējo situāciju vīna nozarē, kuru raksturo retāki strukturālie pārpalikumi, kaut gan joprojām ir iespējami pārpalikumi, kas rodas uz daudzu gadu pamata, jo īpaši saistībā ar nozarei raksturīgajām ievērojamajām produkcijas svārstībām no vienas ražas novākšanas līdz nākamajai.

(4) Ieviešot Urugvajai kārtas līgumus 1995. gadā, tā rezultātā gan izveidojās atvērtāks Kopienas tirgus, kurā tradicionālie intervences pasākumi ir zaudējuši lielu daļu savas potenciālās ietekmes, gan samazinājās subsidēto eksportu apjomi, kas nozīmē, ka Kopienas ražotājiem jāuzlabo konkurētspēja; lielāko daļu eksporta jau veic bez subsīdijām.

(5) Nozīmīgākā tirgus problēma, kas tagad radusies dažās Kopienas vīna nozares daļās, ir to ierobežotā iespēja pietiekami ātri pielāgoties konkurences pārmaiņām gan iekšējā, gan ārējā tirgū; esošā tirgus kopīgā organizācija nav spējusi piedāvāt risinājumus attiecībā uz tām vīnogu audzēšanas platībām, ražai no kurām acīmredzami nav iespējams atrast izdevīgu tirgu; nav bijis pietiekama elastīguma attiecībā uz teritorijām, kurām tirgi paplašinās, lai radītu iespēju attīstīties.

(6) 1994. gadā Komisija iesniedza priekšlikumu vīna tirgus kopīgās organizācijas reformai, kas tomēr netika pieņemts; situācija tirgū kopš šā priekšlikuma iesniegšanas ir mainījusies.

(7) Tādēļ būtu jāīsteno vīna tirgus kopīgās organizācijas reforma, lai garantētu elastīgumu, kas vajadzīgs, lai vienmērīgi pielāgotos pēdējiem notikumiem, ar šādiem vispārīgiem mērķiem: uzturēt uzlabotu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu Kopienas tirgū, dot nozarei iespēju kļūt konkurētspējīgākam ilgākā laika posmā, novērst iespēju izmantot intervenci kā mākslīgu pārpalikušās produkcijas noieta tirgu, atbalstīt vīna tirgu un tādējādi atvieglot turpmākas vīna destilātu piegādes dzeramā alkohola nozares daļām, kurās šādu alkoholu tradicionāli izmanto, ņemot vērā reģionālās atšķirības un formalizējot ražotāju organizāciju un nozares organizāciju potenciālo lomu.

⁽¹⁾ OV C 271, 31.8.1998., 21. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 6. maijā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 101, 12.4.1999., 60. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 93, 6.4.1999., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 84, 27.3.1987., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 210, 28.7.1998., 8. lpp.

(8) Regulu (EEK) Nr. 822/87 papildināja un ieviesa ar Regulām (EEK) Nr. 346/79 ⁽¹⁾, (EEK) Nr. 351/79 ⁽²⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1029/91 ⁽³⁾, (EEK) Nr. 460/79 ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3805/85 ⁽⁵⁾, (EEK) Nr. 465/80 ⁽⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1597/83 ⁽⁷⁾, (EEK) Nr. 457/80 ⁽⁸⁾, (EEK) Nr. 458/80 ⁽⁹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 596/91 ⁽¹⁰⁾, (EEK) Nr. 1873/84 ⁽¹¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2612/97 ⁽¹²⁾, (EEK) Nr. 895/85 ⁽¹³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3768/85 ⁽¹⁴⁾, (EEK) Nr. 823/87 ⁽¹⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1426/96 ⁽¹⁶⁾, (EEK) Nr. 1442/88 ⁽¹⁷⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 859/199 ⁽¹⁸⁾, (EEK) Nr. 3877/88 ⁽¹⁹⁾, (EEK) Nr. 4252/88 ⁽²⁰⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1629/98 ⁽²¹⁾, (EEK) Nr. 2046/89 ⁽²²⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2468/96 ⁽²³⁾, (EEK) Nr. 2048/89 ⁽²⁴⁾, (EEK) Nr. 2389/89 ⁽²⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2088/97 ⁽²⁶⁾, (EEK) Nr. 2390/89 ⁽²⁷⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2611/97 ⁽²⁸⁾, (EEK) Nr. 2391/89 ⁽²⁹⁾, (EEK) Nr. 2392/89 ⁽³⁰⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1427/96 ⁽³¹⁾, (EEK) Nr. 3677/89 ⁽³²⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2796/94 ⁽³³⁾, (EEK) Nr. 3895/91 ⁽³⁴⁾, (EEK) Nr. 2332/92 ⁽³⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1692/98 un (EEK) Nr. 2333/92 ⁽³⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1429/96 ⁽³⁷⁾, un šīs regulas būtiski grozītas vairākas reizes; tā kā jāveic turpmāki labojumi, tās skaidrības labad būtu jāpārstrādā vienotā tekstā.

(9) Regulā (EEK) Nr. 822/87 noteikts, ka Padomei jāizstrādā vispārīgi noteikumi tās piemērošanai; tas radīja sarežģītu likumdošanas slāņu struktūru; iepriekšminētajās regulās

bija daudz tehniskas informācijas, kas bieži bija jāgroza; tādēļ šajā regulā vajadzētu kopumā iekļaut visas nostādnes, kas vajadzīgas, lai to piemērotu; Padomei jāpiešķir Komisijai visas vajadzīgās izpildpilnvaras saskaņā ar Līguma 211. pantu.

(10) Noteikumi, kas reglamentē vīna tirgus kopīgo organizāciju, ir ārkārtīgi sarežģīti; dažos gadījumos tajos nav pietiekami ņemtas vērā reģionu atšķirības; cik vien iespējams, šie noteikumi tāpēc būtu jāvienkāršo un Kopienā būtu jāizstrādā un jāievieš politika, kas būtu pēc iespējas tuva ražotājam.

(11) Lai panāktu labāku tirgus līdzsvaru un nostiprinātu uzlaboto tirgus līdzsvaru un lai labāk pielīdzinātu piedāvājumu pieprasījumam pēc dažādu veidu produktiem, būtu vajadzīgi pasākumi, kas vadītu vīnogu audzēšanas potenciālu un ietvertu vidēja termiņa stādīšanas aizliegumu, piemaksas par pastāvīgu atsacīšanos no vīnogu audzēšanas un atbalstu par vīna dārzu restrukturizāciju un konversiju.

(12) Strukturālie pasākumi, kas nav tieši saistīti ar vīna ražošanu, būtu jāietver Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) un par dažu regulu grozīšanu un atkārtotāšanu ⁽³⁸⁾; veicināšanas pasākumi dod nozīmīgu ieguldījumu nozares konkurētspējā un īpaši būtu jāsekmē Kopienas vīnu veicināšana trešo valstu tirgos; tomēr, lai nodrošinātu saskaņu ar Kopienas vispārējo veicināšanas politiku, pasākumi, kas attiecas uz vīna nozari, būtu jāietver horizontālo noteikumu jomā, kas reglamentē šo jautājumu; šajā nolūkā Komisija ir iesniegusi priekšlikumu regulai par pasākumiem, lai veicinātu un sniegtu informāciju par lauksaimniecības produktiem trešās valstīs ⁽³⁹⁾.

⁽¹⁾ OV L 54, 5.3.1979., 72. lpp.

⁽²⁾ OV L 54, 5.3.1979., 90. lpp.

⁽³⁾ OV L 106, 26.4.1991., 6. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 58, 9.3.1979., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 367, 31.12.1985., 39. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 57, 29.2.1980., 16. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 163, 22.6.1983., 52. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 57, 29.2.1980., 23. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 57, 29.2.1980., 27. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 67, 14.3.1991., 16. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 176, 3.7.1984., 6. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 353, 24.12.1997., 2. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 97, 4.4.1987., 2. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 362, 31.12.1985., 8. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 84, 27.3.1987., 59. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV L 184, 24.7.1996., 1. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV L 132, 28.5.1988., 3. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV L 108, 27.4.1999., 9. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV L 346, 15.12.1988., 7. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 373, 31.12.1988., 59. lpp.

⁽²¹⁾ OV L 210, 28.7.1998., 11. lpp.

⁽²²⁾ OV L 202, 14.7.1989., 14. lpp.

⁽²³⁾ OV L 335, 24.12.1996., 7. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 202, 14.7.1989., 32. lpp.

⁽²⁵⁾ OV L 232, 9.8.1989., 1. lpp.

⁽²⁶⁾ OV L 292, 25.10.1997., 3. lpp.

⁽²⁷⁾ OV L 232, 9.8.1989., 7. lpp.

⁽²⁸⁾ OV L 353, 24.12.1997., 1. lpp.

⁽²⁹⁾ OV L 232, 9.8.1989., 10. lpp.

⁽³⁰⁾ OV L 232, 9.8.1989., 13. lpp.

⁽³¹⁾ OV L 184, 24.7.1996., 3. lpp.

⁽³²⁾ OV L 360, 9.12.1989., 1. lpp.

⁽³³⁾ OV L 297, 18.11.1994., 1. lpp.

⁽³⁴⁾ OV L 368, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽³⁵⁾ OV L 231, 13.8.1992., 1. lpp.

⁽³⁶⁾ OV L 231, 13.8.1992., 9. lpp.

⁽³⁷⁾ OV L 184, 24.7.1996., 9. lpp.

⁽³⁸⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

⁽³⁹⁾ OV C 32, 6.2.1999., 12. lpp.

- (13) Tirgus līdzsvars ir uzlabojies, kaut gan salīdzinoši lēni un grūti; tā kā spēkā esošie stādīšanas ierobežojumi ir pierādījuši, ka tie šajā sasniegumā ir galvenā sastāvdaļa; ņemot vērā pieredzi, šķiet neiespējams ar jebkuriem citiem pasākumiem panākt labāko tirgus līdzsvaru un nostiprināt uzlaboto tirgus līdzsvaru; tādēļ ir vajadzīgs kontrolēt ražotāja īpašuma izmantošanu šādā veidā saskaņā ar vispārējām interesēm.
- (14) Spēkā esošajiem stādīšanas ierobežojumiem tādēļ būtu jāpaliek spēkā uz laiku, kas ierobežots vidējā termiņā, lai ļautu stāties spēkā visiem strukturālajiem pasākumiem, un tādējādi tādu vīnogulāju stādīšana, kuri paredzēti vīna ražošanai, būtu jāaizliedz līdz 2010. gada 31. jūlijam, ja vien to saskaņā ar šo regulu neatļauj citādi.
- (15) Spēkā esošā atļauja jaunai platību apstādīšanai, kas paredzētas potzaru audzētavām, zemes apvienošana un obligātā pirkšana, kā arī vīnogu audzēšanas eksperimenti ir pierādījuši, ka tie nevajadzīgi netraucē vīna tirgu, un tādēļ būtu jāturpina, tos pienācīgi kontrolējot; līdzīgu iemeslu dēļ vajadzētu būt iespējamam arī stādīt vīnogulājus, kuru ražošana paredzēta patēriņam vīnogu audzētāja ģimenē.
- (16) Spēkā esošā atļauja jaunai stādīšanai, lai ražotu noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvus vīnus un galda vīnus, kas aprakstīti ar atsauci uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ir pierādījusi, ka tā ir lietderīga kvalitātes politikas sastāvdaļa, kuras mērķis ir panākt labāku piedāvājuma atbilstību pieprasījumam; tomēr, kad stādīšanas tiesību rezervju sistēma darbosies pilnībā, šai pēdējai sistēmai būtu jāizpilda šis mērķis; spēkā esošā atļauja tādēļ būtu jāturpina, to pienācīgi kontrolējot, pārejas posmā līdz 2003. gada 31. jūlijam, un līdz tam laikam rezerves sistēmai būtu pilnībā jādarbojas.
- (17) Spēkā esošā atļauja atkārtoti stādīt vīnogulājus ir vajadzīga, lai ļautu normāli atjaunot izlietotos vīna dārzus; esošā sistēma tādēļ būtu jā saglabā, pakļaujot to vajadzīgajai kontrolei; lielākam sistēmas elastīgumam, to pienācīgi kontrolējot, būtu arī jāļauj iegādāties un izmantot atkārtotās stādīšanas tiesības, pirms notiek attiecīgā izaršana; atkārtotās stādīšanas tiesības, kas iegūtas, ievērojot iepriekšējos Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktus, būtu jārespektē; turklāt vajadzētu būt iespējamam nodot atkārtotās stādīšanas tiesības citai saimniecībai, stingri to kontrolējot, ar noteikumu, ka šāda nodošana notiek kvalitātes uzlabošanas nolūkā vai attiecas uz platībām, kas paredzētas potzaru audzētavām vai ir saistītas ar saimniecības daļas nodošanu; lai nodrošinātu vienmērīgu tirgus kopīgās organizācijas darbību, šāda nodošana būtu jā saglabā vienas un tās pašas dalībvalsts robežās.
- (18) Lai uzlabotu vīnogu audzēšanas vadības potenciālu un veicinātu stādīšanas tiesību efektīvu izmantošanu, un tādējādi turpmāk mīkstinātu ierobežojumu ietekmi uz stādīšanu, būtu jāizveido valsts vai reģionālo rezervju sistēma.
- (19) Būtu jādod plaša rīcības brīvība dalībvalstīm attiecībā uz rezervju vadību, to pienācīgi kontrolējot, lai ļautu tām panākt labāku šādu rezervju stādīšanas tiesību izmantošanas atbilstību vietējam pieprasījumam; tam būtu jāietver iespēja iegādāties stādīšanas tiesības, piešķirt naudas līdzekļus rezervei un pārdot stādīšanas tiesības no rezerves; tādēļ būtu jāļauj dalībvalstīm nepiemērot rezervju sistēmu ar noteikumu, ka tās var pierādīt, ka tām jau ir efektīva stādīšanas tiesību vadības sistēma.
- (20) Īpašu priekšrocību piešķiršana jaunajiem vīna ražotājiem var atvieglot ne tikai viņu uzņēmējdarbību, bet arī viņu saimniecību strukturālo pielāgošanos pēc sākotnējās uzņēmuma izveides; šādi ražotāji tādēļ būtu piemēroti, lai tiem bez maksas piešķirtu tiesības no rezervēm.
- (21) Lai nodrošinātu, ka resursus izmanto visefektīvākajā veidā, un lai panāktu labāku piedāvājuma atbilstību pieprasījumam, stādīšanas tiesības to īpašniekiem būtu jāizmanto saprātīgā laikā vai, ja to neizdara, tad tās būtu jāiedala vai jāpārdala rezervēm; tiesības, kas iedalītas rezervēm, būtu jāpiešķir saprātīgā laikposmā to pašu iemeslu dēļ.
- (22) Ņemot vērā uzlaboto tirgus līdzsvaru un pasaules tirgus paplašināšanos, tas varētu būt attaisnojums, lai palielinātu stādīšanas tiesības, kas būtu jāiedala attiecīgajām dalībvalstīm un daļēji Kopienas rezervei, kas ir atkarīga no tirgus papildu pieprasījuma; šis palielinājums būtu jāsamazina par tādu apjomu, par kādu ir atļautas jaunās stādīšanas tiesības noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem un galda vīniem, kas apzīmēti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.
- (23) Neatkarīgi no spēkā esošajiem stādīšanas ierobežojumiem, platības ir apstādītas, pārkāpjot šos ierobežojumus; pierādījies, ka spēkā esošās sankcijas, kuru mērķis ir nodrošināt, lai produkti no šādām platībām nesagrautu vīna tirgu, ir grūti piemērot; nelikumīgi apstādītās platības tādēļ būtu jāizar; šī prasība būtu jāpiemēro attiecībā uz visiem nelikumīgajiem stādījumiem, ko veic pēc tam, kad publicēts priekšlikums šai regulai, respektīvi, kad ražotājiem būtu bijis jāzina par priekšlikumu, ar kuru ievieš šādu prasību.

- (24) Neierobežojot nevienu esošo valsts pasākumu, juridiskās noteiktības dēļ nav iespējams ieviest Kopienas līmenī izaršanas prasību attiecībā uz platībām, kas apstādītas, pārkāpjot ierobežojumus, pirms ir publicēts priekšlikums šai regulai; labākai vīnogu audzēšanas potenciāla kontrolei dalībvalstīm tādēļ kādā noteiktā laikposmā būtu jāspēj noregulēt šādu platību stāvokli, veicot tajās vajadzīgo kontroli; attiecībā uz noregulēšanu atkarībā no attiecīgās stādīšanas faktiem var paredzēt citu attieksmi, jo īpaši, ja šāda stādīšana var novest pie ražošanas palielināšanās; iesaistīto ražotāju var pakļaut atbilstīgām administratīvām sankcijām, ja tamlīdzīgs apdraudējums rodas.
- (25) Dalībvalstīm būtu jāspēj ņemt vērā vietējie apstākļi un tādēļ vajadzības gadījumā jāspēj uzlikt stingrāki noteikumi attiecībā uz jauno stādīšanu, atkārtoto stādīšanu un uzpotēšanu.
- (26) Ir vīnogu audzēšanas platības, kuru produkcija neatbilst pieprasījumam; lai veicinātu labāku nozares atbilstību kopumā, šādās platībās būtu jāveicina pastāvīga atsacīšanās no vīnogu audzēšanas; lai to panāktu, būtu jāpiešķir piemaksa; šādas piemaksas pārvaldība Kopienā būtu jāuztic dalībvalstīm, veicot vajadzīgo kontroli, lai novirzītu piemaksu uz attiecīgajiem apvidiem; jo īpaši dalībvalstīm tādēļ būtu jāspēj izraudzīties konkrētos apvidus un noteikt piemaksas līmeņus pēc objektīviem kritērijiem un noteiktā vispārējā maksimuma.
- (27) Produkcija tajās dalībvalstīs, kurās vīna ražošana ir mazāk nekā 25 000 hektolitri gadā, nopietni neietekmē tirgus līdzsvaru; šīs dalībvalstis tādēļ būtu jāatbrīvo no stādīšanas ierobežojumiem, bet tām nevajadzētu būt pieejamai piemaksai par pastāvīgu atsacīšanos no vīnogu audzēšanas.
- (28) Ir citas vīnogu audzēšanas platības, kur produkcija neatbilst pieprasījumam, bet kur labāku produkcijas atbilstību var panākt ar vīna dārzu restrukturizāciju – ar šķirņu konversiju, izveidojot vīna dārzus citā vietā vai uzlabojot vīna dārzu vadības paņēmienus; tādēļ būtu jāparedz atbalsts, kas pakļauts vajadzīgajai kontrolei.
- (29) Lai nodrošinātu, ka šādu restrukturizāciju un konversiju veic kontrolētā veidā, tās būtu jāplāno; plāni būtu jāstāda līmenī, kas ir pēc iespējas tuvs ražotājam, lai nodrošinātu, ka ņem vērā reģionālās atšķirības; tomēr, lai nodrošinātu, ka šādi plāni saskan ar Kopienas tiesību aktiem, dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par šo plānu galīgo variantu.
- (30) Restrukturizācijai un konversijai ir galvenokārt divu veidu finansiālā ietekme uz ražotāju, proti, ienākumu zudums konversijas periodā un šo pasākumu ieviešanas izmaksas; atbalstam tādēļ būtu jāattiecas uz abiem šiem faktoriem; restrukturizācijas procesā ir vieta noteiktiem valsts papildu pasākumiem.
- (31) Lai labāk vadītu vīnogu audzēšanas potenciālu, ir vēlams, lai dalībvalstī vai reģionālā līmenī sastādītu šāda potenciāla uzskaiti; lai iedrošinātu dalībvalstis sastādīt šādu uzskaiti, pieeja nelikumīgi apstādīto platību noregulēšanai, stādīšanas tiesību palielināšana un atbalsts par restrukturizāciju un konversiju būtu jāpiešķir tikai tiem, kas ir sastādījuši šādu uzskaiti; attiecībā uz reģionālajām uzskaitēm tie reģioni, kas sastādījuši uzskaiti, nebūtu jāizslēdz no iespējas piemērot restrukturizācijas un konversijas pasākumus tāpēc, ka citi reģioni nav sastādījuši uzskaiti; tomēr visas reģionālās uzskaites jāstāda līdz 2001. gada 31. decembrim.
- (32) Tādu vīnogulāju šķirņu klasifikācija, kuri paredzēti vīna ražošanai, ir uzdevums, ko labāk veikt pēc iespējas tuvāk ražotājam; tādēļ dalībvalstīm šis uzdevums būtu jāpārņem no Kopienas.
- (33) Padomes 1986. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 2392/86, ar kuru izveidots Kopienas vīna dārzu reģistrs ⁽¹⁾ un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1631/98 ⁽²⁾, būtu jāatstāj spēkā, lai dalībvalstīm, kas vēl sastāda uzskaiti, dotu iespēju pabeigt šo uzdevumu; tomēr būtu jāparedz iespēja to vēlāk grozīt vai atcelt.
- (34) Lai saglabātu tirgus līdzsvaru, būtu jāparedz atbalsts par galda vīna un nenorūguša vīnogu vīna veidu privātu uzglabāšanu; pasākumam vajadzētu būt pēc iespējas elastīgākam un atbilstīgam tirgus apritei; tādēļ šajā nolūkā vajadzētu būt iespējai pārtraukt tās piemērošanu tūlīt.
- (35) Lai novērstu iespēju izmantot intervenci kā mākslīgu noieta tirgu pārpalikušajai produkcijai, būtu jāmaina destilācijas sistēma; tādēļ vajadzētu būt šādām destilācijas sistēmām: obligātā vīndarības blakusproduktu destilācija, obligātā tāda vīna destilācija, kurš ražots no vīnogām, kas nav klasificētas tikai kā vīna vīnogu šķirnes, destilācijas pasākums, lai atbalstītu vīna tirgu, veicinot vīna destilātu piegāžu nepārtrauktību tajās dzērāmā alkohola nozares daļās, kur tādu alkoholu tradicionāli izmanto, un krīzes destilācijas pasākums; no pārējiem destilācijas veidiem būtu jāatsakās; šiem pasākumiem vajadzētu būt pēc iespējas elastīgākiem, lai tie atbilstu tirgus vajadzībām un īpašiem reģionāliem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV L 208, 31.7.1986., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 28.7.1998., 14. lpp.

- (36) Ņemot vērā sliktu tā vīna kvalitāti, kurš iegūts no pārspiešanas, šāda prakse būtu jāaizliedz un, lai to novērstu, būtu jāparedz obligāta čagu un nogulu destilācija; tomēr var paredzēt atkāpes no šā pienākuma, lai ņemtu vērā ražošanas apstākļus dažos vīnogu audzēšanas apvidos; turklāt, tā kā ražošanas un tirgus struktūras vīnogu audzēšanas A zonā un vīnogu audzēšanas B zonas Vācijas daļā spēj nodrošināt, ka tiek sasniegti šā pasākuma mērķi, ražotājiem šajos apvidos būtu jāuzliek nevis pienākums destilēt vīndarības blakusproduktus, bet gan pienācīgā uzraudzībā izņemt šādus blakusproduktus.
- (37) No vīnogām, kas nav klasificētas tikai kā vīna vīnogu šķirnes, iegūta vīna produkcija būtu jānovirza pirmkārt tradicionālajai izmantošanai spirta nozarē un citiem tradicionālajiem noieta tirgiem; būtu jāparedz obligāta tāda vīna destilācija, kurš ražots, pārsniedzot parastos daudzumus, ko novirza šādai izmantošanai.
- (38) Dažas dzeramā alkohola nozares daļas veido nozīmīgu noieta tirgu tradicionāliem vīna destilātiem un citiem vīna produktiem; lai apgādātu šo tirgu, Kopienai tādēļ vajadzētu atbalstīt galda vīna un vīna, kas piemērots galda vīna iegūšanai, destilāciju primārā atbalsta veidā, ko izmaksā par šādu vīnu destilāciju, un sekundārā atbalsta veidā par iegūto destilātu uzglabāšanu.
- (39) Lai rīkotos izņēmuma gadījumos, kad ir tirgus traucējumi un nopietni sarežģījumi ar kvalitāti, vajadzētu būt destilācijas pasākumam krīzes gadījumā; Komisijai būtu jānosaka atbalsta apjoms un veids, lai ņemtu vērā īpašas situācijas, to skaitā gadījumus, kad novērots ievērojams tirgus cenas kritums kādai vīna kategorijai; pasākumam vajadzētu būt brīvprātīgam attiecībā uz ražotājiem; ja šo pasākumu attiecībā uz kādu noteiktu vīna kategoriju (kāda noteiktā zonā) piemēro trīs gadus pēc kārtas, tad Komisijai vajadzētu iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu un vajadzības gadījumā priekšlikumus.
- (40) Tāda alkohola realizācija, kurš iegūts destilācijas ceļā, būtu jāveic tā, lai sniegtu lielāku caurskatāmību un kontroli un lai izvairītos no tradicionālo alkohola tirgu traucējumiem.
- (41) Dabīgā spirta satura palielināšanu pēc tilpuma visi Kopienas ražotāji pašlaik neveic pēc vienādiem ekonomiskajiem nosacījumiem, jo pastāv dažādas vīndarības prakses, ko pieļauj šī regula; lai novērstu šādu diskrimināciju, būtu jāveicina vīnogu produktu izmantošana bagātināšanai, tādējādi paplašinot noieta tirgus un palīdzot novērst vīna pārpalikumus; lai to sasniegtu, cenas dažādiem bagātināšanas produktiem būtu jāizlīdzina; to var sasniegt ar atbalsta sistēmu tādām koncentrētām nenorūgušām vīnogu vīnam un rektificētām koncentrētām nenorūgušām vīnogu vīnam no noteiktiem apvidiem, kuru izmanto bagātināšanai.
- (42) Lai sasniegtu stabilāku līdzsvaru starp ražošanu un izmantošanu, joprojām jāpalielina vīnogu produktu izmantošana; intervenci uzskata par lietderīgu arī pirms galda vīnu ražošanas posma, veicinot nenorūguša vīna lietošanu dažiem mērķiem, kas nav vīna ražošana, izmantojot atbalstu, lai nodrošinātu, ka Kopienas vīna produkti var saglabāt tradicionālos noieta tirgus; šis pasākums būtu jāpiemēro, lai izvairītos no konkurences traucējumiem, ņemot vērā tradicionālās ražošanas metodes.
- (43) Ražotājiem, kas nav izpildījuši saistības saskaņā ar obligātajiem destilācijas pasākumiem, nevajadzētu atļaut gūt labumu no jebkuriem citiem intervences pasākumiem.
- (44) Būtu jāparedz iespējamie pasākumi gadījumā, ja Kopienas tirgū ir augstas cenas.
- (45) Ņemot vērā vīna tirgus īpašās iezīmes, ražotāju organizāciju izveide var dot ieguldījumu tirgus kopīgās organizācijas mērķu sasniegšanā; dalībvalstis drīkst atzīt šādas organizācijas; tām jābūt veidotām pēc brīvprātības principa un jāpierāda lietderība ar to pakalpojumu apjomu un efektivitāti, kuras ražotāju organizācijas piedāvā saviem biedriem.
- (46) Lai uzlabotu tirgus darbību noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem un galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, dalībvalstīm būtu jāspēj īstenot lēmumi, ko pieņemušas nozares organizācijas; no šādu lēmumu jomas būtu jāizslēdz noteiktas saskaņotas darbības; Komisijai būtu jānodrošina, lai šādi lēmumi atbilstu Kopienas tiesību aktiem; nozares organizācijām būtu jāizpilda noteikti uzdevumi, ņemot vērā patērētāju intereses.

- (47) Veselības apsvērumu dēļ un kvalitātes uzlabošanas nolūkā atļautā vīndarības prakse un procesi būtu jānosaka Kopienas līmenī un tiem vajadzētu būt vienīgajiem, ko atļauts izmantot, izgatavojot produktus, uz ko attiecas šī regula; līdzīgu apsvērumu dēļ to vīnu ražošanā, kuri paredzēti lietošanai pārtikā, būtu jāļauj izmantot tikai vīna vīnogu šķirnes.
- (48) Ņemot vērā faktu, ka ražošanas apstākļi, jo īpaši augsne, teritorija un klimats, ievērojami atšķiras dažādos Kopienas vīnogu audzēšanas apgabalos, ir būtiski, lai šādas atšķirības ņemtu vērā attiecībā uz vīndarības praksi un procesiem; vienkāršības labad un lai sekmētu modifikācijas, kas pamatotas ar pieredzi un tehnoloģijas attīstību, sīki izstrādātos ieviešanas noteikumos būtu jānosaka noteiktas tehniskās robežas un nosacījumi, kas saistīti ar tādu vīndarības praksi un procesiem; tomēr ierobežojumi attiecībā uz sēra dioksīda, pīlādžskābes un kālija sorbāta līmeni būtu jānosaka šajā regulā, ņemot vērā to nozīmīgumu veselībai.
- (49) Būtu jāparedz atļautās metodes vīna nozares produktu analīzei.
- (50) Produktu, uz ko attiecas šī regula, aprakstam, nosaukumam un noformējumam var būt būtiska ietekme uz pieprasījumu pēc tiem; tādēļ šajā sakarā šai regulai būtu jāparedz noteikumi, kur ņemtu vērā patērētāju un ražotāju likumīgās intereses un kas veicinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību un kvalitatīvu produktu ražošanu; šādu noteikumu pamatprincipiem būtu jāparedz dažu terminu obligāta lietošana tā, lai identificētu produktu un sniegtu patērētājiem noteiktu svarīgu informāciju, kā arī citu terminu lietošana pēc izvēles, pamatojoties uz Kopienas noteikumiem vai ievērojot noteikumus, kas attiecas uz negodīgas prakses novēršanu.
- (51) Noteikumos, kas attiecas jo īpaši uz nosaukumu, būtu jāietver noteikumi par negodīgas prakses novēršanu, sankcijām Kopienas līmenī, kas jāpiemēro gadījumos, kad nepareizi veikta etiķetēšana, lietotas valodas, jo īpaši, ja lietoti dažādi alfabēti, un ražotājfirmas zīmes, īpaši, ja tās var radīt neskaidrību patērētājiem.
- (52) Ņemot vērā atšķirības starp produktiem, uz ko attiecas šī regula, to tirgiem, to, ko gaida patērētāji, un tradicionālo praksi, noteikumi būtu jādiferencē atkarībā no konkrētā produkta, jo īpaši attiecībā uz dzirkstošo vīnu un atkarībā no to izcelsmes.
- (53) Noteikumi būtu jāpiemēro arī importēto produktu etiķetēm, jo īpaši, lai atklātu to izcelsmi un novērstu jebkuru iespēju sajaukt tos ar Kopienas produktiem.
- (54) Tiesības izmantot ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un citus tradicionālus terminus ir ļoti vērtīgas; noteikumiem tādēļ būtu jāreglamentē šīs tiesības un jāparedz šādu terminu aizsardzība; lai veicinātu godīgu konkurenci un lai nemaldinātu patērētājus, šī aizsardzība var skart produktus, uz ko neattiecas šī regula, to skaitā produktus, kas nav minēti Līguma I pielikumā.
- (55) Paturot prātā patērētāju intereses un vēlāmību panākt līdzvērtīgu attieksmi pret noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem trešās valstīs, būtu jāizstrādā noteikumi par savstarpēju pasākumu ieviešanu, saskaņā ar kuriem vīni, kas importēti tiešam patēriņam pārtikā un kam dots ģeogrāfisks apraksts, un ko tirgo Kopienā, varētu gūt labumu no šiem aizsardzības un kontroles pasākumiem.
- (56) Lai ņemtu vērā saistības, ko rada jo īpaši Līguma par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem, kas veido neatņemamu Līguma, ar kuru izveidota Pasaules tirdzniecības organizācija, kas apstiprināts ar Lēmumu 94/800/EK ⁽¹⁾, daļu, 23. un 24. pants, būtu jāparedz, ka iesaistītās puses ar zināmiem nosacījumiem drīkst novērst to ģeogrāfisko nosaukumu nelikumīgu izmantošanu, kurus aizsargā kāda trešā valsts – Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībniecē.
- (57) Tādas politikas attīstība, kura veicina kvalitatīvu produktu ražošanu lauksaimniecības nozarē un īpaši vīnogu audzēšanas nozarē, dod ieguldījumu tirgus apstākļu uzlabošanā un no tā izrietošā noieta tirgu paplašināšanā; kopēju papildu noteikumu pieņemšana attiecībā uz noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanu un kontroli ietilpst šīs politikas sfērā un var dot ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā.
- (58) Lai saglabātu obligāto kvalitātes standartu noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem, lai novērstu nekontrolējamu šādu vīnu ražošanas paplašināšanos un lai saskaņotu dalībvalstu noteikumus tā, lai izveidotu godīgas konkurences nosacījumus Kopienā, būtu jāpieņem Kopienas noteikumu sistēma, kas reglamentētu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanu un kontroli un ar ko būtu jāsaņem īpašie noteikumi, ko pieņem dalībvalstis.

⁽¹⁾ OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.

- (59) Ņemot vērā tradicionālos ražošanas nosacījumus, jā-sastāda saraksts un jānoteic to faktoru pamatīpašības un joma, kuri ļauj atšķirt katru noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu; tomēr būtu jāveic kopīga darbība, lai saskaņotu kvalitātes prasības; šiem faktoriem vajadzētu būt šādiem: ražošanas platības robežas noteikšana, vīnogulāju šķirnes, kultivēšanas metodes, vīndarības metodes, minimālais spirta saturs tilpuma %, ražība uz hektāru, kā arī organoleptisko īpašību analīze un novērtējums; īpaši noteikumi būtu jāizstrādā attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem likiera vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, ņemot vērā šo produktu īpašās īpašības.
- (60) Pieredze ir parādījusi, ka vajadzīgs sastādīt precīzus noteikumus, lai noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus pārklasificētu par galdā vīniem, un precizēt gadījumus, kad ražotājam ir izvēles tiesības nepieprasīt, lai produktu, kas viņa ražas vai ražošanas deklarācijā uzrādīts kā produkts, kurš derīgs noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai, klasificētu kā noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu.
- (61) Lai saglabātu īpašās noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu kvalitātes īpašības, būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot papildu vai stingrākus noteikumus, kas reglamentē noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanu un apriti saskaņā ar godīgu un tradicionālu praksi.
- (62) Vienota Kopienas vīna tirgus izveide ietver vienas tirdzniecības sistēmas ieviešanu uz Kopienas ārējām robežām; tirdzniecības sistēmai, kas ietver ievadmitu un eksporta kompensācijas, papildu ārējā tirgus pasākumiem principā būtu jāstabilizē Kopienas tirgus; tirdzniecības sistēma būtu jābalsta uz saistībām, kas pieņemtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtas laikā.
- (63) Lai pārraudzītu vīna tirdzniecības apjomus ar trešām valstīm, attiecībā uz dažiem produktiem būtu jāparedz importa un eksporta licenču sistēma, kas ietvertu nodrošinājuma iemaksu, lai garantētu, ka veic darījumus, par kuriem šādas licences izsniegtas.
- (64) Lai novērstu vai neitralizētu negatīvu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko var radīt dažu lauksaimniecības produktu imports, viena vai vairāku šādu produktu importēšana būtu jāaplik ar ievadmitas papildu maksājumu, ja tiek izpildīti konkrēti nosacījumi.
- (65) Zināmos apstākļos ir lietderīgi piešķirt Komisijai pilnvaras noteikt un piešķirt tarifa kvotas, kas rodas no starptautiskajiem līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai no citiem Padomes dokumentiem.
- (66) Noteikumiem par kompensāciju piešķiršanu par eksportu uz trešām valstīm, kas pamatojas uz atšķirību starp cenām Kopienā un pasaules tirgū un uz ko attiecas Pasaules tirdzniecības organizācijas Lauksaimniecības līgums⁽¹⁾, būtu jākalpo tam, lai aizsargātu Kopienas dalību starptautiskajā vīna tirdzniecībā; attiecībā uz šīm kompensācijām būtu jāievēro ierobežojumi daudzuma un vērtības izteiksmē.
- (67) Atbilstība vērtības ierobežojumiem, nosakot kompensācijas, būtu jānodrošina, pārraugot maksājumus saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondu; pārraudzību var atvieglot, obligātā kārtā iepriekš nosakot kompensācijas, vienlaikus pieļaujot iespēju attiecībā uz diferenciētām kompensācijām, mainīt precizēto galamērķi viena ģeogrāfiskā apgabala robežās, kam piemēro vienotu kompensācijas likmi; attiecībā uz galamērķa maiņu būtu jāmaksā kompensācija, ko piemēro faktiskajam galamērķim, tās summas robežās, kuru piemēro iepriekš noteiktajam galamērķim.
- (68) Lai nodrošinātu atbilstību daudzuma ierobežojumiem, jāievieš uzticama un efektīva pārraudzības sistēma; šajā nolūkā kompensācijas būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka tiek uzrādīta eksporta licence; kompensācijas būtu jāpiešķir līdz zināmai robežai atkarībā no konkrētās situācijas, kādā katrs attiecīgais produkts atrodas; izņēmumi attiecībā uz šo noteikumu būtu jāpieļauj tikai pārtikas atbalsta operāciju gadījumā, kas ir atbrīvotas no jebkādiem ierobežojumiem; to daudzumu pārraudzība, kurus ar kompensācijām eksportē tirdzniecības gados, kas minēti Pasaules tirdzniecības organizācijas Lauksaimniecības līgumā, būtu jāveic, pamatojoties uz eksporta licencēm, kas izsniegtas par katru tirdzniecības gadu.
- (69) Papildus iepriekš aprakstītajai sistēmai un tiktāl, cik tas vajadzīgs tās pareizai darbībai, būtu jāparedz, kā reglamentēt vai, ja tirgus situācija to prasa, aizliegt aktīvās apstrādes režīma izmantošanu.
- (70) Muitas nodokļu sistēma ļauj atteikties no visiem pārējiem aizsargpasākumiem pie Kopienas ārējām robežām; tomēr iekšējā tirgus un nodokļu mehānisms ārkārtējos apstākļos var izrādīties nepietiekams; šādos gadījumos, lai neatstātu Kopienas tirgu bez aizsardzības pret jebkuriem traucējumiem, kas no tā var rasties, Kopienai būtu jāspēj bez kavēšanās veikt visus vajadzīgos pasākumus; šiem pasākumiem vajadzētu būt saskaņā ar saistībām, kas izriet no attiecīgajiem Pasaules tirdzniecības organizācijas līgumiem.

⁽¹⁾ OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.

- (71) Uz produktiem, ko importē no trešām valstīm, būtu jāattiecinā noteikumi par dažām produktu specifikācijām, kas nodrošina līdzsvaru ar Kopienas vīna definīcijām; tām būtu jāatbilst arī jebkuriem noteikumiem, kas izstrādāti izcelsmes valstī, un vajadzības gadījumā tām vajadzētu būt pievienotam analīzes ziņojumam.
- (72) Būtu jāparedz, lai visiem produktiem, uz kuriem attiecas šī regula, būtu pievienots pavaddokuments, kad tie nonāk aprītē Kopienā.
- (73) Vienota tirgus izveidi var apdraudēt zināmu veidu atbalsta piešķiršana; tādēļ Līguma noteikumi, kas ļauj novērtēt dalībvalstu piešķirto atbalstu un aizliegt atbalstu, kurš nav saderīgs ar kopējo tirgu, būtu jāpiemēro vīna tirgus kopīgajai organizācijai; noteikumiem, kas attiecas uz piemaksām par pastāvīgu atsaucēanos no vīnogu audzēšanas, pašiem nevajadzētu kavēt valsts atbalsta piešķiršanu šiem pašiem mērķiem.
- (74) ņemot vērā noteikumu sarežģītību vīna nozarē, dalībvalstu iestādēm būtu jāatbild par to, lai nodrošinātu to ievērošanu; Komisijai pašai ar savu inspektoru palīdzību, kuri sadarbojas ar dalībvalstu iestādēm, būtu jāspēj pārraudzīt un nodrošināt šo ievērošanu.
- (75) Nepieciešams, lai, attīstoties kopējam vīna tirgum, dalībvalstis un Komisija sniegtu cita citai informāciju, kas vajadzīga šīs regulas piemērošanai; vīnogu, kas paredzētas vīndarībai, nenorūguša vīnogu vīna un vīna ražotājiem būtu jāiesniedz ražas deklarācija, jo šāda informācija ir nepieciešama; dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt turpmāka informācija no ražotājiem; būtu jāatļauj Komisijai izmantot ārēju palīdzību, novērtējot jebkurus datus.
- (76) Lai atvieglotu ierosināto pasākumu ieviešanu, būtu jāparedz procedūra ciešai sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju pārvaldības komitejā.
- (77) Izdevumus, ko apmaksā dalībvalstis to saistību rezultātā, kas rodas, piemērojot šo regulu, būtu jāfinansē Kopienai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1258/1999 par kopīgās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾.
- (78) Vīna tirgus kopīgajā organizācijā vienlaikus būtu arī pienācīgi jāņem vērā mērķi, kas izklāstīti Līguma 33. un 131. pantā.
- (79) Vīna tirgus kopīgā organizācija būtu jāpiemēro, arī ņemot vērā līgumus, kas noslēgti, ievērojot Līguma 300. panta 2. punktu, jo īpaši tos līgumus, kuri veido daļu līguma, ar ko izveidota Pasaules tirdzniecības organizācija, īpaši līgumu par tirdzniecības tehniskajiem šķēršļiem ⁽²⁾.
- (80) Tā kā pāreja no režīma, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 822/87 un pārējās regulās, kas attiecas uz vīna nozari, uz režīmu, kas paredzēts šajā regulā, varētu radīt sarežģījumus, kuri nav paredzēti šajā regulā; lai rīkotos šādā gadījumā, būtu jānosaka, ka Komisija var paredzēt vajadzīgos pārejas pasākumus; Komisijai vajadzētu arī būt pilnvarotai risināt īpašas praktiskas problēmas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

1. Vīna tirgus kopīgā organizācija ietver noteikumus, kas reglamentē vīna ražošanas potenciālu, tirgus mehānismus, ražotāju organizācijas un nozares organizācijas, vīndarības praksi un procesus, aprakstu, nosaukumu, noformējumu un aizsardzību, noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvus vīnus un tirdzniecību ar trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

⁽²⁾ OV L 336, 23.12.1994., 86. lpp.

2. To piemēro šādiem produktiem

KN kodi	Apraksts
a) 2009 60 2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Vīnogu sula (to skaitā nenorūdzis vīnogu vīns) Pārējie nenorūgušie vīnogu vīni, izņemot vīnus, kas atrodas fermentācijas procesā vai kam fermentācijas process ir apturēts ar citu paņēmieni, nevis pievienojot alkoholu
b) ex 2204	Svaigu vīnogu vīns, to skaitā stiprinātie vīni; nenorūdzis vīnogu vīns, izņemot vīnu, uz ko attiecas 2009. pozīcija, izņemot pārējo nenorūgušo vīnogu vīnu, uz ko attiecas 2204 30 92., 2204 30 94., 2204 30 96., 2204 30 98. apakšpozīcija
c) 0806 10 93 0806 10 95 0806 10 97 2209 00 11 2209 00 19	Svaigas vīnogas, izņemot galda vīnogas Vīna etiķis
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 90 11 2308 90 19	Pikets Vīna nogulas Vīnogu čagas

3. Produktu to terminu definīcijas, kuri lietoti šajā regulā, izklāstītas I pielikumā, termini, kas attiecas uz spirta saturu % – II pielikumā, un uz vīnogu audzēšanas zonām – III pielikumā. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šos pielikumus, var pieņemt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

4. Vīna ražošanas gads produktiem, uz ko attiecas šī regula, (še turpmāk "vīna gads") sākas katra gada 1. augustā un beidzas nākamā gada 31. jūlijā.

II SADAĻA

RAŽOŠANAS POTENCIĀLS

I NODAĻA

b) atkārtotās stādīšanas tiesības, kas minētas 4. pantā vai

VĪNOGULĀJU STĀDĪŠANA

c) stādīšanas tiesības, kas piešķirtas no rezerves un kas minētas 5. pantā vai 6. panta 1. punktā gadījumā, ja piemēro 5. panta 8. punktu.

Līdz tai pašai dienai aizliegts arī uzpotēt vīna vīnogu šķirnes uz tādām šķirnēm, kas nav vīna vīnogu šķirnes.

2. pants

1. Apstādīšana ar to vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem, kas klasificētas, ievērojot 19. panta 1. punktu, aizliegta līdz 2010. gada 31. jūlijam, ja vien to neveic, ievērojot:

2. Vīnogas, kas iegūtas no platībām:

a) jaunās stādīšanas tiesības, kas minētas 3. pantā;

a) kurās vīnogulāji iestādīti līdz 1998. gada 1. septembrim un

b) ražu no kurām saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 822/87 6. panta 3. punktu vai 7. panta 4. punktu var izmantot tikai destilācijai,

nedrīkst izmantot, lai ražotu vīnu, kas paredzēts tirgošanai. Produktus, kas izgatavoti no tādām vīnogām, drīkst laist aprītē tikai destilācijai. Šādus produktus tomēr nedrīkst izmantot, gatavojot alkoholu, kam faktiskais spirta saturs pēc tilpuma ir 80 % tilpuma vai mazāk.

3. Ja dalībvalsts ir sastādījusi vīna ražošanas potenciāla uzskaiti saskaņā ar 16. pantu, tad tā drīkst atkāpties no šā panta 2. punkta. Šādu izņēmuma statusu piešķir līdz 2002. gada 31. jūlijam, un tas ietver atļauju, ko piešķir par attiecīgajām platībām, lai ražotu vīnu, kas paredzēts tirgošanai.

Izņēmuma statusu piešķir:

a) ja attiecīgais ražotājs iepriekš izaris pārējos vīnogulājus no platības, kas ir līdzvērtīga tīrās ražas izteiksmē, izņemot gadījumus, kad attiecīgais audzētājs saņēmis piemaksu par izaršanu, ievērojot Kopienas vai valsts tiesību aktus, attiecībā uz konkrēto platību un/vai

b) pēc attiecīgās platības apstādīšanas atļaujot izmantot atkārtotās stādīšanas tiesības, ja ražotājs tās ieguvis laika posmā, kas vēl jānosaka; dalībvalstis šim nolūkam drīkst izmantot arī jaunradītās stādīšanas tiesības, ievērojot 6. panta 1. punktu, un/vai

c) ja dalībvalsts var pierādīt (Komisijai), ka tā nav pieprasījusi atkārtotās stādīšanas tiesības, kas joprojām būtu spēkā, ja tās būtu pieprasītas; šādas tiesības var izmantot un pārdalīt ražotājiem par platību, kas tai līdzvērtīga tīrās ražas izteiksmē, un/vai

d) ja attiecīgais ražotājs trīs gadu laikā apņēmis izar platību, kas līdzvērtīga tīrās ražas izteiksmē, ja šī platība ierakstīta attiecīgās dalībvalsts Vīna dārzu reģistrā.

4. Ja piemēro 3. punkta a) vai c) apakšpunktu, tad dalībvalstis attiecīgajiem ražotājiem uzliek atbilstīgu administratīvu sodu.

5. Šā panta 3. punkta a) vai c) apakšpunktu var izmantot tikai attiecībā uz tādu platību, kas nav lielāka par 1,2 % no platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem.

6. Ja piemēro 3. punkta b) apakšpunktu:

a) ja audzētājs iegūst tiesības no rezerves, tās drīkst saņemt tikai, ievērojot 5. panta 3. punkta b) apakšpunktu, un viņš samaksā 150 % no tās summas, ko dalībvalsts parasti iekasē saskaņā ar šo noteikumu vai

b) ja audzētājs iegūst atkārtotās stādīšanas tiesības, tad tās attiecas uz attiecīgo platību, kurai pieskaita 50 %, no kā pēdējo apjomu nosūta rezervei vai rezervēm saskaņā ar 5. pantu vai pievieno to jaunradīto stādīšanas tiesību apjomam, kuras minētas 6. panta 1. punktā, ja piemēro 5. panta 8. punktu.

7. Platības, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem un kas klasificētas, ievērojot 19. panta 1. punktu:

a) apstādītas no 1998. gada 1. septembra un ražu no tām saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 822/87 6. panta 3. punktu vai 7. panta 4. punktu var izmantot tikai destilācijai vai

b) apstādītas, neievērojot stādīšanas aizliegumu, kas minēts 1. punktā,

izar. Izdevumus par šādu izaršanu maksā attiecīgais ražotājs. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šo punktu piemēro.

3. pants

1. Dalībvalstis drīkst piešķirt jaunās stādīšanas tiesības ražotājiem attiecībā uz platībām:

a) kas paredzētas jaunai stādīšanai, ko veic, ievērojot zemes apvienošanas pasākumus vai pasākumus, kuri attiecas uz obligātajiem pirkumiem sabiedrības interesēs un kuri paredzēti, ievērojot valsts likumus un citus normatīvos aktus,

b) kas paredzētas vīnogulāju audzēšanas eksperimentiem vai

c) kas paredzētas potzaru audzētāvam.

Dalībvalstis drīkst arī piešķirt jaunas stādīšanas tiesības attiecībā uz tām platībām, no kurām iegūtais vīns vai vīnogu produkti ir paredzēti patēriņam tikai vīnogu audzētāja ģimenē.

2. Dalībvalstis drīkst arī piešķirt jaunas stādīšanas tiesības ne vēlāk kā 2003. gada 31. jūlijā platībām, kurās noteiktos apvidos ražos kvalitatīvus vīnus vai galda vīnus, kas aprakstīti, izmantojot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja ir atzīts, ka, ņemot vērā konkrētā vīna kvalitāti, tā ražošana ievērojami atpaliek no pieprasījuma.

3. Jaunās stādīšanas tiesības izmanto ražotājs, kuram tās piešķirtas, attiecībā uz platībām un tādām nolūkam, kādam tās piešķirtas.

4. Jaunās stādīšanas tiesības izmanto līdz otrā vīna gada beigām pēc tā gada, kad tās piešķirtas. Jaunās stādīšanas tiesības, izņemot tiesības, kas minētas 1. punktā, kuras nav tā izmantotas minētajā laikposmā, iedala rezervei saskaņā ar 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

5. Jaunās stādīšanas tiesības, izņemot tiesības, kas minētas 1. punktā, drīkst piešķirt ražotājiem tikai tajos daudzumos, kas noteikti 6. panta 1. punktā. Tādēļ:

a) pirms iedala rezervei vai rezervēm jaunradītās stādīšanas tiesības, kas minētas 6. pantā, dalībvalstis nodrošina, lai jaunu stādīšanas tiesību piešķiršana nesamazinātu 6. panta 1. punktā minēto jaunradīto stādīšanas tiesību apjomu līdz vērtībai, kas mazāka par nulli, un

b) kad dalībvalsts iedalījusi rezervei vai rezervēm jaunradītās stādīšanas tiesības, kas minētas 6. pantā, turpmāka jaunu stādīšanas tiesību piešķiršana nozīmē, ka dzēs stādīšanas tiesības, kas iedalītas rezervei vai rezervēm un kas saistītas ar attiecīgo reģionu, un kas atbilst platībai, kura līdzvērtīga tīrās ražas izteiksmē. Ja konkrētajā rezervē vai rezervēs nav pieejamas pietiekamas stādīšanas tiesības, tad jaunas stādīšanas tiesības nedrīkst piešķirt.

4. pants

1. Atkārtotās stādīšanas tiesības ir:

a) atkārtotās stādīšanas tiesības, kas piešķirtas, ievērojot 2. punktu, vai

b) līdzīgas tiesības, kas iegūtas, ievērojot iepriekšējos Kopienas tiesību aktus vai valsts likumus un citus normatīvos aktus.

2. Dalībvalstis piešķir atkārtotās stādīšanas tiesības tiem ražotājiem, kuri izaruši kādu platību, kas apstādīta ar vīnogulājiem. Dalībvalstis var piešķirt atkārtotās stādīšanas tiesības ražotājiem, kuri apņemas izart kādu platību, kas apstādīta ar vīnogulājiem, līdz trešā gada beigām pēc tam, kad minētā platība apstādīta. Atkārtotās stādīšanas tiesības attiecas uz platību, kas tīrās ražas izteiksmē ir līdzvērtīga platībai, no kuras vīnogulājus izars.

3. Atkārtotās stādīšanas tiesības īsteno saimniecībā, attiecībā uz kuru tās piešķirtas. Dalībvalstis vēlāk var noteikt, ka šādas atkārtotās stādīšanas tiesības drīkst īstenot tikai tajā platībā, kur iepriekš izrakti vīnogulāji.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, atkārtotās stādīšanas tiesības pilnībā vai daļēji var nodot citai saimniecībai tajā pašā dalībvalstī, ja:

a) daļu attiecīgās saimniecības nodod šai citai saimniecībai. Tādā gadījumā tiesības drīkst izmantot iepriekšminētās citas saimniecības platībā, kas nav lielāka par nodoto platību, vai

b) platības minētajā citā saimniecībā ir paredzētas:

i) lai ražotu noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvus vīnus vai galda vīnus, kas aprakstīti, izmantojot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vai

ii) lai attīstītu potzaru audzētavas.

Tiesības drīkst izmantot tikai attiecībā uz tām platībām un tādām nolūkam, kuram tās piešķirtas.

Dalībvalstis nodrošina, lai šo atkāpju piemērošana nenovestu pie vispārēja ražošanas potenciāla pieauguma to teritorijā, jo īpaši, ja tiesības nodod no neapūdeņotām platībām uz apūdeņotām.

5. Atkārtotās stādīšanas tiesības, kas iegūtas, ievērojot šo regulu, izmanto līdz piektā vīna gada beigām pēc tā gada beigām, kurā izarti vīnogulāji. Piešķirot izņēmuma statusu, dalībvalstis var šo laikposmu pagarināt līdz astoņiem vīna gadiem. Atkārtotās stādīšanas tiesības, ko šajā laikposmā neizmanto, iedala rezervei, ievērojot 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

5. pants

1. Lai uzlabotu ražošanas potenciāla vadību valsts un/vai reģionālajā līmenī, dalībvalstis izveido stādīšanas tiesību valsts rezervi un/vai atkarībā no situācijas reģionālās rezerves.

2. Rezervei vai rezervēm piešķir šādas tiesības:

a) jaunās stādīšanas tiesības, atkārtotās stādīšanas tiesības un stādīšanas tiesības, kas piešķirtas no rezerves un kas nav izmantotas termiņos, kuri noteikti attiecīgi 3. panta 4. punktā, 4. panta 5. punktā un šā panta 6. punktā;

b) atkārtotās stādīšanas tiesības, ko rezervei iedalījusi ražotāji, kuriem ir šādas tiesības, vajadzības gadījumā par samaksu no valsts fondiem, kuru apjomu un jebkuru citu informāciju par kuriem nosaka dalībvalstis, ņemot vērā pušu likumīgās intereses;

c) jaunradītās stādīšanas tiesības, kas minētas 6. pantā.

minētas 4. panta 5. punkta pirmajā teikumā, pagarina par pieciem vīna gadiem. Joprojām piemēro 4. panta 5. punkta otro teikumu.

3. Dalībvalstis drīkst piešķirt tiesības, kas iedalītas rezervei:

6. pants

a) bez maksas ražotājiem, kas jaunāki par 40 gadiem un kam piemīt atbilstīgā profesionālā prasme un kompetence, un kas pirmo reizi veido vīna ražošanas uzņēmumu, un kas ir šīs saimniecības vadītā, vai

1. Jaunradītās stādīšanas tiesības, to skaitā jaunās stādīšanas tiesības, ko piešķirušas dalībvalstis, ievērojot 3. panta 2. punktu, sadala šādi:

b) par samaksu valsts un vajadzības gadījumā reģionālajos fondos tiem ražotājiem, kas paredz izmantot vīnogulāju stādīšanas tiesības un kā produkcijai ir nodrošināts noieta tirgus. Dalībvalstis nosaka kritērijus, lai noteiktu samaksas lielumu, kas var mainīties atkarībā no galaprodukta, ko paredzēts iegūt no konkrētajiem vīna dārziem.

a) Vācija	1 534 ha
Grieķija	1 098 ha
Spānija	17 355 ha
Francija	13 565 ha
Itālija	12 933 ha
Luksemburga	18 ha
Austrija	737 ha
Portugāle	3 760 ha;

4. Dalībvalstis nodrošina, lai ar vietu, kur izmanto no rezerves iegūtās stādīšanas tiesības, ar izmantotajām šķirnēm un izmantoto kultivācijas tehniku garantētu, ka produkciju pielāgo tirgus pieprasījumam un ka attiecīgās ražas ir tipiskas vidējās ražas reģionā, kur šādas tiesības izmanto, jo īpaši, ja stādīšanas tiesības, kuru izcelsmes vieta ir neapūdeņotās platības, izmanto apūdeņotās platībās.

b) Kopienas rezerve: 17 000 ha.

5. Stādīšanas tiesības, kas iedalītas rezervei, drīkst no tās piešķirt ne vēlāk kā piektā vīna gada beigās pēc tā gada, kad tās šai rezervei iedalītas. Stādīšanas tiesības, ko līdz tam laikam nepiešķir, dzēš.

6. Stādīšanas tiesības, kas piešķirtas no rezerves, izmanto līdz otrā vīna gada beigām pēc gada, kad tās piešķirtas. No rezerves piešķirtās stādīšanas tiesības, kas nav tā izmantotas minētajā laikposmā, iedala rezervei, ievērojot 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Jaunradītās stādīšanas tiesības drīkst tikai iedalīt rezervei vai izmantot, ievērojot 2. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ja dalībvalsts ir sastādījusi ražošanas potenciāla uzskaiti saskaņā ar 16. pantu.

7. Ja dalībvalsts veido reģionālās rezerves, tad tā drīkst izstrādāt noteikumus, kas ļauj nodot stādīšanas tiesības starp reģionālajām rezervēm. Ja vienā un tajā pašā dalībvalstī līdzās pastāv gan reģionālās, gan valsts rezerves, tad drīkst veikt pārdedumus starp šādām rezervēm.

7. pants

Pārvedumiem, kas minēti šajā punktā, drīkst piemērot samazinājuma koeficientu.

3. Jaunradītās stādīšanas tiesības, kas minētas 1. punktā, iedalīt rezervei vai tās izmantot, ievērojot 2. panta 3. punkta b) apakšpunktu, drīkst tikai vienu reizi.

8. Atkāpjoties no 1. līdz 7. punktam, kompetenta dalībvalsts iestāde var izvēlēties neieviešāt rezervju sistēmu ar noteikumu, ka šī dalībvalsts var pierādīt, ka visā tās teritorijā pastāv efektīva stādīšanas tiesību vadības sistēma. Šādā sistēmā vajadzības gadījumā var atkāpties no attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem. Ja dalībvalstij ir šāda sistēma, tad atkārtotās stādīšanas tiesības, kas

1. Šajā nodaļā ir spēkā šādas definīcijas:

a) "īzaršana" nozīmē pilnīgu visu vīnogulāju iznīcināšanu uz zemes gabala, kas apstādīts ar vīnogulājiem;

b) "stādīšana" nozīmē vīnogulāja augu vai vīnogulāja auga daļu, uzpotētu vai neuzpotētu, pastāvīgu iesakņošanu, lai ražotu vīnogas vai izveidotu potzaru audzētavu;

c) "stādīšanas tiesības" nozīmē tiesības stādīt vīnogulājus, ievērojot jaunās stādīšanas tiesības, atkārtotās stādīšanas tiesības, no rezerves piešķirtas stādīšanas tiesības vai jaunradītās stādīšanas tiesības, saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgi 3., 4., 5. un 6. pantā;

d) "atkārtotās stādīšanas tiesības" nozīmē tiesības stādīt vīnogulājus platībā, kas tīrās ražas izteiksmē ir līdzvērtīga platībai, no kuras vīnogulāji tikuši vai tiks izrakti saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti 4. pantā un 5. panta 8. punktā;

e) "atkārtota uzpotēšana" nozīmē tāda vīnogulāja uzpotēšanu, kurš jau ir bijis iepriekšējās uzpotēšanas objekts.

2. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

Šie noteikumi var ietvert:

— noteikumus, kas reglamentē to produktu destilāciju, kas minēti 2. panta 7. punktā,

— noteikumus, lai izvairītos no pārlieka administratīvā sloga, kad piemēro šīs nodaļas noteikumus,

— atzīšanu, kas minēta 3. panta 2. punktā,

— vīnogulāju līdzāspastāvēšanu, ievērojot 4. panta 2. punktu,

— samazinājuma koeficienta piemērošanu, kas minēts 5. panta 7. punktā,

— 6. panta 1. punktā minētās Kopienas rezerves darbību. Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt, ka laikposmā līdz 2003. gada 31. decembrim jaunradītās stādīšanas tiesības no Kopienas rezerves iedala dalībvalstīm izmantošanai apvidos, kur var pierādīt, ka pastāv papildu vajadzība, ko varētu apmierināt, iedalot šādas jaunradītās stādīšanas tiesības,

— noteikumus, lai nodrošinātu, ka jaunās stādīšanas tiesības, ko piešķir saskaņā ar 3. panta 1. punktu, neapdraud jaunās stādīšanas aizliegumu, kurš minēts 2. panta 1. punktā.

3. Līdz 2003. gada 31. decembrim un ar trīs gadu starplaikiem no minētā datuma Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs nodaļas darbību. Ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot priekšlikumus piešķirt turpmākas jaunradītās stādīšanas tiesības.

II NODAĻA

ATSACĪŠANĀS PIEMAKSAS

8. pants

1. Piemaksu var piešķirt apmaiņā pret pastāvīgu atsacīšanos no vīnogulāju audzēšanas kādā noteiktā apgabalā.

Piemaksu, ievērojot šīs nodaļas noteikumus, drīkst piešķirt ražotājiem no kultivētiem vīnogulāju audzēšanas apgabaliem, ko izmanto vīna vīnogu ražošanai. Attiecīgā platība ir ne mazāka par 10 akriem.

2. Dalībvalstis var noteikt, kuros apgabalos un vai vispār piemaksu drīkst piešķirt. Tās drīkst piemērot arī nosacījumus, to skaitā tos, kuru mērķis ir nodrošināt attiecīgajos apgabalos līdzsvaru starp ražošanu un ekoloģiju.

3. Ja piešķir piemaksu, tad ražotājs zaudē visas atkārtotās stādīšanas tiesības attiecībā uz to platību, par kuru ir piešķirta piemaksa.

4. Dalībvalstis nosaka piemaksas līmeni uz hektāru, ņemot vērā:

a) lauksaimniecisko ražību vai saimniecības ražošanas jaudu;

b) ražošanas metodi;

c) attiecīgo platību salīdzinājumā ar saimniecības platību;

d) ražotā vīna veidu;

e) asociētās kultivēšanas pastāvēšanu.

5. Piemaksas līmenis nepārsniedz līmeņus, kas vēl jānosaka.

9. pants

Piemaksām nav piemērotas šādas platības:

a) kultivētas vīnogulāju audzēšanas platības, attiecībā uz kurām zināmā laikposmā, kas vēl jānosaka, bet kas nepārsniedz 10 vīna gadus, ir reģistrēti tādu Kopienas vai valsts tiesību aktu pārkāpumi, kuri attiecas uz stādīšanu;

b) vīnogulāju audzēšanas platības, ko vairs neapstrādā;

- c) vīnogulāju audzēšanas platības, kas apstādītas laikposmā, kurš vēl jānosaka, bet kurš nepārsniedz 10 vīna gadus;
- d) vīnogulāju audzēšanas platības, kas saņēmušas finansējumu par to restrukturizāciju un konversiju laikposmā, kurš vēl jānosaka, bet kurš nepārsniedz 10 vīna gadus.

10. pants

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

Šādi noteikumi īpaši var paredzēt:

- a) dienas, kad jāiesniedz pieteikumi un kad jāveic izaršana;
- b) nosacījumus maksājumu piešķiršanai;
- c) maksimālo tās piemaksas apjomu, kas minēta 8. panta 5. punktā;
- d) vides apsvērumus;
- e) to laikposmu noteikšanu, kuri minēti 9. pantā.

III NODAĻA

RESTRUKTURIZĀCIJA UN KONVERSIJA

11. pants

1. Ar šo ir noteikta vīna dārzu restrukturizācijas un konversijas sistēma.
2. Minētās sistēmas mērķis ir pielāgot ražošanu tirgus pieprasījumam.
3. Minētā sistēma attiecas uz vienu vai vairākiem šādiem pasākumiem:
 - a) šķirņu konversija, to skaitā, izmantojot uzpotēšanu;
 - b) vīna dārzu vietas maiņa;
 - c) vīna dārzu vadības paņēmieni uzlabošana, kas saistīta ar sistēmas mērķiem.

Minētā sistēma neattiecas uz to vīna dārzu parasto atjaunošanu, kuriem beidzies dabīgais dzīves cikls.

4. Pieeja minētajai sistēmai ir tikai tajos dalībvalsts apgabalos, attiecībā uz kuriem dalībvalsts ir sastādījusi ražošanas potenciāla uzskaiti saskaņā ar 16. pantu.

12. pants

Dalībvalstis atbild par restrukturizācijas un konversijas plāniem, to skaitā, ja vajadzīgs, par plānu apstiprināšanu. Plāni atbilst noteikumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā un tiesību aktos, kuri jāievēro, tos ieviešot.

13. pants

1. Atbalstu restrukturizācijai un konversijai piešķir tikai attiecībā uz tādiem plāniem, ko sastādījušas un, ja vajadzīgs, apstiprinājušas dalībvalstis. Atbalstu var sniegt šādā veidā:

- a) kompensācija ražotājiem par ienākumu zaudējumu plāna ieviešanas dēļ un
- b) ieguldījums restrukturizācijas un konversijas izmaksās.

2. Kompensāciju ražotājiem par ienākumu zaudējumu var sniegt šādā veidā:

- a) atļauja pastāvēt līdzās gan veciem, gan jauniem vīnogulājiem noteiktā laikposmā, kas nepārsniedz trīs gadus, neatkarīgi no šīs sadaļas I nodaļas noteikumiem, vai
- b) finansiāla kompensācija, kam naudas līdzekļus piešķir Kopiena.

3. Kopienas ieguldījums restrukturizācijas un konversijas izmaksās nepārsniedz 50 % no šīm izmaksām. Tomēr reģionos, kas saskaņā ar Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1260/1999, kurā izstrādāti vispārīgi noteikumi par struktūrfondiem⁽¹⁾, klasificēti kā I mērķis, Kopienas ieguldījums nepārsniedz 75 %. Neierobežojot 14. panta 4. punktu, dalībvalstis nekādā gadījumā nedrīkst piedalīties izmaksu segšanā.

14. pants

1. Komisija veic sākotnējo iedalījumu dalībvalstīm uz gadu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā īpašās situācijas un vajadzības, un pūles, kas vajadzīgas, ņemot vērā sistēmas mērķi.

⁽¹⁾ OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp.

2. Sākotnējo asignējumu pielāgo, ņemot vērā reālos izdevumus un pamatojoties uz atkārtoti izskatītām izdevumu prognozēm, ko iesniegušas dalībvalstis, ņemot vērā sistēmas mērķi un pieejamos naudas līdzekļus.

3. Iedalot finanses dalībvalstīm, pienācīgi jāņem vērā Kopienas vīna dārzu platība attiecīgajā dalībvalstī.

4. Ja dalībvalstij piešķirts finansiālais asignējums attiecībā uz zināmu hektāru skaitu, tad dalībvalsts var sadalīt šo finansiālo asignējumu uz lielāku hektāru skaitu nekā tas hektāru skaits, kuram tas piešķirts. Šajā sakarā dalībvalsts drīkst izmantot valsts naudas līdzekļus, lai tādējādi samazināto summu uz hektāru palielinātu līdz tam sākotnējam maksimālajam apjomam uz hektāru, kurš bija Kopienas asignējumā.

15. pants

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šie noteikumi var jo īpaši ietvert:

- a) minimālo attiecīgā vīna dārza lielumu;
- b) noteikumus, kas reglamentē to atkārtotās stādīšanas tiesību izmantošanu, kuras rodas plānu ieviešanas rezultātā;
- c) noteikumus, kuru mērķis ir novērst ražošanas potenciāla palielinājumu, kas izriet no šīs nodaļas;
- d) maksimālo atbalsta līmeni uz hektāru.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJA UN VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

16. pants

1. Ražošanas potenciāla uzskaitē ietver šādu informāciju:
 - a) ar tādiem vīnogulājiem apstādītas platības, kuri klasificēti kā šķirnes vīna ražošanai, ievērojot 19. panta 1. punktu, attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
 - b) konkrētās šķirnes;
 - c) kopējais spēkā esošo stādīšanas tiesību krājums;
 - d) jebkuri valsts vai reģionālie noteikumi, kas pieņemti, ievērojot šo sadaļu.

2. Dalībvalsts var paredzēt, ka uzskaiti drīkst sastādīt pa reģioniem. Tomēr šādā gadījumā visas reģionālās uzskaites sastāda līdz 2001. gada 31. decembrim. Saskaņā ar šīs regulas noteikumiem tas, ka kāds apvidus nesastāda uzskaiti, nekavē piemērot šo sadaļu pārējos minētās dalībvalsts apvidos.

17. pants

1. Komisija var novērtēt:
 - a) vīna nozares produktu ražošanu;
 - b) šo produktu rūpniecisko izmantošanu;
 - c) to vīna un vīna produktu patēriņa tendences, kurus var patērēt bez turpmākas apstrādes/pārstrādes;
 - d) jebkuru citu faktoru, kas jāzina, lai vadītu tirgu, vai plānu, kura mērķis ir pielāgot piedāvājumu.

2. Veicot šādus novērtējumus, Komisija var izmantot ārēju palīdzību.

3. Komisija piešķir naudas līdzekļus neatkarīgam pētījumam par starpsugu šķirņu izmantošanu. Pamatojoties uz šādu pētījumu, tā līdz 2003. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus.

18. pants

1. Vīna ražošanai paredzēto vīnogu audzētāji un nenorūguša vīna un vīna ražotāji katru gadu deklarē daudzumus, kas iegūti no pēdējās ražas. Dalībvalstis var pieprasīt arī, lai vīna ražošanai paredzēto vīnogu tirgotāji katru gadu deklarētu daudzumus, kas pārdoti no pēdējās ražas.

2. Nenorūguša vīna un vīna ražotāji un tirgotāji, izņemot mazumtirgotājus, katru gadu deklarē savus nenorūguša vīna un vīna krājumus gan no kārtējā gada ražas, gan iepriekšējo gadu ražas. Nenorūgušo vīnu un vīnu, kas importēts no trešām valstīm, uzrāda atsevišķi.

19. pants

1. Dalībvalstis klasificē to vīnogulāju šķirnes, kuri paredzēti vīna ražošanai. Visas klasificētās šķirnes pieder *Vitis vinifera* sugai vai arī iegūtas, krustojot šo sugu ar citām *Vitis* ģints sugām. Klasifikācijā nedrīkst iekļaut šādas šķirnes:

- Noah
- Othello
- Isabelle
- Jacquez
- Clinton
- Herbemont.

2. Savā klasifikācijā dalībvalstis norāda vīnogulāju šķirnes, kas piemērotas, lai ražotu katru no noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem, kuri ražoti to teritorijā. Šīs šķirnes ir no *Vitis vinifera* sugas.

3. Tikai tādas vīnogulāju šķirnes, kuras norādītas klasifikācijā, drīkst stādīt, atkārtoti stādīt vai uzpotēt Kopienas teritorijā nolūkā ražot vīnu. Šo ierobežojumu nepiemēro vīnogulājiem, ko izmanto zinātniskajai pētniecībai un eksperimentiem.

4. Platības, kas apstādītas ar vīna ražošanai paredzētām vīnogulāju šķirnēm un kas nav ierakstītas klasifikācijā, izar, izņemot gadījumus, kad šo platību raža paredzēta patēriņam tikai vīnogu audzētāja ģimenē. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārraudzītu šo izņēmumu.

5. Ja šķirnes no klasifikācijas dzēš, tad tās izar 15 gadu laikā pēc to dzēšanas.

20. pants

Noteikumi, kas reglamentē Kopienas vīna dārzu reģistru, ir noteikumi, kas izklāstīti Regulā (EEK) Nr. 2392/86.

21. pants

Šīs sadaļas I un II nodaļu nepiemēro tajās dalībvalstīs, kur vīna ražošana nepārsniedz 25 000 hektolitrus vīna gadā. Šādu produkciju aprēķina, pamatojoties uz vidējo produkciju pēdējos piecos vīna gados.

III SADAĻA

TIRGUS MEHĀNISMI

I NODAĻA

ATBALSTS PRIVĀTAI UZGLABĀŠANAI

24. pants

1. Atbalstu piešķir ražotājiem, kas privātās noliktavās uzglabā:

- a) galda vīnu;

22. pants

Dalībvalstis var pieņemt stingrākus valsts noteikumus attiecībā uz jaunu vīnogulāju stādīšanu vai atkārtotu vīnogulāju stādīšanu, vai uzpotēšanu. Tās var prasīt, lai iesniegumiem un informācijai, kas paredzēta šajā sadaļā, būtu pievienota cita informācija, kura vajadzīga, lai uzraudzītu ražošanas potenciāla attīstību.

23. pants

1. Sīki izstrādāti noteikumi, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Tās jo īpaši var attiekties uz:

- a) tās informācijas formātu un detalizācijas līmeni, ko prasa par uzskaiti, kura minēta 16. pantā;
- b) to vīnogulāju šķirņu klasifikācijas vadību, kuras minētas 19. pantā;
- c) to produktu galamērķi, kas iegūti no vīnogu šķirnēm, kuru nav šajā klasifikācijā.

2. Noteikumus par pavaddokumentu vīnogulāju veģetatīvajam pavairošanas materiālam un sīki izstrādātus noteikumus to piemērošanai, ietverot tās normas, kuras attiecas uz kontroli, drīkst pieņemt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

3. Regulu (EEK) Nr. 2392/86 drīkst grozīt vai atcelt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

4. Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, nolemj, vai dalībvalsts ir sastādījusi uzskaiti, kura minēta 16. pantā, un vai šis lēmums būtu jāatceļ atbilstīgos apstākļos, to skaitā tad, ja dalībvalsts vajadzības gadījumā nav papildinājusi uzskaiti ar jauniem datiem.

- b) nenorūgušu vīnogu vīnu, koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu un rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu.

2. Atbalstu piešķir, ja ar intervences aģentūrām no nākamā gada 16. decembra līdz 15. februārim noslēdz ilgtermiņa glabājuma līgumu.

3. Ilgtermiņa glabājuma līgumus slēdz uz laikposmu, kas beidzas:

a) agrākais 1. septembrī pēc noslēgšanas datuma galda vīniem un 1. augustā pēc noslēgšanas datuma nenorūgušiem vīnogu vīniem, koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem un rektificētiem koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem;

b) vēlākais 30. novembrī pēc noslēgšanas datuma.

25. pants

1. Glabājuma līgumu noslēgšana ir pakļauta nosacījumiem, kas jo īpaši attiecas uz attiecīgo produktu kvalitāti.

2. Attiecībā uz galda vīniem glabājuma līgumos iekļauj noteikumus par atbalsta maksājumu izbeigšanu un visu attiecīgo ražotāja saistību izbeigšanu attiecībā uz visiem uzglabātajiem daudzumiem vai to daļu, ja tirgus cenas konkrētajam galda vīna veidam paaugstinās virs līmeņa, kas vēl jānosaka.

3. Privātās uzglabāšanas atbalsta lielums var attiekties tikai uz tehniskajām uzglabāšanas izmaksām un procentiem, un abus nosaka pēc standarta likmes.

4. Koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem šos lielumus pielāgo ar koeficientu, kas atbilst koncentrācijas pakāpei.

26. pants

1. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šādus noteikumus var jo īpaši paredzēt, ka:

— jānosaka līmenis, likme un koeficients, kas minēts 25. pantā,

— ilgtermiņa glabājuma līgumus par galda vīniem drīkst noslēgt tikai par īpašiem galda vīniem,

— nenorūgušus vīnogu vīnus, kas ir ilgtermiņa glabājuma līgumu priekšmets, šā līguma laikā drīkst daļēji vai pilnībā pārvērst koncentrētā nenorūgušā vīnogu vīnā vai rektificētā koncentrētā nenorūgušā vīnogu vīnā,

— jābūt normām attiecībā uz tā noteikuma piemērošanu, kurš paredz atbalsta maksājumu izbeigšanu, kas paredzēta 25. panta 2. punktā,

— nenorūguši vīnogu vīni un koncentrēti nenorūguši vīnogu vīni, kas paredzēti vīnogu sulas gatavošanai, nedrīkst būt ilgtermiņa glabājuma līguma priekšmets,

— jābūt norādītam līgumu spēkā esamības ilgumam.

2. Ievērojot procedūru, kas noteikta 75. pantā, var paredzēt, ka:

— privātās uzglabāšanas atbalsta sistēmu nepiemēro, ja pēc tirgus situācijas ir skaidrs, ka šāda sistēma nav attaisnota,

— iespēju noslēgt turpmākus ilgtermiņa līgumus var apturēt jebkurā laikā, ja to attaisno tirgus situācija un jo īpaši likme, pēc kuras līgumi jau ir noslēgti.

II NODAĻA

DESTILĀCIJA

27. pants

1. Izspiestu vai neizspiestu vīnogu pārspiešana un vīna nogulu presēšana ir aizliegta. Vīnogu čagu atkārtota fermentācija citiem mērķiem, nevis destilācijai, ir aizliegta.

2. Vīna nogulu filtrēšanu un izgulsnēšanu ar centrifūgu neuzskata par presēšanu, ja:

a) iegūtajiem produktiem attiecībā uz tirgošanu ir labas kvalitāte;

b) nogulas neizspiež sausas.

3. No jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, izņemot 7. punktā minētās personas un personu grupas, kas ir gatavojušas vīnu, prasa piegādāt destilācijai visus tādas vīndarības blakusproduktus.

4. Spirta saturam tādos blakusproduktos jābūt vismaz vienādam ar 10 % attiecībā pret spirta saturu, kas ir izgatavotajā vīnā, ja vīns ražots tieši no vīnogām. Izņemot atkāpes tehniski attaisnojamajos gadījumos, tas nedrīkst būt mazāks par 5 %, ja vīns ir ražots, fermentācijas procesā vinificējot nenorūgušus vīnogu vīnus, daļēji fermentētus nenorūgušus vīnogu vīnus vai jaunus vīnus. Ja attiecīgo procentuālo attiecību nesasniedz, tad tie, kam ir šādas saistības, piegādā zināmu vīna daudzumu no savas pašu produkcijas, tādējādi nodrošinot minēto procentuālo attiecību.

Atkāpes no 3. punkta un šā punkta pirmās daļas attiecībā uz ražotāju kategorijām, kas vēl jānosaka, drīkst izdarīt dažiem ražošanas apvidiem un vīniem, kuri pakļauti destilācijai, kas minēta 28. pantā.

5. Piegādes saistības, kas noteiktas 3. punktā, drīkst izpildīt, tā vietā piegādājot vīnu etiķa ražotājam.

6. No jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, izņemot 7. punktā minētas personas un personu grupas, kam ir blakusprodukti no jebkuras vīnogu pārstrādes, izņemot vīndarību, tiek prasīts piegādāt tos destilācijai.

7. No jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, kas pārstrādā vīnogas, kuras ievāktas vīnogu audzēšanas A zonā vai vīnogu audzēšanas B zonas Vācijas daļā, vai ar vīnogulājiem apstādītās platībās Austrijā, tiek prasīts izņemt šādas pārstrādes blakusproduktus, to uzraugot un ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka.

8. Tie, kas pakļauti saistībām, kuras minētas 3. punktā, vai saistībām, kuras minētas 6. punktā, drīkst izpildīt šīs saistības, atsaucot vīndarības blakusproduktus atbilstīgā uzraudzībā un ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka.

9. Vīnogu čagu, vīna nogulu un vīna, kas piegādāts destilācijai saskaņā ar šo pantu, iepirkuma cena ir 0,995 EUR par % tilpuma uz hektolitru.

10. Cena, ko samaksā destilētājs, nedrīkst būt mazāka par iepirkuma cenu.

11. Destilētājs drīkst vai nu:

- a) saņemt atbalstu attiecībā uz destilējamiem produktiem ar noteikumu, ka produktā, ko iegūst destilācijas rezultātā, spirta saturs ir vismaz 52 % tilpuma, vai
- b) piegādāt destilācijā iegūto produktu intervences aģentūrai ar noteikumu, ka spirta saturs tajā ir vismaz 92 % tilpuma.

Ja vīns ir pārstrādāts vīnā, kas stiprināts destilācijai pirms piegādes destilētājam, tad atbalstu, kas minēts a) apakšpunktā, izmaksā stiprinātā vīna izgatavotājam, un destilācijas produktu nedrīkst piegādāt intervences aģentūrai.

12. Var nolemt, ka alkohola piegādi intervences aģentūrai drīkst aizstāt ar piegādi uzņēmējam, kas iesniedzis piedāvājumu sakarā ar pārdošanu, ko organizē, lai realizētu tādas destilācijas produktus, kura pieņemta saskaņā ar procedūru, kas minēta 31. panta 1. punktā.

13. Šā panta 1. līdz 12. punktu nepiemēro vīnogu sulai vai koncentrētai vīnogu sulai, vai nenorūgušam vīnogu vīnam, vai koncentrētam nenorūgušam vīnogu vīnam, kas paredzēts vīnogu sulas gatavošanai.

28. pants

1. Ja vīns ir ražots no kādas vīnogu šķirnes, kas klasifikācijā uzskaitīta vienā un tajā pašā administratīvajā vienībā, vienalga, vai vīna vīnogu šķirnes, vai šķirnes, ko izmanto citiem mērķiem, – tad jebkuru vīnu, kas saražots virs parastā daudzuma un nav eksportēts vīna gada laikā, destilē līdz datumam, kurš vēl jānosaka. Izņemot atkāpi, to drīkst vest tikai uz spirta rūpnīcu.

2. Parasti saražotā vīna daudzumu nosaka pēc:

- a) daudzumiem, ko saražo bāzes periodā, kas vēl jānosaka;
- b) vīna daudzumiem, ko piešķir tradicionālajai izmantošanai.

3. Iepirkuma cena vīnam, ko piegādā destilācijai, ievērojot šo pantu, ir 1,34 EUR par % tilpuma hektolitrā, un tā var mainīties kāda noteikta vīna gada laikā ar noteikumu, ka vidējā cena tajā vīna gadā paliek 1,34 EUR par % tilpuma hektolitrā.

4. Cena, ko samaksā destilētājs, nedrīkst būt mazāka par iepirkuma cenu.

5. Destilētājs drīkst vai nu:

- a) saņemt atbalstu attiecībā uz destilējamiem produktiem ar noteikumu, ka produktā, ko iegūst destilācijas rezultātā, spirta saturs ir vismaz 52 % tilpuma, vai
- b) piegādāt destilācijā iegūto produktu intervences aģentūrai ar noteikumu, ka spirta saturs tajā ir vismaz 92 % tilpuma.

Ja vīnu pārstrādā vīnā, kas stiprināts destilācijai, pirms piegādes destilētājam, tad atbalstu, kas minēts a) apakšpunktā, izmaksā stiprinātā vīna izgatavotājam un destilācijas produktu nedrīkst piegādāt intervences aģentūrai.

6. Var nolemt, ka alkohola piegādi intervences aģentūrai drīkst aizstāt ar piegādi uzņēmējam, kas iesniedzis piedāvājumu sakarā ar pārdošanu, ko organizē, lai realizētu tādas destilācijas produktus, kura pieņemta saskaņā ar procedūru, kas minēta 31. panta 1. punktā.

7. Šo pantu piemēro neatkarīgi no 1. panta 2. punkta.

29. pants

1. Kopiena var sniegt atbalstu galda vīnu un vīnu, kas derīgi galda vīnu iegūšanai, destilēšanai, lai atbalstītu vīna tirgu un tādējādi veicinātu turpmākas vīna destilātu piegādes uz tām dzeramā alkohola nozares daļām, kurās šāda alkohola izmantošana ir tradicionāla.

2. Atbalsts notiek tādas primārā atbalsta un sekundārā atbalsta veidā, kuru izmaksā destilētājiem.

3. Primāro atbalstu izmaksā, pamatojoties uz destilēta galda vīna un vīna, kas derīgs galda vīna iegūšanai, tilpumu.

4. Primāro atbalstu ievieš, pamatojoties uz to līgumu sistēmu, kuri noslēgti starp destilētājiem un vīna ražotājiem. Nosaka minimālo cenu, kas destilētājiem jāmaksā vīna ražotājiem, un tā var mainīties kāda noteikta vīna gada laikā ar noteikumu, ka vidējā cena tajā vīna gadā paliek vismaz 2,488 EUR par % tilpuma hektolitrā.

5. Primārā atbalsta līmenis atspoguļo:

a) vajadzību pēc vidējās minimālās cenas, kas destilētājiem jāsamaksā vīna ražotājiem kādā noteiktā vīna gadā, lai ievērotu līmeni, kurš minēts 4. punktā;

b) vajadzību saglabāt piegādes tradicionālajiem noieta tirgiem dzeramā alkohola nozarē par konkurētspējīgām cenām.

6. Sekundāro atbalstu sniedz maksājuma veidā, ar ko sedz saprātīgas iegūtā produkta uzglabāšanas izmaksas. Tā kalpo, lai atvieglotu primārās atbalsta sistēmas darbību.

30. pants

1. Ja notiek ārkārtējs tirgus traucējums, ko radījuši nopietni pārpalikumi un/vai sarežģījumi ar kvalitāti, tad var veikt krīzes destilācijas pasākumu.

2. Šā pasākuma mērķi ir:

a) likvidēt īpašos pārpalikuma krājumus;

b) nodrošināt nepārtrauktas piegādes no vienas ražas līdz nākamajai.

3. Ražotāji šo pasākumu veic brīvprātīgi.

4. Pasākumu var ierobežot un attiecināt tikai uz dažām vīna kategorijām vai dažiem ražošanas apgabaliem. Pasākumu drīkst piemērot noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam vīnam tikai pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma.

5. Par kritēriju, lai ieviestu pasākumu, var uzskatīt pierādāmu kādas vīna kategorijas vai kategoriju, kas nāk no noteiktiem ražošanas apgabaliem, tirgus cenas kritumu laika gaitā.

6. Ja Kopiena izmanto šo pasākumu trīs gadus pēc kārtas, kādam konkrētam vīna veidam (konkrētā apgabalā), tad Komisija sastāda Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par ieilgušo krīzi un vajadzības gadījumā pievieno tam priekšlikumus.

31. pants

1. Alkoholu, ko pārņēmusi intervences aģentūra, realizē vai nu publiskā izsolē, vai konkursa kārtībā. Realizējot šādu alkoholu, iestādes, cik vien iespējams, izvairās no tā, lai ietekmētu tāda alkohola noieta tirgus, kurš tradicionāli ir atkarīgs no šādu noieta tirgu pastāvēšanas. To nedrīkst realizēt lietošanai pārtikā paredzētā alkohola nozarē, kurš paredzēts lietošanai pārtikā.

2. Var tomēr nolemt, ja nenodrošina tādas nozares daļas apgādi, kurā vīna spirta izmantošana ir obligāta, izmantojot 27., 28. un 29. panta darbību, tad šādu alkoholu drīkst realizēt šajā nozarē.

32. pants

1. Vīniem, ko izgatavojuši ražotāji, kas palielinājuši spirta saturu, pievienojot saharozi, vai arī guvuši labumu no atbalsta, kurš minēts 34. pantā, iepirkuma cenu, kas noteikta katrai destilācijai, izņemot iepirkuma cenu, kura minēta 27. pantā, samazina katra vīnogu audzēšanas apgabala robežās pēc vienotas likmes, ko aprēķina, pamatojoties uz tā atbalsta līmeni, kurš minēts 34. pantā, un tā spirta satura palielinājumu, kurš noteikts attiecīgajam vīnogu audzēšanas apgabalam.

2. Pēc attiecīgā ražotāja lūguma samazinājumu piemēro tikai to daudzumu robežās, kuri pakļauti palielinātajam spirta saturam, kas minēts 1. punktā.

33. pants

1. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šādi noteikumi var jo īpaši iekļaut:

a) atkāpes, kas minētas šajā nodaļā;

b) attiecībā uz 27. un 28. pantu nosacījumus, pēc kādiem jāveic destilācija, tā spirta tilpuma novērtējumu, kuru satur saražotais vīns, nosacījumus, pēc kādiem produktus drīkst piegādāt intervences aģentūrām, un iepirkuma cenas destilācijas produktiem, ko var pārņemt intervences aģentūras, vai šādu cenu noteikšanas kritērijus;

- c) prasību minimumu, kam čagām un nogulām jāatbilst;
- d) nosacījumus, saskaņā ar kuriem drīkst veikt atsaukšanu uzraudzībā, kas minēta 27. panta 7. punktā;
- e) parasti saražotos vīna daudzumus, kas minēti 28. panta 2. punktā;
- f) sīki izstrādātu mehānismu, lai piemērotu pasākumu, kas minēts 30. pantā, to skaitā produktus, uz ko tas attiecas, un destilācijas produktu plūsmu, jo īpaši, lai izvairītos no jebkuriem traucējumiem alkohola un spirtoto dzērienu tirgū;
- g) noteikumu par tās iepirkuma cenas modulāciju, kura minēta 28. panta 3. punktā;
- h) tās minimālās cenas noteikšanu, kura minēta 29. panta 4. punktā.

2. Šīs regulas 27. un 28. pantā minētā atbalsta apjomu, ar kuru varēs realizēt iegūtos produktus, 29. pantā minētā atbalsta apjomu un noteikumus, kuros noteikti apstākļi, kas var izraisīt 30. pantā minētā pasākuma piemērošanu, kā arī Kopienas finansiālā atbalsta līmeni un veidu tādām pasākumam nosaka, ievērojot procedūru, kura noteikta 75. pantā.

III NODAĻA

ATBALSTS ĪPAŠAI IZMANTOŠANAI

34. pants

1. Ar šo izveido atbalstu, lai to izmantotu:

- a) koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem;
- b) rektificētiem koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem,

ko ražo Kopienā, kad tos izmanto, lai palielinātu spirta saturu tādās vīna produktos, kam šādi palielinājumi ir atļauti šīs regulas nozīmē.

2. Atbalstu var rezervēt tiem produktiem, kas iegūti vīnogu audzēšanas C III zonā, ja bez tā nevar garantēt sistēmu tirdzniecībai ar nenorūgušiem vīniem un kupāžas vīniem.

3. Atbalsta lielumu nosaka eiro par tilpuma % potenciālā spirta satura un par hektolitru koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna vai rektificēta koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna, ņemot vērā starpību starp bagātināšanas izmaksām, ja to izdara ar šiem produktiem un ar saharozi.

35. pants

1. Ar šo izveido atbalstu, lai to izmantotu:

- a) nenorūgušiem vīnogu vīniem un koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem, ko ražo Kopienā, lai izgatavotu vīnogu sulu vai lai no šādas vīnogu sulas izgatavotu citus pārtikas produktus;
- b) nenorūgušiem vīnogu vīniem un koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem, ko ražo C III zonā, lai Apvienotajā Karalistē un Īrijā izgatavotu produktus, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00 un attiecībā uz kuriem, ievērojot VII pielikuma C daļas 2. punktu, šīs dalībvalstis drīkst atļaut izmantot saliktu nosaukumu, iekļaujot tajā vārdu "vīns";
- c) koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem, ko ražo Kopienā, kā galveno elementu produktu komplektā, ko Apvienotajā Karalistē un Īrijā tirgo ar skaidru lietošanas pamācību, kas ļauj patērētājam no tiem iegūt dzērienu, kurš ir vīna imitācija (mājās gatavots vīns).

2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, ja ģeogrāfiskie ierobežojumi, kas saistīti ar tā nenorūguša vīnogu vīna un koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna ražošanu, kurš minēts minētajā punktā, rada konkurences traucējumus, tad var nolemt piešķirt atbalstu arī nenorūgušiem vīnogu vīniem un koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem, kas ražoti Kopienas apvidos, izņemot C III zonu.

3. Atbalstus, kas minēti 1. punktā, paredz izmantošanai tādiem produktiem, kuri iegūti no vīnogulāju šķirnēm, kas klasificētas tikai kā vīna vīnogas vai arī gan kā vīna vīnogu šķirne, gan kā šķirne, kuru izmanto citā nolūkā, un tās var vienlīdzīgi piešķirt Kopienas izcelsmes vīnogām, kas iegūtas no tādām pašām šķirnēm.

4. Atbalsta apjomi jānosaka tā, lai piegādes izmaksas par nenorūgušiem vīnogu vīniem un koncentrētiem nenorūgušiem vīnogu vīniem būtu tādas, lai tie varētu saglabāt savus tradicionālos noieta tirgus.

5. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā atbalsta daļu, kas vēl jānosaka, paredz tam, lai organizētu vīnogu sulas patēriņa veicināšanas kampaņas. Atbalstu šādu kampaņu organizēšanas nolūkā var noteikt augstākā līmenī par to, kas izriet no 4. punkta piemērošanas.

36. pants

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

Šādos noteikumos jo īpaši iekļauj:

- a) nosacījumus, pēc kuriem piešķir atbalstu, kas minēts 34. panta 1. punktā;
- b) pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu kontroli pār to produktu izmantošanu, kuri minēti 35. panta 1. punktā;
- c) 34. un 35. pantā minētā atbalsta apjomu, ko nosaka līdz katra vīna gada sākumam;
- d) lēmumu, kas minēts 35. panta 2. punktā.

IV SADAĻA

RAŽOTĀJU ORGANIZĀCIJAS UN NOZARES ORGANIZĀCIJAS

I NODAĻA

RAŽOTĀJU ORGANIZĀCIJAS

39. pants

1. "Ražotāju organizācija", ja tā ir atzīta saskaņā ar šo regulu, nozīmē jebkuru juridisku personu:

a) kas izveidota pēc to produktu ražotāju pašu ierosmes, uz kuriem attiecas šī regula;

b) kuras mērķis jo īpaši ir:

- i) nodrošināt, lai ražošanu plānotu un pielāgotu pieprasījumam, jo īpaši kvalitātes un kvantitātes ziņā;

IV NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

37. pants

Ražotājiem, kas pakļauti saistībām, kuras minētas 27. un 28. pantā, ir tiesības gūt labumu no intervences pasākumiem saskaņā ar šo sadaļu ar noteikumu, ka tie ir izpildījuši iepriekš minētās saistības bāzes periodā, kas vēl jānosaka. Šo periodu un sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šo pantu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

38. pants

1. Ja kādam vīna veidam Kopienas tirgū reģistrē pārlietu augstu cenu un šāda situācija var turpināties, tādējādi radot tirgus traucējumus, tad Komisija drīkst veikt vajadzīgos pasākumus.
2. Tiktāl, cik vajadzīgs, lai atbalstītu galda vīnu tirgu, un saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā, drīkst paredzēt intervences pasākumus attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, izņemot galda vīnu.

ii) veicināt to produktu piegādes koncentrāciju un laišanu tirgū, kurus saražojuši šādas organizācijas locekļi;

iii) samazināt ražošanas izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas;

iv) veicināt apkārtējai videi draudzīgas kultivēšanas praksi, ražošanas tehnikas un atkritumu apsaimniekošanas prakses izmantošanu, jo īpaši, lai aizsargātu ūdens, augsnes un ainavas kvalitāti un saglabātu un/vai veicinātu bioloģisko daudzveidību.

2. No ražotāju organizācijām, kas atzītas saskaņā ar šo regulu, prasa, lai tās saviem biedriem spētu uzlikt piemērotus sodus, ja viņi pārkāpj saistības, ko uzņēmušies saskaņā ar statūtiem.

3. Šajā regulā dalībvalstis drīkst atzīt par ražotāju organizācijām visas ražotāju grupas, kas piesakās uz šādu atzīšanu, ar nosacījumu, ka:

- a) tās atbilst prasībām, kas noteiktas 1. un 2. punktā, un iesniedz attiecīgus pierādījumus, to skaitā pierādījumu, ka tām ir obligātais biedru minimums un ka to rīcībā ir obligātie noteiktais tirgojamās produkcijas apjoma minimums;

- b) ir pietiekami pierādījumi, ka tās var pienācīgi veikt savu darbību gan laika, gan efektivitātes ziņā;
- c) tās efektīvi dod saviem biedriem iespēju saņemt tehnisko palīdzību, izmantojot videi draudzīgu kultivēšanas praksi.

40. pants

1. Dalībvalstis:

- a) nolemj, vai atzīt ražotāju organizāciju, trīs mēnešos pēc pieteikuma un visu pamatojošo dokumentu iesniegšanas;
- b) ar regulāriem starplaikiem veic pārbaudes, lai pārliecinātos, vai ražotāju organizācijas pilda atzišanas noteikumus un nosacījumus, neizpildes gadījumā nosaka sodus, ko piemērot šīm organizācijām, un vajadzības gadījumā nolemj atsaukt atzišanu;
- c) divu mēnešu laikā informē Komisiju par katru lēmumu piešķirt vai atcelt atzišanu.

2. Komisija pārbauda, lai izpildītu 39. pantu un šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, veicot pārbaudes un, ņemot vērā šādas pārbaudes, vajadzības gadījumā vērsas pie dalībvalstīm ar prasību atsaukt atzišanu.

II NODAĻA

NOZARES ORGANIZĀCIJAS

41. pants

1. Lai uzlabotu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu un galda vīnu, kas aprakstīti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tirgus darbību, ražotāja dalībvalstis, jo īpaši, ieviešot lēmumus, ko pieņēmušas nozares organizācijas, drīkst izstrādāt tirdzniecības noteikumus, lai reglamentētu piegādi pirmajai tirdzniecībai ar noteikumu, ka šādi noteikumi attiecas uz produkta nodošanu rezervē un/vai pakāpenisku laišanu aprītē, izslēdzot jebkuru citu saskaņotu praksi, ko izdara, piemēram:

- fiksējot cenu, pat tikai kā nostādni vai ieteikumu,
- padarot nepieejamu pārmērīgu vīnogu ražu, kas parasti būtu pieejama, un jebkuru neparastu darbību, lai samazinātu piedāvājumu,

— atsakoties izsniegt valsts un/vai Kopienas apstiprinājumus, kas vajadzīgi vīna produktu aprītei un tirdzniecībai, ja šāda tirdzniecība ir saskaņā ar šiem noteikumiem.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, jādara zināmi uzņēmējiem, pilnībā (*in extenso*) publicējot tos oficiālā attiecīgās dalībvalsts izdevumā.

3. Katru gadu dalībvalstis, kas guvušas labumu no iespējām, kuras piedāvātas 1. punktā, paziņo Komisijai par lēmumiem, ko tās, pamatojoties uz šādām iespējām, iepriekšējā gadā pieņēmušas. Komisija pārbauda, vai tie atbilst Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši noteikumiem par brīvo apriti (Līguma 28. līdz 31. pants) un konkurenci (Līguma 81. līdz 86. pants) un nediskriminēšanas principam (Līguma 34. panta 3. punkts).

4. Organizācijas, kas minētas 1. punktā, vienā vai vairākos Kopienas apgabalos veic vairākus no šādiem pasākumiem, ņemot vērā patērētāju intereses:

- i) uzlabo zināšanas par ražošanu un tirgu, kā arī ražošanas un tirgus caurskatāmību;
- ii) palīdz labāk koordinēt veidu, kā produktus izvietot tirgū, jo īpaši, veicot zinātniskos un tirgus pētījumus;
- iii) sastāda līgumu standartparaugus, kas atbilst Kopienas noteikumiem;
- iv) pilnīgāk izmanto ražošanas potenciālu;
- v) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai pielāgotu ražošanu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību;
- vi) meklē veidus, kā ierobežot augu veselības preparātu un citu ievadāmu vielu izmantošanu, un nodrošina produktu kvalitāti un augsnes un ūdens saglabāšanu;
- vii) attīsta metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas, vīdārības un tirdzniecības posmos;
- viii) izmanto bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu, cilmes vietas nosaukumus, kvalitātes marķējumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī aizsargā tos;
- ix) jo īpaši veicina integrēto ražošanu vai citas apkārtējai videi draudzīgas ražošanas metodes.

V SADAĻA

VĪNDARĪBAS PRAKSE UN PROCESI, APRAKSTS, NOSAUKUMS, NOFORMĒJUMS UN AIZSARDZĪBA

I NODAĻA

VĪNDARĪBAS PRAKSE UN PROCESI

42. pants

1. Atļautā Kopienas vīndarības prakse un procesi ir izveidoti, lai ražotu produktus, uz kuriem attiecas šī regula, izņemot vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu, nenorūgušu vīnogu vīnu un koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, kas paredzēts vīnogu sulas izgatavošanai.

2. Atļauto vīndarības praksi un procesus drīkst izmantot tikai tadēļ, lai nodrošinātu pareizu produkta vīndarību, saglabāšanu un attīrīšanu.

3. Atļautā vīndarības prakse un procesi izslēdz ūdens pievienošanu, izņemot gadījumus, kad tas vajadzīgs īpašas tehniskās vajadzības dēļ, kā arī spirta pievienošanu, izņemot svaigu nenorūgušu vīnogu vīnu, kam fermentācija apturēta, pievienojot spirtu, likiera vīnu, dzirkstošo vīnu, vīnu, kas stiprināts destilēšanai, un ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, viegli dzirkstošo vīnu.

4. Dalībvalstis attiecībā uz vīndarības praksi un procesiem drīkst uzlikt stingrākus nosacījumus, lai nodrošinātu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu, galda vīnu, kas aprakstīti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un izgatavoti to teritorijā, dzirkstošo vīnu un likiera vīnu būtisko īpašību saglabāšanu. Tās paziņo šos nosacījumus Komisijai, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

5. Izņemot gadījumus, kad nolemts citādi, tikai tās vīnogas, kuras pieder šķirnēm, kas klasifikācijā, kura izveidota saskaņā ar 19. pantu, uzskaitītas kā vīna vīnogu šķirnes, vai produktus, kas no tām iegūti, drīkst izmantot Kopienā, lai izgatavotu:

- a) nenorūgušu vīnogu vīnu, kam rūgšanas process ir apturēts, pievienojot spirtu;
- b) koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
- c) rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
- d) vīnu, kas derīgs galda vīna iegūšanai;
- e) galda vīnu;
- f) noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus;
- g) likiera vīnu;

h) tādu nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, kurš iegūts no vēl novāktām, izžuvušām vīnogām;

i) vīnu no pārgatavinātām vīnogām.

6. Kupējot vīnu, kas derīgs baltā galda vīna iegūšanai, vai balto galda vīnu ar vīnu, kas derīgs sarkanā galda vīna iegūšanai, vai ar sarkano galda vīnu, nedrīkst iegūt galda vīnu.

Dažos gadījumos, kas vēl jānosaka, šis noteikums tomēr neierobežo tādu kupāžu, kas minēta pirmajā daļā, ar noteikumu, ka iegūtajam produktam ir sarkanā galda vīna īpašības.

Atkāpjoties no pirmās daļas, tādu kupāžu saskaņā ar šķī izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jāizstrādā, atļauj līdz 2005. gada 31. jūlijam apgabalos, kur šāda prakse bijusi tradicionāla.

43. pants

1. Atļautās vīndarības prakses un procesi izklāstīti IV pielikumā un V pielikumā.

2. Jo īpaši:

— atļautās vīndarības prakses un procesi, kas attiecas uz bagātināšanu, paskābināšanu, skābes satura samazināšanu un saldināšanu, un noteikumus attiecībā uz sēra dioksīda saturu un maksimālo gaistošās skābes saturu izklāstītas V pielikuma A līdz G daļā,

— atļautās vīndarības prakses un procesi un noteikumi, kas attiecas uz dzirkstošā vīna un kvalitatīvā dzirkstošā vīna ražošanu, izklāstītas V pielikuma H un I daļā,

— atļautās vīndarības prakses un procesi un noteikumi, kas attiecas uz likiera vīna ražošanu, izklāstītas V pielikuma J daļā.

44. pants

1. No produktiem, uz ko attiecas KN kodi 2204 10, 2204 21 un 2204 29, tikai likiera vīnus, dzirkstošos vīnus, gāzētos dzirkstošos vīnus, viegli dzirkstošos vīnus, gāzētos viegli dzirkstošos vīnus, noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, galda vīnus un vajadzības gadījumā neatkarīgi no 45. panta likumīgi importētos vīnus drīkst piedāvāt vai piegādāt tiešam patēriņam cilvēku uzturam Kopienā.

2. Izņemot pudelēs iepildītu vīnu, attiecībā uz kuru ir pierādījumi, ka iepildīšana pudelēs notikusi pirms 1971. gada 1. septembra, vīnu, izņemot noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, kas iegūti no vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā, bet kuras neatbilst definīcijām, kas sniegtas I pielikuma 12. līdz 18. punktā, drīkst izmantot tikai patēriņam individuālo vīnogu audzētāju ģimenēs, vīna etiķa ražošanai vai destilācijai.

3. Gados, kad klimatiskie apstākļi ir nelabvēlīgi, var nolemt, ka produktus no vīnogu A un B audzēšanas zonas, kam nav minimālā dabīgā spirta satura tilpuma %, kas noteikts konkrētajai vīnogu audzēšanas zonai, drīkst izmantot Kopienā, lai izgatavotu dzirkstošo vīnu un gāzēto dzirkstošo vīnu, ar noteikumu, ka šādiem vīniem faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks par 8,5 % tilpuma, vai arī lai izgatavotu gāzēto viegli dzirkstošo vīnu. Tādā gadījumā tos bagātina, ievērojot ierobežojumus, kas minēti V pielikuma D daļas 5. punktā.

4. Neierobežojot nevienus stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis piemēro attiecībā uz tādu produktu sagatavošanu savā teritorijā, uz kuriem neattiecas KN kodi 2204 10, 2204 21 un 2204 29, svaigu nenorūgušu vīnogu vīnu, kam rūgšanas process apturēts, pievienojot alkoholu, drīkst izmantot tikai iepriekšminēto produktu sagatavošanai.

5. Vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu, kuras izcelsme ir Kopienā, nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam. Tādos produktus pakļauj kontrolei, ņemot vērā to izmantošanu. Tos nedrīkst pakļaut alkoholiskai fermentācijai Kopienas teritorijā.

6. Šā panta 4. un 5. punkta noteikumus nepiemēro produktiem, kas paredzēti, lai Apvienotajā Karalistē un Īrijā izgatavotu produktus, uz ko attiecas KN kods 2206 00 un attiecībā uz ko, ievērojot VII pielikuma C daļas 2. punktu, dalībvalstis var atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts vārds "vīns".

7. Vīnu, kas derīgs galda vīna iegūšanai un kam nav minimāli noteiktā faktiskā spirta satura tilpuma %, kas noteikts galda vīniem, nedrīkst laist aprītē, izņemot gadījumus, kad to izmanto dzirkstošā vīna, etiķa ražošanai, destilācijai un citiem rūpnieciskiem nolūkiem. Šādu vīnu bagātināt un kupēt ar galda vīnu, lai palielinātu tā faktisko spirta saturu tilpuma % līdz apjomam, kas noteikts galda vīnam, drīkst tikai vīndara telpās vai vīna vārdā.

8. Izņemot alkoholu, spirtu un piketu, no vīna nogulām vai vīnogu čagām nedrīkst izgatavot ne vīnu, ne kādu citu dzērienu, kas paredzēts tiešam patēriņam cilvēku uzturā.

9. Piketu, ja tā ražošanu ir atļāvusi attiecīgā dalībvalsts, drīkst izmantot tikai destilācijai vai patēriņam individuālo vīnogu audzētāju ģimenēs.

10. Vīnu, kas stiprināts destilācijai, drīkst izmantot tikai destilācijai.

11. Tādu nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, kurš iegūts no vēlū novāktām, izžuvisām vīnogām, drīkst laist tirgū tikai tādēļ, lai izgatavotu likiera vīnus tajos vīnogu audzēšanas apvidos, kur šī izmantošana bijusi tradicionāla 1985. gada 1. janvārī, un vīnu no pārāk gatavām vīnogām.

12. Svaigas vīnogas, nenorūgušu vīnogu vīnu, nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, nenorūgušu vīnogu vīnu, kam fermentācijas process apturēts citādi, nevis pievienojot alkoholu, vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī, nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam Kopienas teritorijā.

13. Produktus, kas minēti 12. punktā, nedrīkst pakļaut alkoholiskai fermentācijai Kopienas teritorijā. Šo noteikumu nepiemēro produktiem, kas paredzēti tam, lai Apvienotajā Karalistē un Īrijā izgatavotu produktus, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00 un attiecībā uz kuriem, ievērojot VII pielikuma C daļas 2. punktu, dalībvalstis drīkst atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts vārds "vīns".

14. Kupēt vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī, ar kādu Kopienas vīnu un Kopienas ģeogrāfiskajā teritorijā kupēt vīnus, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī, ir aizliegts.

15. Padome drīkst atkāpties no 12. punkta, 13. punkta pirmā teikuma un 14. punkta saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām.

45. pants

1. Izņemot gadījumus, kad tiek pieļautas atkāpes, tiešam patēriņam cilvēkiem uzturā nedrīkst piedāvāt vai realizēt šādus produktus:

a) produktus, uz ko attiecas KN kodi 2204 30 10, 2204 21, 2204 29 un 2204 10, vienalga, vai tie ir importēti vai ne, un kas ir bijuši pakļauti vīndarības praksei, kura nav atļauta Kopienas noteikumos vai, ja tā ir atļauta, tad valsts noteikumos;

b) produktus, kas minēti 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un kam attiecībā uz tirgošanu nav laba kvalitāte;

c) produktus, kas minēti 1. panta 2. punktā un kas neatbilst definīcijām, kuras sniegtas I pielikumā.

2. Atkāpes, kas minētas 1. punktā, attiecībā uz importētajiem produktiem pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta Līguma 133. pantā.

46. pants

1. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo nodaļu un IV un V pielikumu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šādos noteikumos jo īpaši paredz:

a) attiecībā uz V pielikuma A daļu pārejas pasākumus, kas attiecas uz vīniem, kuri saražoti līdz 1986. gada 1. septembrim, un grozījumus vīnu sarakstos, kas minēti 2. punktā;

b) attiecībā uz IV un V pielikumu tos ierobežojumus un zināmus nosacījumus vīndarības prakses un procesu izmantošanai, kas minēti šajos pielikumos, izņemot ierobežojumus un nosacījumus, kas noteikti šajos pielikumos;

c) lēmumus, izņēmumus, atkāpes, nosacījumus un sarakstus, kas minēti šajā nodaļā un V pielikumā;

d) šīs regulas V pielikuma C līdz G daļas piemērošanu produktiem, kuru raža ievākta Kopienas apvidos, kas nav iekļauti vīnogu audzēšanas zonās, kuras precizētas III pielikumā;

e) attiecībā uz V pielikuma J daļu sarakstus, kas minēti tā 2. punkta b) apakšpunktā un 6. punktā, atkāpes, kas minētas 4. punkta b) apakšpunktā, un deklarēšanas un reģistrācijas procedūru, kas minēta 6. punktā.

2. Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, pieņem šādus noteikumus:

a) noteikumi, kas reglamentē dažu vīndarības prakšu un procesu salīdzināšanu, ko piemēro trešās valstīs, un tādu vīndarības prakšu un procesu salīdzināšanu, kuri minēti 43. panta 1. punktā un IV pielikumā;

b) noteikumus, kas reglamentē nenorīgušu vīnu un vīnu maisīšanu un kupāžu;

c) to vielu tīrību un identifikācijas specifiku, kuras izmanto vīndarības praksē;

d) administratīvos noteikumus, lai veiktu atļauto vīndarības praksi un procesus; tādos noteikumos var paredzēt, ka dažus vīndarības prakses veidus un procesus drīkst veikt tikai tādas personas uzraudzībā, kuru atzinusi dalībvalsts un kurai ir pietiekamas zināšanas, lai garantētu produkta kvalitāti, higiēnu un veselīgumu;

e) nosacījumus, kas reglamentē produktu, kas minēti 45. pantā, vai tādu produktu sarakstu, kuri izslēgti no minētā panta prasībām, turēšanu, apriti, izmantošanu un kritēriju izveidi ar mērķi novērst grūtības atsevišķos gadījumos, nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut turēt, laist aprītē un izmantot produktus, kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, izņemot tos produktus, kuri minēti 45. panta 1. punktā, vai noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu;

f) vispārīgie noteikumi tādas vīndarības prakses un procesu eksperimentālai izmantošanai, kas citādi nav atļauti.

3. Analīzes metodes, lai noteiktu to produktu sastāvu, uz kuriem attiecas šī regula, un noteikumi, pēc kuriem var noteikt, vai šie produkti bijuši pakļauti procesiem, kas ir pretrunā atļautajai vīndarības praksei, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Izmantojot to pašu procedūru, vajadzības gadījumā paredz maksimālos skaitļus tām vielām, kuru klātbūtne norāda, ka izmantota zināma vīndarības prakse, un analītisko datu salīdzinošās tabulas.

Tomēr, ja nav paredzētas Kopienas analīžu metodes vai noteikumi, kas minēti pirmajā daļā, attiecībā uz to vielu atklāšanu un daudzuma noteikšanu, kuras meklē attiecīgajā produktā, tad izmantojamās analīzes metodes ir:

a) metodes, ko atzinusi Starptautiskā vīnogulāju un vīna biroja (SVB) Ģenerālā asambleja un ko šis birojs ir publicējis, vai

b) ja starp analīzes metodēm, kas minētas a) apakšpunktā, neviena neizrādās piemērota, tad tāda analīzes metode, kura atbilst standartiem, ko ieteikusi Starptautiskā standartizācijas organizācija (SSO), vai,

c) ja nav nevienas no metodēm, kas minētas a) un b) apakšpunktā, un precizitātes, atkārtojamības un atveidojamības dēļ:

i) analīzes metode, ko atļāvusi attiecīgā dalībvalsts, vai

ii) vajadzības gadījumā jebkura cita piemērota analīzes metode.

Analīzes automātiskās metodes, ko izmanto Kopienas analīzes metodes vietā, uzskata par līdzvērtīgām Kopienas analīzes metodēm, kas minētas pirmajā daļā, ar noteikumu, ka, ievērojot procedūru, kura noteikta 75. pantā, konstatē, ka iegūtie rezultāti attiecībā uz to precizitāti, atkārtojamību un atveidojamību ir vismaz vienādi ar tiem rezultātiem, kuri iegūti ar atbilstīgo Kopienas metodi.

II NODAĻA

KONKRĒTU PRODUKTU APRAKSTS, NOSAUKUMS, NOFORMĒJUMS UN AIZSARDZĪBA

47. pants

1. Noteikumi, kas attiecas uz noteiktu produktu, uz kuriem attiecas šī regula, aprakstu, nosaukumu un prezentāciju, un noteiktu datu un terminu aizsardzību izklāstītas šajā nodaļā un VII un VIII pielikumā. Noteikumos ņem vērā jo īpaši šādus mērķus:

- a) patērētāju likumīgo interešu aizsardzība;
- b) ražotāju likumīgo interešu aizsardzība;
- c) iekšējā tirgus vienmērīga darbība;
- d) kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana.

2. Noteikumos, kas minēti 1. punktā, iekļauj jo īpaši noteikumus, kas

- a) dažu terminu lietošanu padara obligātu;
- b) ļauj lietot dažus terminus, ievērojot nosacījumus;
- c) ļauj lietot citus terminus, to skaitā informāciju, kas var būt noderīga patērētājiem;
- d) reglamentē dažu terminu aizsardzības un kontroles pasākumus;
- e) reglamentē ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālo terminu lietošanu;
- f) reglamentē to produktu etiķetēšanu, kuri ir importēti vai, ja to atļauj šī regula, izgatavoti no tādiem produktiem, lai nodrošinātu, ka patērētājus informē par attiecīgā produkta pamatīpašībām un ka attiecīgais produkts nav etiķetēts kā Kopienas produkts vai kā kādas dalībvalsts produkts.

3. Noteikumus, kas minēti 1. punktā, piemēro tur norādīto produktu aprakstam:

- a) uz etiķetēm;
- b) reģistros un pavaddokumentos, un citos dokumentos, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos, šē turpmāk "oficiālie dokumenti", izņemot muitas dokumentus;
- c) komercdokumentos, jo īpaši faktūrrēķinos un pavadzīmēs;
- d) reklāmas materiālā tiktāl, cik tādām nolūkam šajā regulā izstrādāts īpašs noteikums.

4. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, piemēro tur norādīto produktu noformējumam attiecībā uz:

- a) konteineriem, ieskaitot vāku;
- b) etiķetēm;
- c) iesaiņojumu.

5. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, piemēro produktiem, ko tur pārdošanai, un produktiem, ko laiž tirgū.

48. pants

Šajā regulā minēto produktu apraksts un noformējums, un jebkurš šādu produktu reklāmas veids nedrīkst būt nepareizs vai tāds, kas var radīt neskaidrību vai maldināt personas, kam tie ir adresēti, jo īpaši attiecībā uz:

- informāciju, kas paredzēta 47. pantā. To piemēro pat tad, ja informāciju izmanto tulkojumā vai ar atsauci uz faktisko pirmavotu, vai tai pievieno tādus vārdus kā "veids", "tips", "stils", "imitācija", "marka" vai līdzīgus,
- produktu īpašībām un jo īpaši attiecībā uz to pamatīpašībām, sastāvu, spirta saturu tilpuma %, krāsu, izcelsmi vai pirmavotu, kvalitāti, vīnogulāju šķirni, vīnogu novākšanas gadu vai konteineru nomināltilpumu,
- fizisko vai juridisko personu vai personu grupas, kas bijusi vai ir iesaistīta konkrētā produkta ražošanā vai izplatīšanā, jo īpaši pudeļu pildītāja, identitāti un statusu.

49. pants

1. Produktus, kuru apraksts vai noformējums neatbilst šīs regulas noteikumiem vai sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti tās ieviešanai, nedrīkst turēt pārdošanai vai laist tirgū Kopienā vai eksportēt.

Tomēr, ja produkti ir paredzēti eksportam, atkāpes no šīs regulas noteikumiem drīkst:

- atļaut tās dalībvalstis, kur importētājas trešās valsts likumi un citi normatīvie akti to prasa,
- paredzēt ieviešanas noteikumus gadījumos, uz kuriem neatbilstas pirmais ievilkums.

2. Dalībvalsts, kā teritorijā atrodas produkts, kura apraksts vai noformējums neatbilst noteikumiem, kas minēti 1. punktā, veic vajadzīgos pasākumus, lai uzliktu sodu par izdarītajiem pārkāpumiem atkarībā no to smaguma.

Dalībvalsts tomēr drīkst piešķirt atļauju turēt produktu pārdošanai, laist tirgū Kopienā vai eksportēt ar noteikumu, ka tā aprakstu vai noformējumu maina tā, lai atbilstu noteikumiem, kas minēti 1. punktā.

50. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai, ievērojot noteikumus, kas izklāstīti Līguma par intelektuālā īpašuma tiesību komerciālajiem aspektiem 23. un 24. pantā, dotu ieinteresētajām pusēm iespēju novērst, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuru piestiprina pie produktiem, kas minēti 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, Kopienā izmanto produktiem, kuru izcelsme nav vietā, kas norādīta konkrētajā ģeogrāfiskās izcelsmes norādē, pat ja norāda produktu patieso cilmes vietu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi izmanto tulkojumā, vai arī tai pievieno tādus izteicienus kā “veids”, “tips”, “stils”, “imitācija” vai līdzīgus.

2. Šajā pantā “ģeogrāfiskās izcelsmes norādes” nozīmē norādes, kas identificē produktu kā cēlušos kādās trešās valsts teritorijā, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas locekle, vai šādas teritorijas apvidū vai apdzīvotā vietā, gadījumos, kad zināmu produkta kvalitāti, reputāciju vai citu konkrētu īpašību var piedēvēt galvenokārt šai ģeogrāfiskajai izcelsmes vietai.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro neatkarīgi no citiem īpašiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem, kuros izstrādāti noteikumi to produktu nosaukumam un prezentācijai, uz kuriem attiecas šī regula.

51. pants

1. Lai piemērotu šo sadaļu, “ģeogrāfiska vienība, kas ir mazāka par dalībvalsti”, nozīmē šādu ģeogrāfisku vienību nosaukumu:

- nelielu apdzīvotu vietu vai šādu vietu grupu,
- vietējo administratīvo apgabalu vai tā daļu,
- vīnogu audzēšanas apakšreģionu vai tā daļu,
- apvidu, kas nav noteiktais apvidus.

2. Lietot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, lai nosauktu galda vīnus, kas radušies no tādu vīnu kupāžas, kuri izgatavoti no vīnogām, kas ievāktas dažādās vīnogu audzēšanas zonās, atļauj, ja vismaz 85 % ar kupāžu iegūtā galda vīna izcelsme ir tajā vīnogu audzēšanas zonā, kuras nosaukums tam ir dots.

Tomēr lietot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas attiecas uz kādu vīnogu audzēšanas platību, kura atrodas vīnogu audzēšanas A zonā vai vīnogu audzēšanas B zonā, lai aprakstītu baltos galda vīnus, atļauj tikai tad, ja produkti, to skaitā maisījums, ir no konkrētajām vīnogu audzēšanas zonām vai arī ja konkrētais vīns ir galda vīnu no vīnogu audzēšanas A zonas un galda vīnu no vīnogu audzēšanas B zonas maisījums.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes lietošana, lai apzīmētu galda vīnu, ir atkarīga no nosacījuma, ka vīnam jābūt pilnībā ražotam no dažām skaidri precizētām vīnogulāju šķirnēm un jānāk tikai no tās precīzi norobežotās teritorijas, kuras nosaukums tam ir dots.

52. pants

1. Ja dalībvalsts lieto kāda noteikta apvidus nosaukumu, lai nosauktu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai vajadzības gadījumā vīnu, kas paredzēts pārstrādei šādā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvajā vīnā, tad šādu nosaukumu nedrīkst lietot, lai nosauktu vīna nozares produktus, kas nav ražoti tādā apvidū un/vai produktus, kas nav apzīmēti ar šo nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas vai valsts noteikumiem. To piemēro arī tad, ja dalībvalsts lietojusi kāda vietējā administratīvā apgabala vai tā daļas, vai kādas nelielas apdzīvotas vietas nosaukumu tikai, lai nosauktu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, vai vajadzības gadījumā vīnu, kas paredzēts pārstrādei šādā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvajā vīnā.

Neierobežojot Kopienas noteikumus attiecībā uz īpašiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajā vīna veidiem, dalībvalstis attiecībā uz dažiem ražošanas nosacījumiem, ko tās var noteikt, drīkst atļaut kāda noteikta apvidus nosaukumam pievienot informāciju, kas attiecas uz ražošanas metodi, vai kādas vīnogulāju šķirnes veidu vai nosaukumu vai tā sinonīmu.

Neatkarīgi no pirmās daļas Padome, pēc Komisijas priekšlikuma pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, līdz 2001. gada 31. augustam var nolemt, ka atļaus, lai dažus ģeogrāfiskos nosaukumus, ko tradicionāli lieto, lai nosauktu kādu galda vīnu, un kas ir kļuvuši par kāda noteikta apvidus nosaukumu, turpina lietot arī, lai nosauktu galda vīnus maksimāli trīs vīna gadus.

2. Šādus nosaukumus un terminus:

— vīnogulāja šķirnes nosaukumu,

— tradicionālu īpašu terminu, kas minēts VII pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrā ievilkuma ceturtajā apakšievilkumā vai VIII pielikuma D daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrajā ievilkumā, vai

— papildu tradicionālu terminu, kas minēts VII pielikuma B daļas 1. punkta b) apakšpunkta piektajā ievilkumā, ar noteikumu, ka to vīna aprakstam saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem piešķirusi dalībvalsts, –

drīkst izmantot dzēriena, kas nav vīns vai nenorūdzis vīnogu vīns, aprakstam, noformējumam un reklamai tikai tad, ja nav iespējama neskaidrība attiecībā uz šāda dzēriena pamatīpašībām, izcelsmi vai pirmavotu un sastāvu.

3. Lietot nosaukumu vai terminu, kas minēts 2. punktā, vai vārdus *Hock*, *Claret*, *Liebfrauenmilch* un *Liebfraumilch*, pat ja tiem ir pievienots kāds no tādiem vārdiem kā “veids”, “tips”, “stils”, “imitācija” vai cits līdzīgs izteiciens, ir aizliegts attiecībā uz aprakstu un noformējumu:

— produktiem, uz ko attiecas KN kods 2206, izņemot gadījumu, kad konkrētais produkts faktiski ir no vietas, kuru tā sauc,

— produktiem, ko tirgo ar skaidrām norādēm patērētājam, ka no tā iegūst dzērienu, kas ir vīna imitācija (mājās gatavots vīns); tomēr drīkst lietot vīnogulāja šķirnes nosaukumu, ja konkrētais produkts ir faktiski iegūts no tādas šķirnes, ja vien šāds nosaukums nerada iespēju to sajaukt ar kāda noteikta apvidus vai ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna aprakstam.

4. Nosaukumus, kuros sauc:

— kādu konkrētu apvidu,

— ģeogrāfisku vienību, kas ir mazāka par konkrēto apvidu, ar noteikumu, ka to nosaukumu vīna aprakstam piešķirusi dalībvalsts,

drīkst izmantot, lai aprakstītu, noformētu vai reklamētu kādu dzērienu, kas nav vīns vai nenorūdzis vīnogu vīns, ar nosacījumu:

a) attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas KN kodi 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 un 2209, un attiecībā uz produktiem, kas izgatavoti no vīna ražošanas izejvielām – ka iepriekš minētos nosaukumus un terminus atzinusi produkta izcelsmes dalībvalsts un ka šāds atzinums atbilst Kopienas tiesību aktiem;

b) attiecībā uz dzērieniem, kas nav minēti a) apakšpunktā – ka nav iespējama neskaidrība attiecībā uz šāda dzēriena pamatīpašībām, izcelsmi vai pirmavotu un sastāvu.

Tomēr, pat ja nav notikusi atzīšana, kas minēta a) apakšpunktā, lietot minētos nosaukumus var turpināt līdz 2000. gada 31. decembrim ar noteikumu, ka ievēro b) apakšpunktu.

53. pants

1. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, ieviešot šo nodaļu un VII un VIII pielikumu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā. Noteikumi jo īpaši reglamentē atkāpes, nosacījumus un atļaujas, kas paredzētas šajos pielikumos.

2. Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, pieņem šādus noteikumus:

a) norādes, zīmes un citas pazīmes, kas minētas VII pielikuma ievaddaļā vai VIII pielikuma A daļas 2. punktā;

b) tradicionālo īpašo terminu sarakstu, kas minēts VII pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrajā ievilkumā vai kas minēts VIII pielikuma B daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrajā ievilkumā;

c) nosacījumus to ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu lietošanai, kuras minētas VII pielikuma A daļas 2. punktā;

- d) informāciju, kas minēta VII pielikuma A daļas 4. punktā;
- e) nosacījumus tās informācijas izmantošanai, kas minēta VII pielikuma B daļas 1. punktā, un apstākļus, lai izmantotu informāciju, kas minēta VII pielikuma B daļas 3. punktā;
- f) informāciju, kas minēta VII pielikuma B daļas 2. punktā, un nosacījumus, pēc kādiem to izmanto;
- g) kādā mērā pēc kādiem nosacījumiem VII pielikuma noteikumus piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri nav minēti VII pielikuma A daļas 1. punktā vai VIII pielikumā, jo īpaši nenorūgušam vīnogu vīnam, daļēji fermentētam nenorūgušam vīnogu vīnam, koncentrētam nenorūgušam vīnogu vīnam, jaunam vīnam fermentācijas procesā un pārgatavinātu vīnogu vīnam, kas ražoti Kopienā;
- h) nosacījumus, pēc kuriem produktus iesaiņo un pārveda konteineros, un to izmantošanu un izgatavošanu, to skaitā attiecībā uz konteineriem dzirkstošā vīna izgatavošanai un uzglabāšanai;
- i) vajadzības gadījumā to ģeogrāfisko vienību nosaukumu piešķiršanu, kas minēti VIII pielikuma E daļas 1. punktā;
- j) obligāti un pēc izvēles norādāmo informāciju, kas jāiekļauj reģistros un oficiālajos un komerciālajos dokumentos;
- k) sīki izstrādātu plānu, kas minēts attiecīgi VIII pielikuma G daļas 2. un 5. punktā;
- l) sīki izstrādātu plānu un atkāpes noteikumus, kas minēti VIII pielikuma I daļas 6. punktā.

VI SADAĻA

NOTEIKTOS APVIDOS RAŽOTI KVALITATĪVIE VĪNI

54. pants

1. Noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni nozīmē vīnus, kas atbilst šīs sadaļas un Kopienas noteikumiem un valsts noteikumiem, kuri pieņemti šajā sakarā.

2. "Noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni attiecas uz šādām kategorijām:"

- a) "noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie liķiera vīni", kas atbilst liķiera vīna definīcijai;
- b) "noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie dzirkstošie vīni", kas atbilst dzirkstošā vīna definīcijai, to skaitā kvalitatīvie aromātiskā tipa dzirkstošie vīni;
- c) "noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie viegli dzirkstošie vīni", kas atbilst viegli dzirkstošā vīna definīcijai;
- d) noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie vīni, izņemot noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, kas minēti a), b) un c) apakšpunktā.

3. Produkti, kas derīgi noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu iegūšanai, ir šādi:

- a) svaigas vīnogas;
- b) nenorūdzis vīnogu vīns;
- c) nenorūdzis vīnogu vīns, kas atrodas fermentācijas procesā;

d) jauni vīni, kas vēl atrodas fermentācijas procesā;

e) vīns.

4. Dalībvalstis nosūta Komisijai to noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstu, kurus tās atzinušas, norādot par katru no šiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem sīku informāciju par valsts noteikumiem, kas reglamentē šādu noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanu un izgatavošanu.

5. Komisija publicē sarakstu *Eiropas Kopienas Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

55. pants

1. Noteikumus, kas attiecas uz noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvu vīnu ražošanu, papildus jebkuriem valsts noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot 57. panta 1. punktu, un ņemot vērā tradicionālos ražošanas nosacījumus tiktāl, cik tie neierobežo politiku, kas vērsta uz ražošanas kvalitātes veicināšanu un vienota tirgus vienmērīgu darbību, izstrādā, pamatojoties uz šādiem faktoriem:

- a) ražošanas platības robežas noteikšana;
- b) vīnogulāju šķirnes;

- c) kultivēšanas metodes;
- d) vīndarības metodes;
- e) minimāli noteiktais dabīgā spirta saturs tilpuma %;
- f) ražība no hektāra;
- g) organoleptisko īpašību analīze un novērtējums.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, izklāstīti VI pielikuma A līdz J daļā.

3. Noteikumus, kas izklāstīti VI pielikuma K daļā, piemēro tikai attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem. Noteikumus, kas izklāstīti VI pielikuma L daļā, piemēro tikai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem.

56. pants

1. Dalībvalstis sastāda noteikumus, saskaņā ar kuriem ražošanas posmā:

- a) ražotājs drīkst:
 - i) nepieprasīt noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna klasifikāciju produktam, kas viņa ražas vai ražošanas deklarācijā norādīts kā produkts, kurš derīgs noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai, vai
 - ii) pazemināt statusā noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, jo īpaši uz galda vīnu statusu;
- b) kompetentā iestāde, ko izraugās dalībvalstis, drīkst pazemināt statusā noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus.

2. Noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu statusa pazemināšanu tirdzniecības posmā veic:

- a) tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā vīns atrodas:
 - i) ja šī dalībvalsts ir vīna izcelsmes valsts, vai
 - ii) attiecībā uz nelieliem daudzumiem, kas jānosaka;
- b) vīna izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde gadījumos, kas nav minēti a) apakšpunktā.

3. Par statusa pazemināšanu, kas minēta 2. punktā, nolemj īpaši, ja kompetentā iestāde konstatējusi, ka:

- a) vīns uzglabāšanas vai pārveidošanas laikā ir mainījies, kā dēļ konkrētā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvā vīna īpašības ir pasliktinājušās vai mainījušās;
- b) vīns ir apstrādāts aizliegtā veidā vai arī nav likumīgi aprakstīts kā noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais vīns.

57. pants

1. Papildu faktoriem, kas uzskaitīti 55. pantā, ražotāja dalībvalstis, ņemot vērā godīgu un tradicionālu praksi, drīkst noteikt citus ražošanas nosacījumus un īpašības, kas ir obligātas attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem.

2. Papildus pārējiem noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā, ražotāja dalībvalstis, ņemot vērā godīgu un tradicionālu praksi, drīkst izstrādāt papildu vai stingrākus ražošanas, izgatavošanas un aprites nosacījumus un īpašības attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem, ko ražo to teritorijā.

58. pants

Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo sadaļu un VI pielikumu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šādi noteikumi var ietvert:

- a) lēmumus, izņēmumus, atkāpes un sarakstus, kas minēti šajā sadaļā un VI pielikumā;
- b) to platību noteikšanu, kas atrodas noteikto apvidu tiešā tuvumā, jo īpaši ņemot vērā ģeogrāfisko situāciju un administratīvās struktūras;
- c) to, kā izmantot statusā pazeminātos noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, un nosacījumus, kas reglamentē tādu izmantošanu;
- d) atbilstīgus noteikumus, kas attiecas uz sistemātisku un vispārēju organoleptisko testu piemērošanu, uz to, kā izlietot vīnus, kas neatbilst testu prasībām, un nosacījumus, kas reglamentē šādu izmantošanu;
- e) to nelielo daudzumu noteikšanu, kuri minēti 56. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā.

VII SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

59. pants

1. Uz jebkuru 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitīto produktu importu Kopienā attiecas importa licences uzrādīšana. Uz jebkuru citu 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu importu Kopienā un jebkuru 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu eksportu no Kopienas var attiekties importa vai eksporta licences uzrādīšana.

2. Licences izsniedz dalībvalstis jebkuram kandidātam neatkarīgi no viņa uzņēmējdarbības vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, ko pieņem, piemērojot 62. un 63. pantu.

Licences ir derīgas visā Kopienas teritorijā.

Šādas licences izsniedz pēc nodrošinājuma iesniegšanas, kas nodrošina, ka produktus importē vai eksportē licences derīguma termiņa laikā, izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji konfiscē, ja importu vai eksportu minētajā termiņā neveic vai veic tikai daļēji.

3. Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, pieņem šo:

- a) produktu sarakstu, attiecībā uz kuriem prasa importa vai eksporta licences;
- b) licences derīguma termiņu un citus sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu.

60. pants

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, tad produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, piemēro kopējā muitas tarifa muitas nodokļu likmes.

2. Sulai un nenorūgušiem vīniem, uz ko attiecas KN kodi 2009 60 un 2204 30 un kam kopējā muitas tarifā piemērošana ir atkarīga no produkta importa cenas, faktiski šīs cenas lielumu pārbauda, vai nu pārbaudot katru sūtījumu, vai izmantojot vienotas likmes importa vērtību, ko aprēķinājusi Komisija, pamatojoties uz kotētajām cenām tiem pašiem produktiem to izcelsmes valstīs.

Ja sūtījuma deklarētā ieviešanas cena ir augstāka nekā vienotās likmes importa vērtība (ja tādu piemēro), ko palielina par starpību, kuru pieņem saskaņā ar 3. punktu un kura nedrīkst pārsniegt vienotās likmes vērtību vairāk kā par 10 %, tad jāiesniedz nodrošinājums, kas ir vienāds ar ievadmuitu, kura noteikta, pamatojoties uz vienotās likmes importa vērtību.

Ja gadījumā, kas minēts otrajā daļā, sūtījuma ieviešanas maksa nav deklarēta, tad kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no vienotās likmes importa vērtības vai no attiecīgo muitas likumu piemērošanas, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu.

3. Gadījumā, ja importētajiem produktiem piemēro atkāpes, kas minētas 44. panta 15. punktā, importētāji laikā, kad šādus produktus laiž brīvā apritē, par tiem iesniedz nodrošinājumu norādītajām muitas iestādēm. Nodrošinājums ir vienāds ar summu, kas vēl jānosaka. Nodrošinājumu atmaksā pēc tam, kad importētājs tās dalībvalsts muitas iestādēm, kurā produktus laidis brīvā apgrozībā, iesniedzis pierādījumu, ka nenorūgušie vīni ir pārstrādāti vīnogu sulā, izmantoti citos produktos ārpus vīna nozares vai, ja tie tikuši vinificēti, tad ir pienācīgi etiķetēti.

4. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem, izmantojot procedūru, kura noteikta 75. pantā. Šie noteikumi jo īpaši attiecas uz kritēriju izveidi, lai noteiktu, kura kontroles metode jāpiemēro un kādi faktori jāizmanto, aprēķinot vienotās likmes importa vērtības, nodrošinājuma līmeni, kas minēts 3. punktā, un noteikumus, kas reglamentē nodrošinājuma atmaksu.

61. pants

1. Lai novērstu vai neitralizētu negatīvu ietekmi uz tirgu Kopienā, kas var rasties no dažu 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu importa, viena vai vairāku šādu produktu importu pēc muitas nodokļu likmes, kas noteikta kopējā muitas tarifā, pakļauj papildu ievadmuitas maksājumam, ja nosacījumi, kas izklāstīti Lauksaimniecības līguma, kurš noslēgts saskaņā ar tā Līguma 300. pantu, kurš noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtas laikā, 5. pantā, ir izpildīti, ja vien tāds imports nevar traucēt Kopienas tirgu vai arī ja tāda ietekme nebūtu neproporcionāla paredzētajam mērķim.

2. Sliekšņa cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmuitu, ir sliekšņa cenas, ko Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa apjomus, kas jāpārsniedz, lai uzliktu papildu ievadmuitu, nosaka, jo īpaši pamatojoties uz importu Kopienā trijos gados pirms tā gada, kurā radusies vai var rasties negatīvā ietekme, kas minēta 1. punktā.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, lai uzliktu papildu ievadmuitu, nosaka, pamatojoties uz konkrētā sūtījuma *cif* importa cenām.

Šajā nolūkā *cif* importa cenas pārbauda, pamatojoties uz konkrētā produkta vidējo cenu pasaules tirgū vai šāda produkta cenām Kopienas importa tirgū.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā. Šādus sīki izstrādātus noteikumus jo īpaši precizē:

- a) produktus, kam piemēro papildu ievadmuitu, saskaņā ar Lauksaimniecības līguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 1. punktu, saskaņā ar minētā līguma 5. pantu.

atbilst 1. punktā minētajām kvotām, neierobežojot tiesības, kas rodas no līgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtas laikā.

4. Sīki izstrādātajos noteikumos, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējās kvotas, ko, ja vajadzīgs, vienmērīgi sadala pa visu gadu, un nosaka administratīvo metodi, kas jāizmanto, un vajadzības gadījumā ietver:

- a) garantijas, kas attiecas uz produkta pamatipašībām, pirmavotu un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju pārbaudei;
- c) nosacījumus, pēc kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņus.

62. pants

1. Tarifa kvotas produktiem, uz ko attiecas šī regula un kas rodas no līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, vai no jebkura cita Padomes dokumenta, nosaka un piešķir Komisija saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot procedūru, kura noteikta 75. pantā.

2. Kvotas piešķir, piemērojot vienu no šādām metodēm vai to kombināciju:

- a) metodi, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība (pēc principa "rindas kārtībā");
- b) sadales metodi proporcionāli daudzumiem, kas tika pieprasīti, iesniedzot pieteikumus (izmantojot "vienlaicīgas pārbaudes" metodi);
- c) metodi, kuras pamatā ir tradicionālo tirdzniecības modeļu apsvērumi (izmantojot "tradicionālo importētāju/jaunpieņācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes. Tās novērš jebkuru diskrimināciju starp konkrētajiem uzņēmējiem.

3. Izmantojot pieņemto piešķiršanas metodi, vajadzības gadījumā pienācīgi ņem vērā Kopienas tirgus piegādes prasības un vajadzību aizsargāt šā tirgus līdzsvaru, vienlaikus izmantojot metodes, kas pagātnē, iespējams, piemērotas kvotām, kuras

63. pants

1. Tiktāl, cik nepieciešams, lai ļautu eksportēt:

- a) produktus, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā;
- b) cukurus, uz ko attiecas KN kods 1701, glikozi un glikozes sīrupu, uz ko attiecas KN kodi 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 un 1702 90 50, to skaitā tādu produktu veidā, uz kuriem attiecas KN kodi 1702 30 51 un 1702 30 59, kas iestrādāti produktos, uz kuriem attiecas KN kodi 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 un 2204 30 99,

pamatojoties uz šo produktu cenām starptautiskajā tirdzniecībā un apjomā, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, starpību starp minētajām cenām un Kopienas cenām drīkst segt ar eksporta kompensācijām.

2. Lai sadalītu daudzumus, ko drīkst eksportēt ar kompensācijām, izstrādā metodi, kas:

- a) ir vispiemērotākā produkta pamatipašībām un situācijai konkrētajā tirgū, ļaujot visefektīvāk izmantot pieejamos resursus, un, ņemot vērā Kopienas eksportu efektivitāti un struktūru, nerada tomēr diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) ir vismazāk apgrūtināša uzņēmējiem no administratīvo prasību viedokļa, ņemot vērā vadības prasības;

c) nepieļauj nekādu diskrimināciju starp attiecīgajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var mainīties atkarībā no galamērķa, ja situācija starptautiskajā tirgū vai dažu tirgu īpašās prasības dara to nepieciešamu.

Kompensācijas, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, nosaka saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā. Tās nosaka ar regulāriem starplaikiem.

Iejaukšanās laikā, ja vajadzīgs, Komisija, pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes drīkst pielāgot kompensācijas, kas noteiktas ar regulāriem starplaikiem.

Šīs regulas 64. panta noteikumus attiecībā uz produktiem, kas tajā minēti, piemēro papildus.

4. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

5. Kompensācija, ko piemēro 1. pantā uzskaitīto produktu eksportam, ir kompensācija, ko piemēro licences pieteikuma iesniegšanas dienā, un attiecībā uz diferencētām kompensācijām tā ir kompensācija, ko tajā pašā dienā piemēro:

a) galamērķim, kas norādīts licencē, vai vajadzības gadījumā;

b) faktiskajam galamērķim, ja tas atšķiras no galamērķa, kas norādīts licencē. Tādā gadījumā piemērojamā summa nedrīkst pārsniegt summu, ko piemēro galamērķim, kas norādīts licencē.

Var piemērot atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu, ka ļaunprātīgi izmanto elastīgumu, kas paredzēts šajā punktā.

6. Drīkst nepiemērot 4. un 5. punktu attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, par kuriem kompensācijas maksā, ievērojot pārtikas atbalsta operācijas, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

7. Atbilstību apjomu robežām, kas izriet no līguma, kurš noslēgts saskaņā ar Līguma 300. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas izsniegti par tajā paredzētajiem bāzes periodiem un ir piemērojamas konkrētajiem produktiem.

Attiecībā uz to saistību izpildi, kuras izriet no līgumiem, kas noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajus kārtas laikā, bāzes perioda beigās neietekmē eksporta licenču derīguma termiņu.

8. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, to skaitā noteikumus par nesadalīto vai neizmantoto eksportējamo daudzumu atkārtotu sadali, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

64. pants

1. Šo pantu piemēro kompensācijām, kas minētas 63. panta 1. punktā.

2. Kompensācijas apjoms par produktiem, kas minēti 63. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir:

a) attiecībā uz jēlcukuru un balto cukuru kompensācijas apjoms par tādu nepārstrādātu produktu eksportu, kā noteikts saskaņā ar Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1785/81 par tirgus kopīgo organizāciju cukura nozarē⁽¹⁾ 17. pantu un ar noteikumiem, kas pieņemti tās piemērošanai;

b) attiecībā uz glikozi un glikozes sīrupu kompensācijas apjoms par tādu nepārstrādātu produktu eksportu, kā noteikts par katru no šiem produktiem saskaņā ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁾ 13. pantu un ar noteikumiem, kas pieņemti tās piemērošanai.

Lai pieteiktos uz kompensāciju, pārstrādātajiem produktiem, tos eksportējot, jāpievieno pieteikuma iesniedzēja deklarācija, kurā norādīti jēlcukura, baltā cukura, glikozes un glikozes sīrupa daudzumi, kas izmantoti to izgatavošanā.

Šīs deklarācijas precizitāti pārbauda attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Nosakot kompensācijas, ņem vērā šo:

a) esošo situāciju un iespējamās nākotnes tendences attiecībā uz:

i) produktu, kas uzskaitīti 63. panta 1. punktā, cenām un pieejamību Kopienas tirgū,

ii) šādu produktu cenām pasaules tirgū;

b) izdevīgākās tirdzniecības un transporta izmaksas no Kopienas tirgiem uz ostām vai citiem Kopienas eksporta punktiem, kā arī nosūtīšanas izmaksas uz galamērķa valsti;

⁽¹⁾ OV L 177, 1.7.1981., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regul u (EK) Nr. 1148/98 (OV L 159, 3.6.1998., 38. lpp.)

⁽²⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1253/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 18. lpp.)

- c) vīna tirgus kopīgās organizācijas mērķus, kam jānodrošina līdzsvars tirgos un dabiska cenu un tirdzniecības attīstība;
- d) ierobežojumus, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu;
- e) vajadzību izvairīties no Kopienas tirgus traucējumiem;
- f) paredzēto eksportu ekonomisko aspektu.

4. Kopienas tirgus cenas, kas minētas 63. panta 1. punktā, nosaka, pamatojoties uz visizdevīgākajām eksporta cenām.

Nosakot starptautiskās tirdzniecības cenas, kas minētas 63. panta 1. punktā, ņem vērā šo:

- a) cenas, kas reģistrētas trešo valstu tirgos;
- b) vislabvēlīgākās cenas, kas galamērķa trešās valstīs ir importam no trešām valstīm;
- c) ražotāja cenas, kas ir reģistrētas trešās eksportētājvalstīs, vajadzības gadījumā ņemot vērā subsīdijas, ko piešķirušas šīs valstis;
- d) piedāvājuma cenas ar piegādi līdz Kopienas robežai.

5. Neierobežojot 63. panta 3. punkta trešo daļu, starplaikus, ar kādiem jānosaka to produktu saraksts, kuriem faktiski piešķir kompensāciju, un šādas kompensācijas apjomus nosaka saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

6. Kompensāciju izmaksā, saņemot pierādījumu, ka produkti:

- a) ir Kopienas izcelsmes,
- b) ir eksportēti no Kopienas un
- c) attiecībā uz diferencētu kompensāciju – ka tie ir sasnieguši galamērķi, kas norādīts licencē, vai kādu citu galamērķi, kam ir noteikta kompensācija, neierobežojot 63. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Tomēr var izdarīt izņēmumus no šā noteikuma saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, ar noteikumu, ka paredz nosacījumus, kuri piedāvā līdzvērtīgas garantijas.

Papildu noteikumus var pieņemt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

7. Neierobežojot 6. punkta a) apakšpunktu, ja nav atkāpes, kas piešķirta saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā, tad produktiem, kas importēti no trešām valstīm un reeksportēti uz trešām valstīm, nepiešķir nekādas eksporta kompensācijas.

65. pants

1. Tiktāl, cik nepieciešams pareizai vīna tirgus kopīgās organizācijas darbībai, Padome, pēc Komisijas ierosinājuma pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var īpašos gadījumos aizliegt pilnībā vai daļēji izmantot aktīvās apstrādes režīmu attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja situācija, kas minēta tajā punktā, izrādās īpaši steidzama un ja Kopienas tirgu traucē vai var traucēt pasīvās vai aktīvās apstrādes režīms, tad Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes lemj par nepieciešamajiem pasākumiem, Padomi un dalībvalstis informē par šādiem pasākumiem, kuru spēkā esamības termiņš nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus un kurus piemēro tūlīt. Ja Komisija saņem pieprasījumu no kādas dalībvalsts, tad tā pieņem attiecīgu lēmumu vienas nedēļas laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Komisijas lēmumu Padomei var paziņot jebkura dalībvalsts nedēļas laikā pēc paziņojuma dienas. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai anulēt Komisijas lēmumu. Ja Padome nav pieņēmusi lēmumu trīs mēnešu laikā, tad Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

66. pants

1. Vispārīgos noteikumus Kombinētās nomenklatūras interpretācijai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, uz kuriem attiecas šī regula, tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iestrādā kopējā muitas tarifā.

2. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā paredzēts citādi, vai ievērojot kādu tās noteikumu, ir aizliegtas šādas darbības:

- a) jebkuras maksas iekasēšana, kam ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība;

b) jebkura tāda kvantitatīvā ierobežojuma vai pasākuma piemērošana, kuram ir līdzvērtīga iedarbība.

67. pants

1. Aizliegts ir tādu produktu imports, uz kuriem attiecas šī regula un kuriem ir pievienots alkohols, izņemot produktus, kas ir līdzvērtīgi produktiem, kuru izcelsme ir Kopienā un attiecībā uz kuriem šāds maisījums ir atļauts.

2. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, un jo īpaši produktu līdzvērtības nosacījumus, kā arī atkāpes no 1. punkta pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā.

68. pants

1. Produktus, kas minēti 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, drīkst importēt tikai tad, ja izpilda šādus nosacījumus:

a) attiecībā uz visiem produktiem:

- i) ja tie atbilst noteikumiem, kas reglamentē ražošanu, tirdzniecību un vajadzības gadījumā piegādi tiešam patēriņam pārtikā trešās valstīs, kur ir to izcelsme, un pierādījumu par šā nosacījuma izpildi iesniedz tāda sertifikāta veidā, kuru izsniegusi kāda kompetenta iestāde, kas iekļauta sarakstā, kurš vēl jānosaka, tajā trešā valstī, kur ir šā produkta izcelsme,
- ii) ja tie paredzēti tiešam patēriņam pārtikā un ja tiem ir pievienots analīzes pārskats, ko sastādījusi kāda iestāde vai departaments, ko iecēlusi tā trešā valsts, kurā ir produkta izcelsme;

b) attiecībā uz vīniem, kas paredzēti tiešam patēriņam pārtikā, izņemot likiera vīnus un dzirkstošos vīnus:

- i) ja to spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 9 % tilpuma un kopējais spirta saturs tilpuma % nepārsniedz 15 % tilpuma,
- ii) ja to kopējais skābuma saturs, ko izsaka kā vīnskābi, nav mazāks kā 3,5 vai 46,6 miliekvivalenti litrā.

2. Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, var paredzēt:

- a) ka nosaka īpašības, kas piemīt likiera vīniem un dzirkstošajiem vīniem, un atkāpi no 1. punkta b) apakšpunkta;
- b) ka izsniedz sertifikātu un analīzes pārskatu, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā, attiecībā uz zināmiem produktiem, kas minēti 1. punktā un ko pārvadā ierobežotos daudzumos un saliek mazos konteineros;

c) ka pilnīgi vai daļēji atceļ prasības attiecībā uz informāciju, ko min sertifikātā vai analīzes pārskatā, kuri paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz zināmiem vīniem, kam pievieno cilmes vietas nosaukuma sertifikātu vai izcelsmes sertifikātu.

3. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

69. pants

1. Ja importa vai eksporta dēļ viena vai vairāku produktu, kuri uzskaitīti 1. panta 2. punktā, Kopienas tirgu ietekmē vai apdraud nopietni traucējumi, kas var apdraudēt to mērķu sasniegšanu, kuri izklāstīti Līguma 33. pantā, tad tirdzniecībā ar trešām valstīm var piemērot atbilstīgus pasākumus, kamēr šāds traucējums nav novērsts.

Lai novērtētu, vai situācija attaisno šādu pasākumu piemērošanu, jāņem vērā jo īpaši šādi aspekti:

- a) daudzumi, attiecībā uz kuriem izsniegtas importa licences vai iesniegti importa licenču pieteikumi, un tirgus situācija vīna nozarē Kopienā;
- b) vajadzības gadījumā intervences mērogs.

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, pieņem vispārīgus šā panta piemērošanas noteikumus un nosaka gadījumus un robežas, kādās dalībvalstis drīkst pieņemt pagaidu aizsargpasākumus.

2. Ja rodas situācija, kas minēta 1. punktā, tad Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem, un dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, ko piemēro tūlīt. Ja Komisija saņem pieprasījumu no kādas dalībvalsts, tad tā pieņem par to lēmumu trīs darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Lēmumus, ko pieņemusi Komisija, Padomei var paziņot jebkura dalībvalsts trīs darba dienu laikā pēc tādas izziņošanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var grozīt vai atcelt konkrētos pasākumus.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas rodas no starptautiskajiem līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. panta 2. punktu.

VIII SADAĻA

VISPĀRĪGIE, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

70. pants

1. Produktus, uz ko attiecas šī regula, drīkst laist apgrozībā Kopienā tikai ar oficiāli pārbaudītu pavaddokumentu.

2. Fiziskām vai juridiskām personām vai personu grupām, kas tur šādus produktus, veicot tirdzniecības darbību, jo īpaši ražotājiem, pudeļu pildītājiem un pārstrādātājiem, kā arī tirgotājiem, kuri vēl jānosaka, attiecībā uz šiem produktiem jāizdara ieraksti preču ieviešanas un izvešanas reģistros.

3. Sīki izstrādātus noteikumus, kuras jāievēro, piemērojot šo pantu, un jo īpaši dokumenta, kas minēts 1. punktā, pamatīpašības un veidu, kā arī atkāpes no šā panta pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

71. pants

1. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā ir paredzēts citādi, Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Šīs regulas II sadaļas II nodaļa nekavē tā valsts atbalsta piešķiršanu, kura nolūks ir sasniegt mērķus, kas līdzīgi mērķiem, kuri izvirzīti minētajā nodaļā. Tomēr 1. punktu piemēro šādam atbalstam.

72. pants

1. Dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas iestādes, kas atbild par to, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem vīna nozarē. Tās izraugās arī laboratorijas, kam ir atļauts veikt oficiālas analīzes vīna nozarē.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai minēto iestāžu un laboratoriju nosaukumus un adreses. Komisija nosūta šo informāciju citām dalībvalstīm.

3. Komisija izveido iestādi no īpašām amatpersonām, lai sadarbotos ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, veicot pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu noteikumu vienmērīgu piemērošanu vīna nozarē.

4. Sīki izstrādāti noteikumi, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

Šādos noteikumos var jo īpaši iekļaut noteikumus:

a) lai nodrošinātu vienmērīgu Kopienas noteikumu piemērošanu vīna nozarē, jo īpaši attiecībā uz kontroli;

b) kas reglamentē attiecības starp izraudzītajām iestādēm;

c) kas reglamentē īpašu finansiālo procedūru kontroles uzlabošanai;

d) kas reglamentē administratīvās sankcijas un

e) kas reglamentē iecelto inspektoru pilnvaras un pienākumus.

73. pants

Dalībvalstis un Komisija viena otram paziņo informāciju, kas vajadzīga, lai ieviestu šo regulu. Sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šādu paziņošanu, ieskaitot nosūtāmās informācijas būtību un formātu un minētās paziņošanas termiņus, kā arī savāktās informācijas izplatīšanu, pieņem saskaņā ar procedūru, kura noteikta 75. pantā.

74. pants

Ar šo izveido Vīna pārvaldības komiteja (še turpmāk "Komiteja"), kura sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

75. pants

1. Ja ir jāievēro procedūra, kas noteikta šajā pantā, tad priekšsēdētājs paziņo jautājumu Komitejai vai nu pats pēc savas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai paredzamo pasākumu plānu. Komiteja sniedz atzinumu par plānu termiņā, ko atkarībā no jautājuma steidzamības var noteikt priekšsēdētājs. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas paredzēts Līguma 205. panta 2. punktā gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmumi pēc Komisijas ierosinājuma. Dalībvalstu pārstāvju balss Komitejā vērtē tādā veidā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija paredz pasākumus, ko piemēro tūlīt. Tomēr, ja minētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu, Komisija par tiem tūlīt paziņo Padomei. Tādā gadījumā Komisija var atlikt to pasākumu piemērošanu, par kuriem tā ir pieņēmusi lēmumu, uz laiku, kas nav ilgāks par vienu mēnesi pēc šādas paziņošanas dienas.

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, drīkst pieņemt atšķirīgu lēmumu termiņā, kas minēts otrajā daļā.

76. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, ko izvirzījis priekšsēdētājs vai nu pats pēc savas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

77. pants

1. Šo regulu piemēro tā, lai vienlaikus pienācīgi ņemtu vērā mērķus, kas izklāstīti Līguma 33. un 131. pantā.

2. Šo regulu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no starptautiskajiem līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. panta 2. punktu.

78. pants

1. Regulu (EK) Nr. 1258/1999 un noteikumus, kas pieņemti tās ieviešanai, piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Piemaksu, kas minēta II sadaļas II nodaļā, atbalstu, kas minēts šīs sadaļas III nodaļā, atbalstu, kas minēts III sadaļas I nodaļā, iepirkšanu un atbalstu, kas minēts šīs sadaļas II nodaļā, un atbalstu, kas minēts šīs sadaļas III nodaļā, un kompensācijas, kas minētas VII sadaļā, uzskata par intervenci, kuras mērķis ir stabilizēt lauksaimniecības tirgus Regulas (EK) Nr. 1258/1999 2. panta 2. punkta nozīmē.

3. Neatkarīgi no jebkādiem stingrākiem noteikumiem, Kopienas atbalstu, ko drīkst piešķirt, ievērojot III sadaļu, un kompensācijas, ko drīkst piešķirt, ievērojot VII sadaļu, drīkst piešķirt tikai attiecībā uz tiem produktiem, kuri izgatavoti Kopienā no vīnogām, kas ievāktas Kopienā.

79. pants

Lai novērstu galda vīna un vīnu, kas derīgi galda vīna iegūšanai, pārpalikumu, dalībvalstis var noteikt ražības robežu, ko izsaka kā hektolitru daudzumu no hektāra un kā pārsniegšanas rezultātā ražotāji vairs nebūs piemēroti tam, lai gūtu labumu saskaņā ar šo regulu.

80. pants

Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, paredz pasākumus, lai:

- atvieglotu pāreju no režīma, kas paredzēts 81. pantā minētajās regulās, uz režīmu, kas noteikts šajā regulā;
- vajadzības gadījumā atrisinātu īpašus praktiskas dabas jautājumus. Šādos pasākumos, ja tas ir pienācīgi attaisnots, drīkst atkāpties no dažiem šīs regulas noteikumiem.

81. pants

Ar šo atceļ Regulas (EEK) Nr. 346/79, (EEK) Nr. 351/79, (EEK) Nr. 460/79, (EEK) Nr. 456/80, (EEK) Nr. 457/80, (EEK) Nr. 458/80, (EEK) Nr. 1873/84, (EEK) Nr. 895/85, (EEK) Nr. 822/87, (EEK) Nr. 823/87, (EEK) Nr. 1442/88, (EEK) Nr. 3877/88, (EEK) Nr. 4252/88, (EEK) Nr. 2046/89, (EEK) Nr. 2048/89, (EEK) Nr. 2389/89, (EEK) Nr. 2390/89, (EEK) Nr. 2391/89, (EEK) Nr. 2392/89, (EEK) Nr. 3677/89, (EEK) Nr. 3895/91, (EEK) Nr. 2332/92 un (EEK) Nr. 2333/92.

82. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2000. gada 1. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 17. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
K.-H. FUNKE

I PIELIKUMS

PRODUKTU DEFINĪCIJAS

Šādas definīcijas piemēro:

- produktiem, kas iegūti Kopienā no vīnogām, kuras ievāktas Kopienā, to skaitā vīnam, kas minēts 15. punkta sestajā ievilkumā, un
- produktiem, kas nav minēti 3., 4., 5., 6., 7., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. un 24. punktā, ja:
 - to izcelsme ir trešās valstīs, vai
 - tie ir ražoti Kopienā no vīnogām, kas ievāktas ārpus Kopienas tiktāl, cik to ražošana ir atļauta saskaņā ar šo regulu.

To vīna produktu definīcijas, kuriem šo pielikumu nepiemēro, pieņem pēc vajadzības saskaņā ar šo regulu, ievērojot procedūru, kura noteikta 75. pantā.

1. "Svaigas vīnogas": gatavi vai pat mazliet izžuvuši vīnogulāja augļi, ko izmanto vīna gatavošanā, ko var izspiest vai sapresēt ar līdzekļiem, kuri pieejami parastā vīna pagrabā, un kas var spontāni radīt alkoholisku fermentāciju.
2. "Nenorūdzis vīnogu vīns": šķidrums produkts, ko dabīgā ceļā vai fizikālos procesos iegūst no svaigām vīnogām. Faktiskais pieļaujamais spirta saturs tilpuma % nenorūgušā vīnogu vīnā ir ne vairāk kā 1 % tilpuma.
3. "Nenorūdzis vīnogu vīns fermentācijas procesā": produkts, ko iegūst, fermentējot nenorūgušu vīnogu vīnu, un ar faktisko spirta saturu tilpuma %, kas lielāks nekā 1 % tilpuma, bet mazāks nekā trīs piektdaļas tā kopējā spirta satura tilpuma %, tomēr zināmus noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus, kam faktiskais spirta saturs tilpuma % ir mazāks nekā trīs piektdaļas no to kopējā spirta satura tilpuma %, bet nav mazāks kā 4,5 % tilpuma, neuzskata par nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā.
4. "Nenorūdzis vīnogu vīns fermentācijas procesā, kas izspiests no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām": produkts, ko iegūst, daļēji fermentējot nenorūgušu vīnogu vīnu, kurš iegūts no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām un kura kopējais cukura saturs pirms fermentācijas ir vismaz 272 grami litrā, un kura dabīgais un faktiskais spirta saturs tilpuma % nedrīkst būt mazāks kā 8 %. Tomēr zināmus vīnus, kas atbilst minētajām prasībām, neuzskata par nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām.
5. "Svaigs nenorūdzis vīnogu vīns", kam fermentācijas process ir apturēts, pievienojot spirtu: produkts:
 - kura faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 12 % tilpuma, bet ir mazāks nekā 15 % tilpuma un
 - kurš iegūts, pievienojot nefermentētam nenorūgušam vīnogu vīnam, kam dabīgais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 8,5 % tilpuma un kas ir iegūts tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā,
 - vai nu neitrālu vīna izcelsmes alkoholu, ieskaitot alkoholu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 95 % tilpuma,
 - vai nerektificētu produktu, ko iegūst, destilējot vīnu, un kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav lielāks kā 80 % tilpuma.
6. "Koncentrēts nenorūdzis vīnogu vīns": nekaramelizēts nenorūdzis vīnogu vīns, ko:
 - iegūst, daļēji dehidrējot nenorūgušu vīnogu vīnu, to veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %,
 - iegūst tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā,
 - iegūst no nenorūguša vīnogu vīna, kuram ir vismaz minimāli noteiktais dabīgais spirta saturs tilpuma %, kas noteikts tai vīnogu audzēšanas zonai, kurā vīnogas ievāktas.

Koncentrētam nenorūgušam vīnogu vīnam pieļaujamais faktiskais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 1 % tilpuma.

7. "Rektificēts koncentrēts nenorūdzis vīnogu vīns": šķidrums nekaramelizēts produkts:

- ko iegūst, daļēji dehidrējot nenorūgušu vīnogu vīnu, to veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 61,7 %,
- kas ir apstrādāts atļautā veidā, lai samazinātu skābes saturu un izdalītu sastāvdaļas, izņemot cukuru;
- kam ir šādas īpašības:
 - pH pie 25° Brix ne vairāk kā 5,
 - optiskais blīvums pie 425 nm 1 cm biezumā nav lielāks kā 0,100 nenorūgušā vīnogu vīnā, kas koncentrēts pie 25° Brix,
 - saharozes saturs nav nosakāms, izmantojot analīzes metodi, kas vēl jānosaka,
 - Folina-Čokalti (*Folin-Ciocalteu*) indekss nav lielāks par 6,00 pie 25° Brix,
 - titrējamais skābums nav lielāks kā 15 miliekvivalenti kilogramā kopējo cukuru,
 - sēra dioksīda saturs nav lielāks kā 25 miligrami kilogramā kopējo cukuru,
 - kopējais katjonu saturs nav lielāks kā 8 miliekvivalenti kilogramā kopējo cukuru,
 - vadītspēja 25° Brix un 20 °C temperatūrā nav lielāka kā 120 mikro-Siemens/cm, ($\mu\text{S/cm}$)
 - hidroksimetilfurfurāla saturs nav lielāks kā 25 miligrami kilogramā kopējo cukuru,
 - mezinositola klātbūtne,
- to iegūst tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā,
- to iegūst no nenorūguša vīnogu vīna, kam ir vismaz minimālais spirta saturs tilpuma %, kurš noteikts tai vīnogu audzēšanas zonai, kurā vīnogas ievāktas.

Rektificētam koncentrētam nenorūgušam vīnogu vīnam pieļaujamais faktiskais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 1 % tilpuma.

8. "Vīnogu sula": nefermentēts, bet fermentējams šķidrums produkts, ko iegūst pienācīgas apstrādes rezultātā, padarot to derīgu lietošanai pārtikā tādu, kāds tas ir; to var iegūt:

- a) no svaigām vīnogām vai no nenorūguša vīnogu vīna, vai
- b) atjaunojot:
 - no koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna, vai
 - no koncentrētas vīnogu sulas.

Vīnogu sulai pieļaujamais faktiskais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 1 % tilpuma.

9. "Koncentrēta vīnogu sula": nekaramelizēta vīnogu sula, ko iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu sulu, izdarot to ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %.

Koncentrētai vīnogu sulai pieļaujamais faktiskais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 1 % tilpuma.

10. "Vīns": produkts, ko iegūst, tikai pilnībā vai daļēji alkoholiski fermentējot svaigas, saspiestas vai nesaspiestas vīnogas vai nenorūgušu vīnogu vīnu.

11. "Jauns vīns, kas vēl ir fermentācijas procesā": vīns, kuram alkoholiskās fermentācijas process vēl nav beidzies un kas vēl nav atdalīts no nogulām.

12. "Vīns, kas derīgs galda vīna iegūšanai": vīns:

- ko iegūst tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā,
- ko ražo Kopienā un
- kam ir vismaz minimālais dabīgais spirta saturs tilpuma %, kurš noteikts tai vīnogu audzēšanas zonai, kur tas ražots.

13. "Galda vīns": vīns, izņemot noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu:

- ko iegūst tikai no vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā,
- ko ražo Kopienā,
- kam, vai nu piemērojot, vai nepiemērojot procesus, kas precizēti V pielikuma D daļā, faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 8,5 % tilpuma ar noteikumu, ka vīns iegūts tikai no tām vīnogām, kuras ievāktas vīnogu audzēšanas A un B zonā, un nav mazāks kā 9 % tilpuma, ja tās ievāktas citās vīnogu audzēšanas zonās, un kam kopējais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 15 % tilpuma,
- kam ar atkāpēm, ko var paredzēt, kopējais skābuma saturs, ko izsaka kā vīnskābi, nav mazāks kā 3,5 grami litrā vai 46,6 miliekvivalenti litrā.

Tomēr attiecībā uz tādiem vīniem no zināmiem vīnogu audzēšanas apgabaliem, kas vēl jānosaka, kuri ražoti bez jebkādas bagātināšanas kopējā spirta satura tilpuma % augšējo robežu drīkst palielināt līdz 20 % tilpuma.

Galda vīns *retsina* ir galda vīns, ko ražo tikai Grieķijas ģeogrāfiskajā teritorijā, izmantojot nenorūgušu vīnogu vīnu, ko apstrādā ar sveķiem no *Aleppo* priedes (*Pinus halepensis*). *Aleppo* priedes sveķu izmantošana ir atļauta tikai tādēļ, lai iegūtu galda vīnu *retsina* saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajos Grieķijas noteikumos.

14. "Liķiera vīns": produkts:

A. kam:

- faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 15 % tilpuma un nav lielāks kā 22 % tilpuma,
- vispārējais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 17,5 % tilpuma, izņemot zināmus noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos liķiera vīnus no saraksta, kurš vēl jāstāda;

B. ko iegūst:

a) no:

- nenorūguša vīnogu vīna fermentācijas procesā, vai
- vīna, vai
- iepriekš minēto produktu kombinācijas, vai
- attiecībā uz zināmiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, kas vēl jānosaka, no nenorūguša vīnogu vīna vai tā maisījuma ar vīnu,

ir prasība, ka visiem šiem produktiem attiecībā uz liķiera vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem:

- jābūt iegūtiem no vīnogulāju šķirnēm, kas izraudzītas no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā, un
- izņemot dažus noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos liķiera vīnus no saraksta, kurš vēl jāstāda, sākotnējam dabīgajam spirta saturam tilpuma % jābūt ne mazākam kā 12 % tilpuma;

b) un pievienojot:

i) atsevišķi vai kombinējot:

- neitrālu vīnogu izcelsmes alkoholu, ieskaitot alkoholu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 96 % tilpuma,

- vīnu vai žāvētu vīnogu destilātu, kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav lielāks kā 86 % tilpuma,
- ii) vajadzības gadījumā kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem:
- koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - kombinējot vienu no produktiem, kas minēti i) daļā, ar nenorūgušu vīnogu vīnu, kurš minēts a) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā,
- iii) zināmiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem no saraksta, kurš vēl jā sastāda:
- jebkuru no produktiem, kas minēti i) daļā, atsevišķi vai kombinējot,
 - vienu vai vairāku šādus produktus:
 - vīna spirtu vai žāvētu vīnogu spirtu, kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 95 % tilpuma un nav lielāks kā 96 % tilpuma,
 - spirtu, ko destilē no vīna vai no vīnogu čagām un kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav lielāks kā 86 % tilpuma,
 - spirtu, ko destilē no žāvētām vīnogām un kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav lielāks kā 94,5 % tilpuma,
 - vajadzības gadījumā kopā ar vienu vairākiem šādiem produktiem:
 - daļēji fermentētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst no vēl novāktām, izžuvušām vīnogām,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst tiešas karsēšanas rezultātā un kas, izņemot šo darbību, atbilst koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna definīcijai,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - viena no produktiem, kas uzskaitīti otrajā ievilkumā, kombināciju ar nenorūgušu vīnogu vīnu, kurš minēts a) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā.
15. "Dzirkstošais vīns": izņemot atkāpi, kas paredzēta 44. panta 3. punktā, produkts, kuru iegūst ar pirmo vai otrreizējo alkoholisko fermentāciju:
- no svaigām vīnogām,
 - no nenorūguša vīnogu vīna,
 - no vīna,
- kas der galda vīna iegūšanai,
- no galda vīna;
 - no noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna,
 - importētajiem vīniem no saraksta, kurš vēl jā sastāda, no vīnogulāju šķirnēm un vīnogu audzēšanas zonām ar tādām īpašībām, kas tos padara atšķirīgus no Kopienas vīniem,
- no kura konteineru atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kas radies tikai fermentācijas rezultātā, un kuram, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.
16. "Gāzēts dzirkstošais vīns": produkts:
- ko iegūst no galda vīna,
 - no kā konteineru atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kurš pilnībā vai daļēji radies no gāzes pievienošanas, un
 - kam, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.

17. "Viegli dzirkstošais vīns": produkts:

- ko iegūst no galda vīna, noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna vai no produktiem, kas ir derīgi galda vīna vai noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai, ar noteikumu, ka šādam vīnam vai produktiem kopējais spirta saturs nav mazāks kā 9 % tilpuma,
- kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 7 % tilpuma,
- kam, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, sakarā ar endogēna oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri,
- ko pilda 60 litru vai mazākos konteineros.

18. "Gāzēts viegli dzirkstošais vīns": produkts:

- ko iegūst no galda vīna, noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna vai no produktiem, kuri ir derīgi galda vīna vai noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai,
- kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 7 % tilpuma un kopējais spirta saturs nav mazāks kā 9 % tilpuma,
- kam, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā, kurš ir pievienots pilnībā vai daļēji, ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri,
- ko pilda konteineros, kuru ietilpība nav lielāka par 60 litriem.

19. "Vīna etiķis": etiķis:

- ko iegūst tikai ar skābu vīna fermentāciju un
- kam kopējais skābums, ko izsaka kā etiķskābi, nav mazāks kā 60 gramī litrā.

20. "Vīna nogulas": atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas vīns pēc fermentācijas, uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes, un atliekas, ko iegūst, produktu filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā.

Par vīna nogulām uzskata arī šo:

- atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas nenorūdzis vīnogu vīns uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes;
- atliekas, ko iegūst, šo produktu filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā.

21. "Vīnogu čagas": fermentētas vai nefermentētas atliekas, kas paliek pēc svaigu vīnogu izspiešanas.

22. "Pikets": produkts, ko iegūst:

- fermentējot neapstrādātas vīnogu čagas, kas izmērcētas ūdenī, vai
- ekstrahējot fermentētas vīnogu čagas ar ūdeni.

23. "Vīns, kas stiprināts destilācijai": produkts:

- kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 18 % tilpuma un nav lielāks kā 24 % tilpuma;
- ko iegūst, tikai pievienojot vīnam, kurš nesatur tāda nerektificēta produkta atlieku cukuru, ko iegūst, destilējot vīnu, un kam maksimālais faktiskais spirta saturs tilpuma % ir 86 % tilpuma, un
- kam maksimālais gaistošais skābums, kuru izsaka kā etiķskābi, ir 1,5 gramī litrā.

24. "Vīns no pārāk gatavām vīnogām": produkts:

- ko nebagātinot ražo Kopienā no vīnogām, kuras ievāc Kopienā un kuras ir no vīnogulāju šķirnēm, kas minētas 42. panta 5. punktā, un kuras nosaka sarakstā, kas vēl jāsastāda,
- kam dabīgais spirta saturs ir lielāks nekā 15 % tilpuma;
- kam kopējais spirta saturs nav mazāks kā 16 % tilpuma un faktiskais spirta saturs nav mazāks kā 12 % tilpuma.

Dalībvalstis drīkst noteikt nogatavināšanas laiku šim produktam.

*II PIELIKUMS***SPIRTA SATURS**

1. "Faktiskais spirta saturs" tilpuma % nozīmē tīrā spirta tilpumu vienību skaitu, ko 20 °C temperatūrā satur 100 tilpuma vienības produkta minētajā temperatūrā.
 2. "Potenciālais spirta saturs" tilpuma % nozīmē tīrā spirta tilpuma vienību skaitu 20 °C temperatūrā, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.
 3. "Kopējais spirta saturs" tilpuma % nozīmē faktiskā spirta satura un potenciālā spirta satura summu.
 4. "Dabīgais spirta saturs" tilpuma % nozīmē produkta kopējo spirta saturu tilpuma % pirms jebkādas bagātināšanas.
 5. "Faktiskais spirta saturs" masas % nozīmē tīrā spirta kilogramu skaitu, ko satur 100 kilogrami produkta.
 6. "Potenciālais spirta saturs" masas % nozīmē tīrā spirta kilogramu skaitu, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 kilogrami produkta.
 7. "Kopējais spirta saturs" masas % nozīmē faktiskā spirta satura un potenciālā spirta satura summu.
-

III PIELIKUMS

VĪNOGU AUDZĒŠANAS ZONAS

1. Pie vīnogu audzēšanas A zonas pieder:
 - a) Vācijā: ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav iekļautas vīnogu audzēšanas B zonā;
 - b) Luksemburgā: Luksemburgas vīnogu audzēšanas apvidus;
 - c) Beļģijā, Nīderlandē, Dānijā, Īrijā, Zviedrijā un Apvienotajā Karalistē: šo valstu vīnogu audzēšanas zonas.
2. Pie vīnogu audzēšanas B zonas pieder:
 - a) Vācijā ar vīnogulājiem apstādītas platības Bādenes precizētajā apvidū;
 - b) Francijā ar vīnogulājiem apstādītas platības departamentos, kas nav minēti šajā pielikumā, un šādos departamentos:
 - Elzasā: Augšreina, Lejasreina,
 - Lotringā: Merta un Mozele, Mēza, Mozele, Vogēzi,
 - Šampaņā: Ēna, Oba, Marna, Augšmarna, Sēna un Marna,
 - Jurā: Ena, Dū, Jura, Augšsona,
 - Savojā: Savoja, Augšsavoja, Izēra (*Chapareillan* komūna),
 - Valdeluārā (*Val de Loire*): Šēra, Desevra, Endra, Endra un Luāra, Luāra un Šēra, Atlantijas Luāra, Luarē, Mēna un Luāra, Sarta, Vandeja, Vjenna un ar vīnogulājiem apstādītas platības Kosnas pie Luāras (*Cosne-sur-Loire*) apgabālā Njevras departamentā;
 - c) Austrijā: Austrijas vīnogu audzēšanas apgabals.
3. Pie vīnogu audzēšanas C I a) zonas pieder ar vīnogulājiem apstādītas platības:
 - a) Francijā:
 - šādos departamentos: Aljē, Augšprovansas Alpi, Augšalpi, Piejūras Alpi, Arjēža, Averona, Kantāla, Šaranta, Piejūras Šaranta, Korēža, Koldora, Dordoņa, Augšgaronna, Žēra, Žironda, Izēra (izņemot *Chapareillan* komūnu), Landa, Luāra, Augšluāra, Lo, Lo un Garonna, Lozēra, Njevra (izņemot *Cosne-sur-Loire* apgabalu), Pidedoms, Atlantijas Pireneji, Augšpireneji, Rona, Sona un Luāra, Tarna, Tarna un Garonna, Augšvjenna, Jonna,
 - Valensijas un Diē (*Die*) apgabalos Dromas departamentā (izņemot *Dieulefit*, *Loriol*, *Marsanne* un *Montélimar* kantonus),
 - Ardešas departamentā, Turnonas apgabalā un *Antraigues*, *Buzet*, *Coucouron*, *Montpezat-sous-Bauzon*, *PrVs*, *Saint-Etienne de Lugdārēs*, *Saint-Pierreville*, *Valgorje* un *Voulte-sur-Rhône* kantonos;
 - b) Spānijā: Astūrijas, Kantabrijas, Gīpuskojas, Lakorunjas un Biskajas provincēs;
 - c) Portugālē tajā Ziemeļportugāles reģiona daļā, kurš atbilst vīna ražošanas apgabalam ar cilmes vietas nosaukumu *Vinho Verde*, kā arī *Concelhos de Bombaral*, *Laurinhá*, *Mafra e Torres Vedras* (izņemot *Freguesias da Carvoeira e Dois Portos*), kas pieder pie "Região vitícola da Extremadura".
4. Itālijā pie vīnogu audzēšanas C 1 b) zonas pieder ar vīnogulājiem apstādītas platības Valledaostas reģionā un Sondrio, Bolcāno, Trento un Belluno provincēs.
5. Pie vīnogu audzēšanas C II zonas pieder:
 - a) Francijā ar vīnogulājiem apstādītas platības:
 - šādos departamentos: Oda, Bušdirona, Gāra, Ēro, Austrumpireneji (izņemot *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonus), Voklīza,

- Varas departamenta daļā, kas dienvidos robežojas ar *Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime* komūnu ziemeļu robežu,
 - Nyons apgabalā un *Dieulefit, Loiról, Marsanne* un *Montélimar* kantonos Dromas departamentā,
 - tajās Ardešas departamenta daļās, kuras nav uzskaitītas 3. punkta a) apakšpunktā;
- b) Itālijā ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Abruci, Kampānija, Emīlija Romanja, Friuli-Venēcija-Džūlija, Lacija, Ligūrija, Lombardija, izņemot Sondrio provinci, Marke, Molīze, Pjemonta, Toskāna, Umbrija, Veneta, izņemot Belluno provinci, to skaitā salas, kas pieder pie minētajiem reģioniem, – Elba un pārējās Toskānas arhipelāga salas, Poncas salas, Kapri un Iskijas sala;
- c) Spānijā ar vīnogulājiem apstādītas platības:
- šādās provincēs:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Avila, (izņemot komūnas, kas atbilst vīnam *comarca* ar cilmes vietas nosaukumu *Cebreros*), Burgosa, Leona, Palensija, Salamanka, Segovija, Sorija, Vaļadolida, Samora,
 - Larjoha,
 - Alava,
 - Navarra,
 - Ueska,
 - Barselona, Herona, Lerida,
 - tajā Saragozas provinces daļā, kas atrodas uz ziemeļiem no Ebro upes,
 - tajās Tarragonas provinces komūnās, kas iekļautas *Penedés* reģistrētajā cilmes vietas nosaukumā,
 - tajā Tarragonas provinces daļā, kas atbilst *comarca* vīnam ar cilmes vietas nosaukumu *Conca de Barberj*.
6. Grieķijā pie vīnogu audzēšanas C III a) zonas pieder ar vīnogulājiem apstādītas platības šādās nomēs: Florina, Imatija, Kilkisa, Grevena, Larisa, Janina, Lefkasa (*Levkas*), Ahaija, Mesīnija, Arkādija, Korinta, Iraklija, Hanja, Retimnija, Samosa, Lasitija un Tiras sala (Santorini).
7. Pie vīnogu audzēšanas C III b) zonas pieder:
- a) Francijā ar vīnogulājiem apstādītas platības:
- Korsikas departamentos;
 - tajā Varas departamenta daļā, kas atrodas starp jūru un šādu komūnu robežlīniju (kuras pašas tajā ir iekļautas): *Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime*;
 - *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonos Austrumpireneju departamentā;
- b) Itālijā ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: Kalabrija, Bazilikata, Apūlija, Sardīnija un Sicīlija, to skaitā salas, kas pieder pie šiem reģioniem, – Pantellerija un Lipāru salas, Egadu salas un Pelagu salas;
- c) Grieķijā ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskaitītas 6. punktā;
- d) Spānijā ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskaitītas 3. punkta b) apakšpunktā vai 5. punkta c) apakšpunktā;
- e) Portugālē ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav iekļauti vīnogu audzēšanas C I a) zonā.
8. To teritoriju robežas noteikšana, uz kurām attiecas administratīvās vienības, kas minētas šajā pielikumā, ir robežas noteikšana, kura izriet no valstu noteikumiem, kas ir spēkā 1981. gada 15. decembrī, un attiecībā uz Spāniju – no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1986. gada 1. martā, un attiecībā uz Portugāli – no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1998. gada 1. martā.

IV PIELIKUMS

ATĻAUTĀS VĪNDARĪBAS PRAKSES UN PROCESU SARAKSTS

1. Vīndarības prakse un procesi, ko var piemērot svaigām vīnogām, nenorūgušam vīnogu vīnam, nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā, nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā, ko iegūst no vēlu novāktām, izžu-
vušām vīnogām, koncentrētam nenorūgušam vīnogu vīnam un jaunam vīnam fermentācijas procesā:
 - a) gāzēšana vai skābekļa pievienošana;
 - b) karsēšana;
 - c) izgulsnēšana ar centrifūgu un filtrēšana ar inertu filtrēšanas "aģentu" vai bez tā ar nosacījumu, ka tā apstrādātos produktos nepaliek nekādas nevēlamas atliekas;
 - d) oglekļa dioksīda, argona vai slāpekļa izmantošana atsevišķi vai kombinējot, tikai lai radītu inertu atmosfēru un rīkotos ar produktu, vienlaikus pasargājot to no gaisa iedarbības;
 - e) raugu izmantošana vīnu ražošanai;
 - f) vairāku vai vienas šādas prakses izmantošana, lai veicinātu raugu augšanu:
 - diamonija fosfāta vai amonija sulfāta pievienošana zināmās robežās,
 - amonija sulfīta vai amonija bisulfīta pievienošana zināmās robežās,
 - tiamīna hidrohlorīda pievienošana zināmās robežās;
 - g) sēra dioksīda, kālija bisulfīta vai kālija metabisulfīta, ko var saukt arī par kālija disulfītu vai kālija pirodisulfītu, izmantošana;
 - h) sēra dioksīda izdalīšana ar fizikāliem procesiem;
 - i) nenorūguša baltvīna un jauna baltvīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, apstrāde ar kokogli, ko izmanto vīndarībā, zināmās robežās;
 - j) dzidrināšana, izmantojot vienu vai vairākas šādas vielas vīndarības nolūkā:
 - pārtikas želatīns,
 - zivju līme,
 - kazeīns un kālija kazeināts,
 - ovalbumīns un/vai laktalbumīns,
 - bentonīts,
 - silīcija dioksīds kā gels vai koloīds šķīdums,
 - kaolīns,
 - tanīns,
 - pektinolītiskie enzīmi,
 - betaglukanāzes enzimatiskais preparāts, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
 - k) pīlādžskābes vai kālija sorbāta izmantošana;
 - l) vīnskābes izmantošana paskābināšanas nolūkā, ievērojot nosacījumus, kas noteikti V pielikuma E un G daļā;
 - m) vienas vai vairāku šādu vielu izmantošana, lai samazinātu skābes saturu, ievērojot nosacījumus, kas noteikti V pielikuma E un G daļā:
 - neitrāls kālija tartrāts,
 - kālija bikarbonāts,

- kalcijs karbonāts, kas var saturēt nelielus L (+) vīnskābes un L (-) ābolskābes kalcijs dubultsāļu daudzumus,
 - kalcijs tartrāts,
 - vīnskābe, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka,
 - smalkā pulverī saberzts homogēns preparāts, kas sastāv no vīnskābes un kalcijs karbonāta līdzvērtīgās proporcijās;
- n) *Aleppo* piedes sveķu izmantošana, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
- o) rauga šūnu sienu preparātu izmantošana zināmās robežās;
- p) polivinilpolipirolidona izmantošana zināmās robežās un ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
- q) piena baktēriju izmantošana vīna suspensijā, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
- r) lizozīma pievienošana tādās robežās un ievērojot tādus nosacījumus, kuri vēl jānosaka.
2. Vīndarības prakse un procesi, ko drīkst piemērot nenorūgušam vīnogu vīnam, kurš paredzēts rektificēta koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna izgatavošanai:
- a) gāzēšana;
- b) karsēšana;
- c) izgulsnēšana ar centrifūgu un filtrēšana ar inerti filtrēšanas līdzekli vai bez tā ar nosacījumu, ka tā apstrādātos produktos nepaliek nekādas nevēlamas atliekas;
- d) sēra dioksīda, kālija bisulfitā vai kālija metabisulfitā, ko var saukt arī par kālija disulfitu vai kālija pirosulfitu, izmantošana;
- e) sēra dioksīda izdalīšana fizikālos procesos;
- f) apstrāde ar kokogli, ko izmanto vīndarībā;
- g) kalcijs karbonāts, kas var saturēt nelielu L (+) vīnskābes un L (-) ābolskābes kalcijs dubultsāļu daudzumu, izmantošana;
- h) jonu apmaiņas sveķu izmantošana, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka.
3. Procesi un vīndarības prakse, ko drīkst piemērot tādām nenorūgušām vīnogu vīnam fermentācijas procesā, kurš paredzēts tiešam patēriņam pārtikā kā tādām vīnam, kas derīgs galda vīna ražošanai, galda vīnam, dzirkstošajam vīnam, gāzētam dzirkstošajam vīnam, viegli dzirkstošajam vīnam, gāzētam viegli dzirkstošajam vīnam, liķiera vīnam un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem:
- a) svaigu nogulu, kas ir nebojātas un neatšķaidītas un satur raugus, kuri radušies no nesenas sauso vīnu vīndarības, izmantošana sausos vīnos, un daudzumos, kas nepārsniedz 5 %;
- b) gāzēšana vai burbuļošana, izmantojot argonu vai slāpekli;
- c) karsēšana;
- d) izgulsnēšana centrifūgā un filtrēšana ar inerti filtrēšanas līdzekli vai bez tā ar nosacījumu, ka tā apstrādātos produktos nepaliek nekādas nevēlamas atliekas;
- e) oglekļa dioksīda, argona vai slāpekļa izmantošana atsevišķi vai kombinējot, tikai lai radītu inerti atmosfēru un rīkotos ar produktu, vienlaikus pasargājot to no gaisa iedarbības;
- f) oglekļa dioksīda pievienošana zināmās robežās,
- g) sēra dioksīda, kālija bisulfitā vai kālija metabisulfitā, ko var saukt arī par kālija disulfitu vai kālija pirosulfitu, izmantošana, ievērojot nosacījumus, kas noteikti šajā regulā;

- h) pīlādžskābes vai kālija sorbāta pievienošana ar noteikumu, ka galīgais pīlādžskābes saturs apstrādātajā produktā brīdī, kad to laiž tirgū tiešam patēriņam pārtikā, nepārsniedz 200 mg/l;
- i) L-askorbīnskābes pievienošana līdz zināmai robežai;
- j) citronskābes pievienošana vīna stabilizācijas nolūkā, zināmās robežās;
- k) vīnskābes izmantošana paskābināšanas nolūkā, ievērojot nosacījumus, kas noteikti V pielikuma E un G daļā;
- l) vienas vai vairāku šādu vielu izmantošana, lai samazinātu skābes saturu, ievērojot nosacījumus, kas noteikti V pielikuma E un G daļā:
- neitrāls kālija tartrāts,
 - kālija bikarbonāts,
 - kalcija karbonāts, kas var saturēt nelielus L (+) vīnskābes un L (–) ābolskābes kalcija dubultsāļu daudzumus,
 - kalcija tartrāts,
 - vīnskābe, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka,
 - smalkā pulverī saberzts homogēns preparāts, kas sastāv no vīnskābes un kalcija karbonāta līdzvērtīgās proporcijās;
- m) dzidrināšana, izmantojot vienu vai vairākas šādas vielas vīndarības nolūkā:
- pārtikas želatīns,
 - zivju līme,
 - kazeīns un kālija kazeināts,
 - ovalbumīns un/vai laktalbumīns,
 - bentonīts,
 - silīcija dioksīds kā gels vai koloīds šķīdums,
 - kaolīns,
 - betaglukanāzes enzimatiskais preparāts, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
- n) tanīna pievienošana;
- o) balto vīnu apstrāde ar kokogli, ko izmanto vīndarībā, zināmās robežās;
- p) šāda apstrāde, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka:
- nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, kas paredzēti tiešam patēriņam pārtikā kā tādi, baltvīnu un rozā vīnu apstrāde ar kālija ferocianīdu,
 - sarkanvīnu apstrāde ar kālija ferocianīdu vai ar kalcija fitātu;
- q) metavīnskābes pievienošana zināmās robežās;
- r) akācijas sveķu izmantošana;
- s) DL vīnskābes, ko sauc arī par vīnogskābi, vai arī tās neitrālā kālija sāļa izmantošana, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka, lai nogulsnetu lieko kalciju;
- t) šādu vielu izmantošana, lai izgatavotu dzirkstošos vīnus, kas iegūti, fermentējot tos pudelē, un kam nogulas atdala dekantējot:
- kalcija algināts
 - vai
 - kālija algināts,

- ta) sausu raugu vai raugu vīna suspensijā izmantošana vīna ražošanā, lai ražotu dzirkstošo vīnu;
 - tb) ražojot dzirkstošo vīnu, tiamīna un amonija sāļu pievienošana pamatvīniem, lai veicinātu raugu augšanu, ievērojot šādus nosacījumus:
 - barojošajiem sāļiem – diamonija fosfāts vai amonija sulfāts zināmās robežās,
 - augšanas faktoriem – tiamīns tiamīna hidrohlorīda veidā zināmās robežās;
 - u) tīra parafīna disku, kas piesūcināti ar alila izotiocianātu, izmantošana, lai radītu sterilu atmosfēru, tikai tajās dalībvalstīs, kur tas ir tradicionāli, un tik ilgi, kamēr tas nav aizliegts ar valsts likumiem, ar noteikumu, ka šos diskus izmanto tikai konteineros, kuru ietilpība ir vairāk nekā 20 litru, un ka vīnā nav nekādu alila izotiocianāta pēdu;
 - v) šādu vielu pievienošana, lai veicinātu vīnakmens nogulsņēšanos:
 - kālija bitartrāts,
 - kalcija bitartrāts tādās robežās un ievērojot tādus nosacījumus, kuri vēl jānosaka;
 - w) vara sulfāta izmantošana līdz zināmai robežai, lai novērstu garšas vai smaržas trūkumus vīnā;
 - x) rauga šūnu sienu preparātu izmantošana zināmās robežās;
 - y) polivinilpolipirolidona izmantošana zināmās robežās un ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka;
 - z) piena baktēriju izmantošana vīna suspensijā, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka,
 - za) karameles pievienošana Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. jūnija Direktīvas 94/36/EK par krāsvielām, ko izmanto pārtikas produktos ⁽¹⁾ nozīmē, lai pastiprinātu likiera vīnu un noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo likiera vīnu krāsu;
 - zb) lizozīma pievienošana tādās robežās un ievērojot tādus nosacījumus, kas vēl jānosaka.
4. Vīndarības prakse un procesi, ko var izmantot produktiem, kas minēti 3. punkta ievadteikumā, tikai ievērojot izmantošanas nosacījumus, kas vēl jānosaka:
- a) skābekļa pievienošana;
 - b) elektrodialītiskā apstrāde, lai nodrošinātu vīna vīnakmens nostabilizēšanos;
 - c) ureāzes izmantošana, lai samazinātu urīnvielas līmeni vīnā.

⁽¹⁾ OV L 237, 10.9.1994., 13. lpp.

V PIELIKUMS

NOTEKTU VĪNDARĪBAS PRAKSES VEIDU ROBEŽAS UN NOSACĪJUMI

A. Sēra dioksīda saturs.

1. Kad vīnus, izņemot dzirkstošos vīnus un liķiera vīnus, laiž tirgū tiešam patēriņam pārtikā, tad kopējais sēra dioksīda saturs tajos nedrīkst pārsniegt:
 - a) 160 miligramus litrā sarkanvīniem un
 - b) 210 miligramus litrā baltvīniem un rozā vīniem.
2. Neatkarīgi no 1. punkta a) un b) apakšpunkta vīniem ar atlieku cukura saturu, ko izsaka kā invertcukuru, maksimālo sēra dioksīda saturu palielina ne mazāk kā par pieciem grammiem litrā līdz:
 - a) 210 miligramiem litrā sarkanvīniem un 260 miligramiem litrā baltvīniem un rozā vīniem;
 - b) 300 miligramiem litrā:
 - vīniem, kam ir tiesības uz aprakstu *Spätlese* saskaņā ar Kopienas noteikumiem,
 - noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem baltvīniem, kam ir tiesības uz reģistrētajiem cilmes vietas nosaukumiem *Bordeaux supérieur*, *Graves de Vayres*, *Côtes de Bordeaux*, *St Macaire*, *Première Côtes de Bordeaux*, *Ste-Foy Bordeaux*, *Côtes de Bergerac* (neatkarīgi no tā, vai tam ir vai nav pievienots apraksts “*Côtes de Saussignac*”), *Haut Montravel*, *Côtes de Montravel* un *Rosette*,
 - noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem baltvīniem, kam ir tiesības uz cilmes vietas nosaukumiem *Allela*, *La Mancha*, *Navarra*, *Penedés*, *Rioja*, *Rueda*, *Tarragona* un *Valencia*,
 - noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem baltvīniem, kuru izcelsme ir Apvienotajā Karalistē un kurus apraksta un noformē saskaņā ar Lielbritānijas likumiem un citiem normatīvajiem aktiem ar terminu “*botrytis*” vai tādiem citiem līdzvērtīgiem terminiem kā “*noble harvest*”, “*noble late harvested*” vai “*special late harvested*”;
 - c) 350 miligramiem litrā vīniem, kam ir tiesības uz aprakstu *Auslese* saskaņā ar Kopienas noteikumiem, un baltvīniem, ko apraksta “augstākās kvalitātes vīns ar cilmes vietas nosaukumu” saskaņā ar Rumānijas likumiem un citiem normatīvajiem aktiem un kam ir tiesības uz kādu no šādiem nosaukumiem: *Murfatlar*, *Cotnari*, *Timave*, *Pietroasele*, *Valea Calugareasca*;
 - d) 400 miligramiem litrā vīniem, kam ir tiesības uz aprakstiem “*Beerenauslese*”, “*Ausbruch*”, “*Ausbruchwein*” un “*Trockenbeerenauslese*”, un “*Eiswein*” saskaņā ar Kopienas noteikumiem, un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem baltvīniem, kam ir tiesības uz reģistrētajiem cilmes vietas nosaukumiem: *Sauternes*, *Barsac*, *Cadillac*, *Cérons*, *Loupiac*, *Sainte-Croix-du-Mont*, *Monbazillac*, *Bonnezeaux*, *Quarts de Chaume*, *Coteaux du Layon*, *Coteaux de l'Aubance*, *Graves Supérieures* un *Jurançon*.
3. Ja tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, tad var nolemt, ka attiecīgās dalībvalstis dažās Kopienas vīnogu audzēšanas zonās drīkst atļaut vīniem, kas ražoti to teritorijā, maksimālo kopējo sēra dioksīda līmeni, kurš ir mazāks nekā 300 miligrami litrā un kurš minēts šajā daļā, palielināt maksimāli par 40 miligramiem litrā.
4. Dalībvalstis drīkst piemērot stingrākus noteikumus vīniem, ko ražo to teritorijā.

B. Gaistošā skābuma saturs.

1. Maksimālais gaistošā skābuma saturs nedrīkst pārsniegt:
 - a) 18 miliekvivalentus litrā nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā;
 - b) 18 miliekvivalentus litrā baltvīniem un rozā vīniem un vēlākais līdz 1989. gada 31. decembrim baltvīna un sarkanvīna “kupāžas” produktiem Spānijas teritorijā, vai
 - c) 20 miliekvivalentus litrā sarkanvīniem.

2. Līmeņus, kas minēti 1. punktā, piemēro:

- produktiem no vīnogām, ko ievāc Kopienā, ražošanas posmā un visos tirdzniecības posmos,
- nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā un vīniem, kuru izcelsme ir trešās valstīs, visos posmos pēc to ieviešanas Kopienas ģeogrāfiskajā teritorijā.

3. Var izdarīt izņēmumu no 1. punkta attiecībā uz:

- a) dažiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem un dažiem galda vīniem, ko apraksta, izmantojot ģeogrāfisku norādi, ja tie:
 - nogatavināti vismaz divus gadus, vai
 - ražoti saskaņā ar īpašām metodēm;
- b) vīniem, kam kopējais spirta saturs tilpuma % ir vismaz 13 % tilpuma.

C. Bagātināšanas robežas.

1. Ja tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ dažās vīnogu audzēšanas zonās, tad attiecīgās dalībvalstis var atļaut dabīgo spirta saturu tilpuma % palielināt svaigām vīnogām, nenorūgušam vīnogu vīnam, nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā un jaunam vīnam, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, kuri iegūti no vīnogulāju šķirnēm, kas minētas 42. panta 5. punktā, kā arī vīnam, kurš derīgs galda vīna iegūšanai, un galda vīnam.
2. Dabīgā spirta satura tilpuma % palielināšanu nedrīkst atļaut attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. punktā, ja vien to minimālais spirta saturs tilpuma % nav šāds:
 - a) vīnogu audzēšanas A zonā 5 % tilpuma;
 - b) vīnogu audzēšanas B zonā 6 % tilpuma;
 - c) vīnogu audzēšanas C I a) zonā 7,5 % tilpuma;
 - d) vīnogu audzēšanas C I b) zonā 8 % tilpuma;
 - e) vīnogu audzēšanas C II zonā 8,5 % tilpuma;
 - f) vīnogu audzēšanas C III zonā 9 % tilpuma.
3. Dabīgā spirta satura tilpuma % palielināšanu sasniedz, izmantojot vīndarības praksi, kas minēta D daļā, un tā nedrīkst pārsniegt šādas robežas:
 - a) vīnogu audzēšanas A zonā 3,5 % tilpuma;
 - b) vīnogu audzēšanas B zonā 2,5 % tilpuma;
 - c) vīnogu audzēšanas C zonā 2 % tilpuma.
4. Gados, kad klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, spirta satura tilpuma % palielināšanas robežas, kas paredzētas 3. punktā, drīkst paaugstināt līdz šādiem līmeņiem:
 - a) vīnogu audzēšanas A zonā 4,5 % tilpuma;
 - b) vīnogu audzēšanas B zonā 3,5 % tilpuma.

D. Bagātināšanas procesi.

1. Dabīgā spirta satura tilpuma % palielinājumu, kas paredzēts C daļā, drīkst veikt tikai:
 - a) attiecībā uz svaigām vīnogām, nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā vai jaunu vīnu, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, pievienojot saharozi, koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
 - b) attiecībā uz nenorūgušu vīnogu vīnu, pievienojot saharozi vai koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, vai daļēji koncentrējot, ieskaitot ar apgrieztās osmozes metodi, un
 - c) attiecībā uz vīnu, kas derīgs galda vīna iegūšanai, un galda vīnu, daļēji koncentrējot ar atdzesēšanas paņēmieni.

2. Procesi, kas minēti 1. punktā, cits citu savstarpēji izslēdz.
3. Saharozes pievienošanu, kas paredzēta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, drīkst izdarīt tikai ar sauso cukura pievienošanu un tikai tajās vīnogu audzēšanas zonās, kur to tradicionāli un izņēmuma kārtā praktizē, ievērojot likumus un citus normatīvos aktus, kas bija spēkā 1970. gada 8. maijā.
4. Koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna vai rektificēta koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna pievienošanas rezultātā sākotnējais svaigu izspiestu vīnogu, nenorūguša vīnogu vīna, nenorūguša vīnogu vīna fermentācijas procesā un jauna vīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, tilpums nepalielinās vairāk kā par 11 % vīnogu audzēšanas A zonā, 8 % vīnogu audzēšanas B zonā un 6,5 % vīnogu audzēšanas C zonā.
5. Ja piemēro C daļas 4. punktu, tad tilpuma palielināšanas robežas paaugstina līdz 15 % vīnogu audzēšanas A zonā un līdz 11 % vīnogu audzēšanas B zonā.
6. Nenorūguša vīnogu vīna, vīna, kas derīgs galda vīna iegūšanai, vai galda vīna, kas pakļauts šim procesam, koncentrācijas rezultātā sākotnējais šo produktu tilpums nesamazinās vairāk kā par 20 %, un to dabīgais spirta saturs tilpuma % nekādā ziņā nepalielinās vairāk kā par 2 % tilpuma.
7. Iepriekšminēto procesu rezultātā kopējais spirta saturs tilpuma % svaigām vīnogām, nenorūgušam vīnogu vīnam, nenorūgušam vīnogu vīnam fermentācijas procesā, jaunam vīnam, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, vīnam, kas derīgs galda vīna iegūšanai, vai galda vīnam, kuri pakļauti šiem procesiem, nekādā ziņā nepalielinās vairāk kā līdz 11,5 % tilpuma vīnogu audzēšanas A zonā, 12 % tilpuma vīnogu audzēšanas B zonā, 12,5 % tilpuma vīnogu audzēšanas C I a) un C I b) zonā, 13 % tilpuma vīnogu audzēšanas C II zonā un 13,5 % tilpuma vīnogu audzēšanas C III zonā.
8. Sarkanvīnam kopējo spirta saturu tilpuma % produktos, kas minēti 7. punktā, tomēr var palielināt līdz 12 % tilpuma vīnogu audzēšanas A zonā un 12,5 % tilpuma vīnogu audzēšanas B zonā.
9. Vīnu, kas derīgs galda vīna iegūšanai, un galda vīnu nedrīkst koncentrēt, ja produkti, no kā tos iegūst, paši bijuši pakļauti procesiem, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

E. Paskābināšana un skābes satura samazināšana.

1. Svaigas vīnogas, nenorūgušu vīnogu vīnu, nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, jaunu vīnu, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, un vīnu var pakļaut:
 - a) daļējai skābes satura samazināšanai vīnogu audzēšanas A, B, C I a) un C I b) zonā;
 - b) paskābināšanai un skābes satura samazināšanai vīnogu audzēšanas C II un C III a) zonās, neierobežojot 3. punktu, vai
 - c) paskābināšanai vīnogu audzēšanas C III b) zonā.
2. Produktu, kas minēti 1. punktā, izņemot vīna, paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežai 1,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 20 miliekvivalenti litrā.
3. Vīnu paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežai 2,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 33,3 miliekvivalenti litrā.
4. Skābes satura samazināšanu vīnos drīkst izdarīt tikai līdz robežai 1 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 13,3 miliekvivalenti litrā.
5. Turklāt nenorūguša vīnogu vīnā, kas paredzēts koncentrēšanai, drīkst daļēji samazināt skābes saturu.
6. Gados, kad klimatiskie apstākļi ir bijuši ārkārtēji, dalībvalstis var atļaut produktu, kas minēti 1. punktā, paskābināšanu vīnogu audzēšanas C I a) un C I b) zonā, ievērojot nosacījumus, kas minēti 1. punktā attiecībā uz C II, C III a) un C III b) zonām.
7. Viena un tā paša produkta paskābināšana un bagātināšana, izņemot atkāpes, par ko pieņem lēmumu katrā atsevišķā gadījumā, kā arī paskābināšana un skābes satura samazināšana ir procesi, kas savstarpēji cits citu izslēdz.

F. Saldināšana.

1. Galda vīna saldinašana ir atļauta tikai:

- a) ar nenorūgušu vīnogu vīnu, kam lielākais ir tāds pats kopējais spirta saturs tilpuma % kā konkrētajam galda vīnam, ja svaigās vīnogas, nenorūgušais vīnogu vīns, nenorūgušais vīnogu vīns fermentācijas procesā, jauns vīns, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, vai vīns, kas derīgs galda vīna iegūšanai, vai pats galda vīns ir bijuši pakļauti kādam no procesiem, kas minēti D daļas 1. punktā;
- b) ar koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai nenorūgušu vīnogu vīnu ar noteikumu, ka konkrētā galda vīna kopējais spirta saturs tilpuma % nepaliek vairāk kā par 2 % tilpuma, ja produkti, kas minēti a) daļā, nav bijuši pakļauti kādam no procesiem, kas minēti D daļas 1. punktā.

2. Importēto vīnu, kas paredzēti tiešam patēriņam pārtikā un kam ir dota ģeogrāfiska piesaiste, Kopienas teritorijā saldinašana ir aizliegta.

3. Importēto vīnu, izņemot tos vīnus, kuri minēti 2. apakšpunktā, saldinašana ir pakļauta noteikumiem, kas vēl jānosaka.

G. Procesi.

1. Nevienam no procesiem, kas minēti D un E daļā, izņemot vīnu paskābināšanu un skābes satura samazināšanu, nav atļauts, ja vien to neveic, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka, laikā, kad svaigās vīnogas, nenorūgušo vīnogu vīnu, nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā vai jaunu vīnu, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, pārvērš vīnā, kurš derīgs galda vīna iegūšanai, galda vīnā vai jebkurā citā dzērienā, kas paredzēts tiešam patēriņam pārtikā un kas minēts 1. panta 2. punktā, izņemot dzirkstošo vīnu vai gāzētu dzirkstošo vīnu, tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

2. To pašu piemēro vīna, kas derīgs galda vīnu iegūšanai, koncentrēšanai, paskābināšanai un skābes satura samazināšanai.

3. Galda vīnu koncentrēšanai jānotiek tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

4. Vīnu paskābināšana un skābes satura samazināšana drīkst notikt tikai vīndarības uzņēmumā un tajā vīnogu audzēšanas zonā, kur ievāktas vīnogas, kas izmantotas konkrētā vīna ražošanā.

5. Katrs no procesiem, kas minēti 1. līdz 4. punktā, jāpaziņo kompetentajām iestādēm. To pašu piemēro attiecībā uz saharozi, koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko saskaņā ar savu profesionālo darbību tur fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, jo īpaši ražotāji, pudeļu pildītāji, pārstrādātāji un tirgotāji, kas vēl jānosaka, vienā laikā un vietā ar svaigām vīnogām, nenorūgušu vīnogu vīnu, nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā vai pudelēs neiepildītu vīnu. Paziņojumu par šiem daudzumiem tomēr var aizstāt, izdarot ierakstu preču ievešanas un krājumu izmantošanas reģistrā.

6. Katrs no procesiem, kas minēti E daļā, jāreģistrē pavaddokumentā, ar kuru produktus, kas ir bijuši pakļauti minētiem procesiem, laiž apgrozībā.

7. Minētos procesus ar atkāpēm, ko attaisno ārkārtēji klimatiskie apstākļi, drīkst veikt tikai:

- a) līdz 1. janvārim vīnogu audzēšanas C zonā;
- b) līdz 16. martam vīnogu audzēšanas A un B zonā

un tikai tiem vīnogu ražas produktiem, kuri ievākti tieši pirms minētā laika.

8. Vīnu koncentrēšanu atdzesējot, kā arī to paskābināšanu un skābes satura samazināšanu tomēr drīkst veikt visu gadu.

H. Dzirkstošais vīns.

1. Šā pielikuma I daļā un šajā daļā, un VI pielikuma K daļā:

a) "*cuvée*" nozīmē:

- nenorūgušu vīnogu vīnu,
- vīnu,
- nenorūgušu vīnogu vīnu un/vai vīnu ar dažādām īpašībām maisījumu,

kas paredzēts, lai sagatavotu īpašu dzirkstošo vīnu veidu;

b) "*tirage liqueur*" (vīna rauga tīrkultūra) nozīmē:

produktu, kas pievienots *cuvée*, lai izraisītu otrreizēju fermentāciju;

c) "*expedition liqueur*" (saldinātājs) nozīmē:

produktu, ko pievieno dzirkstošajiem vīniem, lai piešķirtu tiem īpašas garšas īpašības.

2. Saldinātājs drīkst saturēt tikai:

- saharozi,
- nenorūgušu vīnogu vīnu,
- nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā,
- koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
- rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
- vīnu, vai
- minēto produktu maisījumu,

kam, iespējams pievienot vīna destilātu.

3. Neierobežojot bagātināšanu, kas, ievērojot šo regulu, atļautā *cuvée* sastāvdaļām, jebkāda *cuvée* bagātināšana ir aizliegta.

4. Katra dalībvalsts tomēr attiecībā uz apvidiem un šķirnēm, kam tas ir tehniski attaisnots, var atļaut *cuvée* bagātināšanu dzirkstošo vīnu sagatavošanas vietā, ievērojot nosacījumus, kas vēl jānosaka. Šādu bagātināšanu var veikt, pievienojot saharozi, koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu. To var darīt, pievienojot saharozi vai koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ja šādu metodi vai nu tradicionāli, vai izņēmuma kārtā praktizē attiecīgajā dalībvalstī, ievērojot regulas, kas bija spēkā 1974. gada 24. novembrī. Dalībvalstis tomēr drīkst izslēgt koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna izmantošanu.

5. Vīna rauga tīrkultūras un saldinātāja pievienošanu neuzskata ne par bagātināšanu, ne par saldinašanu. Vīna rauga tīrkultūras pievienošana nedrīkst palielināt *cuvée* kopējo spirta saturu tilpuma % vairāk kā par 1,5 % tilpuma. Šo palielinājumu mēra, aprēķinot starpību starp *cuvée* kopējo spirta saturu tilpuma % un dzirkstošā vīna kopējo spirta saturu tilpuma % pirms jebkāda saldinātāja pievienošanas.

6. Saldinātāja pievienošanu veic tādā veidā, lai nepalielinātu faktisko dzirkstošā vīna spirta saturu tilpuma % vairāk kā par 0,5 % tilpuma.

7. *Cuvée* un tā sastāvdaļu saldinašana ir aizliegta.

8. Papildus jebkāda *cuvée* sastāvdaļu paskābināšanai vai skābes satura samazināšanai saskaņā ar pārējiem šā pielikuma noteikumiem, *cuvée* drīkst pakļaut paskābināšanai vai skābes satura samazināšanai. *Cuvée* paskābināšana un skābes satura samazināšana ir procesi, kas viens otru savstarpēji izslēdz. Paskābināšanu var veikt tikai maksimāli līdz 1,5 gramiem litrā, ko izsaka kā vīnskābi, tas ir, 20 miliekvivalenti litrā.

9. Gados, kad ir ārkārtēji klimatiskie apstākļi, maksimālo robežu 1,5 grami litrā vai 20 miliekvivalenti litrā drīkst paaugstināt līdz 2,5 gramiem litrā vai 34 miliekvivalentiem litrā ar noteikumu, ka produktu dabīgais skābums nav mazāks kā 3 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 40 miliekvivalenti litrā.

10. Oglekļa dioksīds, ko satur dzirkstošie vīni, drīkst rasties tikai *cuvée*, no kā šis vīns ir izgatavots, alkoholiskas fermentācijas rezultātā.

Šāda fermentācija, ja vien tā nav paredzēta vīnogu, nenorūgušu vīnogu vīnu vai nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā pārstrādei tieši dzirkstošajā vīnā, drīkst rasties tikai no vīna rauga tīrkultūras pievienošanas. Tā drīkst notikt tikai pudeļēs vai slēgtās tvertnēs.

Oglekļa dioksīda izmantošana pārvietošanas ar pretspiedienu procesa gadījumā ir atļauta tikai uzraudzībā un ar nosacījumu, ka tādējādi nepalielina spiedienu oglekļa dioksīdam, ko satur dzirkstošais vīns.

11. Attiecībā uz dzirkstošajiem vīniem, izņemot kvalitatīvos dzirkstošos vīnus un noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos dzirkstošos vīnus:

- a) *cuvée*, kas paredzēti to sagatavošanai, kopējais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 8,5 % tilpuma;
- b) vīna rauga tīrkultūra, kas paredzēta to sagatavošanai, drīkst saturēt tikai:
 - nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, vai
 - saharozi un vīnu;
- c) neierobežojot 44. panta 3. punktu, to faktiskais spirta saturs tilpuma %, ieskaitot spirtu, ko satur jebkurš pievienotais saldinātājs, nav mazāks kā 9,5 % tilpuma;
- d) neierobežojot nevienus stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis var piemērot dzirkstošajiem vīniem, kas ražoti to teritorijā, to kopējais sēra dioksīda saturs nedrīkst pārsniegt 235 miligramus litrā;
- e) ja dažās Kopienas vīnogu audzēšanas zonās tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, tad attiecīgās dalībvalstis var atļaut attiecībā uz vīniem, kas minēti 1. punktā, un savā teritorijā, palielināt kopējo maksimālo sēra dioksīda saturu līdz 40 miligramiem litrā ar noteikumu, ka vīnu, uz ko attiecas minētā atļauja, nenosūtīs ārpus konkrētās dalībvalsts.

L. Kvalitatīvais dzirkstošais vīns.

- 1. *Cuvée*, kas paredzēti to sagatavošanai, kopējais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 9 % tilpuma.
- 2. Vīna rauga tīrkultūra, kas paredzēta kvalitatīvo dzirkstošo vīnu gatavošanai, drīkst saturēt tikai:
 - a) saharozi;
 - b) koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
 - c) rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
 - d) nenorūgušu vīnogu vīnu vai nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, no kā var ražot vīnu, kas derīgs galda vīna ražošanai;
 - e) vīnu, kas derīgs galda vīna ražošanai;
 - f) galda vīnu
 - vai
 - g) noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus.

3. Attiecībā uz kvalitatīvajiem aromātiskajiem dzirkstošajiem vīniem:

- a) izņemot atkāpes, tos drīkst iegūt, tikai *cuvée* sagatavošanas brīdī izmantojot vienīgi tādu nenorūgušu vīnogu vīnu vai tādu nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, kuru iegūst no vīnu šķirnēm no saraksta, kurš vēl jāsastāda.

Tomēr kvalitatīvo aromātiskā tipa dzirkstošo vīnu drīkst izgatavot, par *cuvée* sastāvdaļām izmantojot vīnus, kas iegūti no "Prosecco" vīna šķirnes vīnogām, ko ievāc Trentīnas-Altoadidžes, Venetas un Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģionos;

- b) kontrolēt fermentācijas procesu pirms un pēc *cuvée* gatavošanas, lai padarītu *cuvée* dzirkstošu, drīkst tikai ar saldēšanu vai citiem fizikāliem procesiem;
- c) saldīnātāja pievienošana ir aizliegta;
- d) atkāpjoties no VI pielikuma K daļas 4. punkta, kvalitatīvo aromātisko dzirkstošo vīnu faktiskais spirta saturs tilpuma % nedrīkst būt mazāks kā 6 % tilpuma;
- e) kvalitatīvo aromātisko dzirkstošo vīnu kopējais spirta saturs tilpuma % nedrīkst būt mazāks kā 10 % tilpuma;
- f) atkāpjoties no VI pielikuma K daļas 6. punkta pirmā apakšpunkta, ja kvalitatīvos aromātiskos dzirkstošos vīnus tur slēgtos konteineros 20 °C temperatūrā, tad to pārspiediens nedrīkst būt mazāks kā 3 bāri;
- g) atkāpjoties no VI pielikuma K daļas 8. punkta, kvalitatīvo aromātisko dzirkstošo vīnu ražošanas process nedrīkst sākties par vienu mēnesi.
4. Ražotāja dalībvalstis var noteikt jebkuras papildu vai stingrākas īpašības vai nosacījumus kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, uz ko attiecas šī sadaļa un ko ražo to teritorijā, ražošanai un aprītei.

5. Uz kvalitatīvo dzirkstošo vīnu izgatavošanu attiecas arī noteikumi, kas minēti:

- H daļas 1. līdz 10. punktā,
- VI pielikuma K daļas 4. un 6. līdz 9. punktā, neierobežojot šīs I daļas 3. punkta d), f) un g) apakšpunktu.

J. Liķiera vīns.

1. Lai izgatavotu liķiera vīnu, izmanto šādus produktus:

- nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā, vai
- vīnu, vai
- produktu, kas minēti iepriekšējos ievilkumos, maisījumus, vai
- nenorūgušu vīnogu vīnu vai tā maisījumu ar vīnu, dažiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem no saraksta, kurš vēl jāsastāda.

2. Turklāt pievieno:

- a) attiecībā uz liķiera vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, izņemot vīnus, kas minēti b) apakšpunktā:
- i) vai nu atsevišķi, vai kombinējot šādus produktus:
 - neitrālu alkoholu, ko iegūst, destilējot vīna nozares produktus, to skaitā žāvētas vīnogas, un kam spirta saturs nav mazāks kā 96 % tilpuma un kas uzrāda īpašības, kuras precizētas Kopienas noteikumos,
 - vīna destilātu vai žāvētu vīnogu destilātu, kam spirta saturs nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav lielāks kā 86 % tilpuma un kas uzrāda īpašības, kuras vēl jānosaka,
 - ii) vajadzības gadījumā kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem:
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - produktu, ko iegūst, kombinējot vienu no produktiem, kuri uzskaitīti i) daļā, ar nenorūgušu vīnogu vīnu, kas minēts 1. punkta pirmajā vai ceturtajā ievilkumā,

- b) attiecībā uz zināmiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem no saraksta, kurš vēl jāsa-
stāda:
- i) vai nu atsevišķi vai kombinējot produktus, kas uzskaitīti a) apakšpunkta i) daļā,
 - ii) vai vienu vai vairākus šādus produktus:
 - vīna spirtu vai žāvētu vīnogu spirtu, kam spirta saturs nav mazāks kā 95 % tilpuma un nav lielāks kā 96 % tilpuma un kam piemīt īpašības, kuras precizētas Kopienas noteikumos, vai, ja tādu nav, attiecī-
gajos valsts noteikumos,
 - spirtu, ko destilē no vīna vai no vīnogu čagām un kam spirta saturs nav mazāks kā 52 % tilpuma un
nav lielāks kā 86 % tilpuma, un kas uzrāda īpašības, kuras precizētas Kopienas noteikumos, vai, ja
tādu nav, attiecīgajos valsts noteikumos,
 - spirtu, ko destilē no žāvētām vīnogām un kam spirta saturs nav mazāks kā 52 % tilpuma un nav
lielāks kā 94,5 % tilpuma, un kas uzrāda īpašības, kuras precizētas Kopienas noteikumos, vai, ja tādu
nav, attiecīgajos valsts noteikumos,
 - iii) vajadzības gadījumā kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem:
 - daļēji fermentētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst tiešas karsēšanas rezultātā un kas atbilst, izņemot šo
darbību, koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna definīcijai,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - produktu, ko iegūs, kombinējot kādu no produktiem, kuri uzskaitīti ii) daļā, ar nenorūgušu vīnogu
vīnu, kas minēts 1. punkta pirmajā vai ceturtajā ievilkumā.
3. Produkti, kas minēti 1. punktā un ko izmanto, lai izgatavotu liķiera vīnus un noteiktos apvidos ražotus kvalita-
tīvos liķiera vīnus, vajadzības gadījumā drīkst būt bijuši pakļauti tikai tai vīndarības praksei un procesiem, kuri
minēti šajā regulā.
4. Tomēr:
- a) palielināt dabīgā spirta saturu tilpuma % drīkst, tikai izmantojot produktus, kas minēti 2. punktā, un
 - b) atkāpes drīkst pieņemt attiecībā uz precizētiem produktiem, kur tāda ir tradicionālā prakse, pieļaujot, ka
konkrētā dalībvalstis atļauj izmantot kalcija sulfātu, ar noteikumu, ka šādi apstrādātā produktā sulfāta saturs
nav lielāks kā 2,5 g/l, ko izsaka kā kālija sulfātu. Turklāt šādus produktus var pakļaut papildu paskābināšanai,
izmantojot vīnskābi, līdz maksimālajai robežai 1,5 g/l.
5. Neierobežojot jebkādus stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis var pieņemt attiecībā uz liķiera vīniem un
noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, kuri sagatavoti to teritorijā, šādus produktus atļauj
pakļaut vīndarības praksei un procesiem, kas minēti šajā regulā.
6. Ir arī atļauta:
- a) saldinašana, iesniedzot deklarāciju un ievērojot reģistrācijas prasību, ja izmantotie produkti nav bagātināti ar
koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, izmantojot:
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ar noteikumu,
ka konkrētā vīna kopējais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 3 % tilpuma,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu, vai daļēji
fermentētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, produktiem, kuri
jāiekļauj sarakstā, un ar noteikumu, ka konkrētā vīna kopējais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā
8 % tilpuma,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vai rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu vīniem, kuri
jāiekļauj sarakstā, un ar noteikumu, ka attiecīgā vīna kopējais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā
8 % tilpuma;
 - b) alkohola, destilāta vai spirta pievienošana, kā minēts 1. un 2. punktā, lai kompensētu zudumus, kas nogatavi-
nāšanas laikā radušies izgarošanas dēļ;
 - c) nogatavināšana traukos temperatūrā, kas nepārsniedz 50 °C, produktiem, kuri jāiekļauj sarakstā.

7. Neierobežojot jebkākus stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis var pieņemt attiecībā uz liķiera vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, kurus gatavo to teritorijā, kopējais sēra dioksīda saturs šādos vīnos, kad tos laiž tirgū tiešam patēriņam pārtikā, nedrīkst pārsniegt:
- a) 150 mg/l, ja atlieku cukura saturs ir mazāks nekā 5 g/l;
 - b) 200 mg/l, ja atlieku cukura saturs ir lielāks nekā 5 g/l.
8. Vīnogulāju šķirnes, no kurām ražo produktu, kas minēts 1. punktā un ko izmanto liķiera vīnu un noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo liķiera vīnu izgatavošanā, izraugās no vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 42. panta 5. punktā.
9. Dabīgais spirta saturs tilpuma % produktiem, kas minēti 1. punktā un ko izmanto liķiera vīna izgatavošanai, izņemot noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo liķiera vīnu, nedrīkst būt mazāks kā 12 % tilpuma.
-

VI PIELIKUMS

NOTEIKTOS APVIDOS RAŽOTI KVALITATĪVIE VĪNI

A. Noteiktie apvidi.

1. "Noteiktais apvidus" nozīmē vīnogu audzēšanas apgabalu vai vīnogu audzēšanas apgabalu kombināciju, kurā ražo vīnus ar noteiktām kvalitātes īpašībām un kura nosaukumu izmanto, lai apzīmētu noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus.
2. Katram noteiktajam apvidum nosaka precīzas robežas, cik iespējams pamatojoties uz individuālo vīna dārzu vai vīna dārza zemes gabalu. Šādu robežas noteikšanu veic katra konkrētā dalībvalsts, ņemot vērā faktorus, kas veicina vīnu, kurus ražo šajos apvidos, kvalitāti, piemēram, augsnes un zemaugsnes pamatīpašības, klimatu un stāvokli individuālajā vīna dārzā vai vīna dārza zemes gabalā.
3. Noteikto apvidu nosauc pēc tā ģeogrāfiskā nosaukuma.

Tomēr nosaukumus:

- "*Muscadet*",
- "*Blanquette*",
- "*Vinho Verde*",
- "*Cava*", ko piemēro dažiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem,
- "*Manzanilla*"

atzīst par to attiecīgo noteikto apvidu nosaukumiem, kuriem attiecīgās dalībvalstis noteikušas robežas un kurus tās pārvaldījušas līdz 1986. gada 1. martam.

Attiecībā uz nedzirkstošajiem vīniem, nosaukumu "*Kàßa*" un/vai "*Cava*" var izmantot, lai nosauktu Grieķijas galda vīnus, kā informāciju, kas attiecas uz šādu vīnu nogatavināšanu.

4. Ģeogrāfiskajam nosaukumam, ar ko apzīmē kādu noteiktu apvidu, jābūt pietiekami precīzam un vispārzināmi piesaistītam ražošanas apvidum tā, lai, ņemot vērā esošās situācijas, varētu novērst neskaidrību.

B. Vīnogulāju šķirnes.

1. Katra dalībvalsts sastāda to vīnogulāju šķirņu sarakstu, kuras minētas 19. pantā un kuras ir derīgas katra tāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna ražošanai, kurus ražoti to teritorijā. Šīm šķirnēm jābūt no *Vitis vinifera* sugas.
2. Vīnogulāju šķirnes, kas nav iekļautas sarakstā, kurš minēts 1. punktā, aizvāc no vīna dārziem vai vīna dārzu zemes gabaliem, kas paredzēti noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanai.
3. Tomēr neatkarīgi no iepriekšējā punkta dalībvalstis var atļaut kādas vīnogulāju šķirnes klātbūtni, kas nav iekļauta sarakstā, uz trim gadiem no datuma, kad stājas spēkā noteiktā apvidus robežas noteikšana, ja minētā robežas noteikšana veikta pēc 1979. gada 31. decembra, ar noteikumu, ka šāda vīnogulāju šķirne pieder pie *Vitis vinifera* sugas un ka tā ir ne vairāk kā 20 % no vīnogulāju šķirnēm konkrētajā vīna dārzā vai konkrētajā vīna dārzu zemes gabalā.
4. Vēlākais līdz tā laikposma beigām, kurš noteikts 3. punktā, katrs vīna dārzs vai vīna dārza zemes gabals, kas paredzēts noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu ražošanai, drīkst sastāvēt tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras iekļautas sarakstā, kas paredzēts 1. punktā. Ja šo noteikumu neievēro, tad nevienam vīnam, ko iegūst no vīnogām, kuras ievāc tādā vīna dārzā vai vīna dārza zemes gabalā, nav tiesību uz nosaukumu "noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais vīns".

C. Vīnogu audzēšanas metodes.

1. Katra dalībvalsts izstrādā noteikumus attiecībā uz vīnogu audzēšanas metodēm, ko pieprasa, lai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem nodrošinātu labāko iespējamo kvalitāti.
2. Apūdeņošanu kādā vīnogu audzēšanas zonā drīkst veikt tikai tādā mērā, kādā to atļāvusi konkrētā dalībvalsts. Šādu atļauju piešķir tikai tad, ja ekoloģiskie apstākļi to atļaus.

D. Pārstrādes apgabali.

1. Noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos vīnus drīkst ražot tikai:
 - a) no to vīnogulāju šķirņu vīnogām, kas iekļautas sarakstā, kurš paredzēts B daļas 1. punktā, un ir ievāktas noteiktajā apvidū;
 - b) pārstrādājot vīnogas, kas minētas a)apakšpunktā, nenorīgušā vīnogu vīnā un pārstrādājot tādējādi iegūto nenorīgušo vīnu vīnā vai dzirkstošajā vīnā, kā arī ražojot šādu vīnu noteiktajā apvidū, kurā ievāktas izmantotās vīnogas.
2. Neatkarīgi no 1. punkta a) apakšpunkta attiecībā uz tradicionālu praksi, ko reglamentē īpaši ražotāja dalībvalsts noteikumi, šī dalībvalsts vēlākais līdz 2003. gada 31. augustam, izsniedzot īpašas atļaujas un veicot pienācīgu kontroli, drīkst atļaut, ka noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu iegūst, pievienojot pamatproduktam, no kā vīnu izgatavo, vienu vai vairākus vīna nozares produktus, kuru izcelsme nav noteiktajā apvidū, kā nosaukums tam ir dots, ar noteikumu, ka:

- šajā noteiktajā apvidū neražo tāda veida produktu kā pievienotais vīna nozares produkts ar tādām pašām īpašībām kā tiem produktiem, kuru izcelsme nav tur,
- pielāgojums ir savienojams ar vīndarības praksi un definīcijām, kas minētas attiecīgajos Kopienas noteikumos,
- kopējais to pievienoto vīna nozares produktu apjoms, kuru izcelsme nav noteiktajā apvidū, nepārsniedz 10 % no kopējā to izmantoto produktu apjoma, kuru izcelsme ir noteiktajā apvidū. Komisija tomēr saskaņā ar procedūru, kas noteikta 75. pantā, var dot dalībvalstij pilnvaras izņēmuma gadījumos atļaut pievienoto produktu procentuālo attiecību lielāku nekā 10 %, bet ne lielāku kā 15 %.

Izņēmums, kas minēts pirmajā daļā, ir piemērojams ar noteikumu, ka šāda kārtība bijusi atļauta saskaņā ar attiecīgās ražotāja dalībvalsts noteikumiem, kas bija spēkā pirms 1995. gada 31. decembra.

Dalībvalstis sastāda noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu nosaukumu sarakstu, kas minēts šajā punktā, un nosūta to Komisijai, kura to publicē *Eiropas Kopienų Oficiālā Vēstneša* "C" sērijā.

3. Neatkarīgi no 1. punkta b) apakšpunkta noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, izņemot noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, ievērojot zināmus nosacījumus, drīkst ražot apgabalā, kas atrodas attiecīgā noteiktā apvidus tiešā tuvumā, ja to ir īpaši atļāvusi attiecīgā dalībvalsts.

Dalībvalstis turklāt, izsniedzot individuālas atļaujas, ko pienācīgi kontrolē, drīkst atļaut, ka attiecībā uz tradicionālu praksi noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu ražo, pārstrādājot vīnogas nenorīgušā vīnā un nenorīgušo vīnu vīnā, kā arī ražojot šādu vīnu pat ārpus apgabala, kas atrodas attiecīgā noteiktā apvidus tiešā tuvumā, ar noteikumu, ka šāda prakse:

- tika izmantota līdz 1970. gada 1. septembrim vai attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Kopienai pēc minētās dienas, līdz to pievienošanās spēkā stāšanās dienai,
- kopš minētajām dienām ir turpinājusies bez pārtraukuma un
- attiecas uz daudzumiem, kas attiecīgajam pārstrādātājam kopš tā laika nav palielinājušies vairāk kā tie daudzumi, kuri atbilst vispārējai tirgus tendencei.

4. Neatkarīgi no 1. punkta b) apakšpunkta noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu var ražot apgabalā, kas atrodas attiecīgā noteiktā apvidus tiešā tuvumā, ja to, ievērojot zināmus nosacījumus, ir īpaši atļāvusi attiecīgā dalībvalsts.

Turklāt dalībvalstis ar individuālām atļaujām vai īpašām atļaujām, kuru ilgums ir mazāks nekā pieci gadi, un pienācīgi tās kontrolējot, attiecībā uz tradicionālu praksi var atļaut, ka noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu ražo pat ārpus teritorijas, kas atrodas konkrētā noteiktā apvidus tiešā tuvumā, ar noteikumu, ka šādu praksi izmantoja pirms 1974. gada 24. novembra vai attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Kopienai pēc minētās dienas, pirms to pievienošanās spēkā stāšanās dienas.

5. Jebkura fiziska vai juridiska persona vai personu grupa, kam ir vīnogas vai nenorūguši vīnogu vīni, kas atbilst nosacījumiem, kuri noteikti noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu ieguvei, no vienas puses, un citi produkti, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, no otras puses, pēdējiem nodrošina atsevišķu vīndarības procesu un uzglabāšanu, citādi iegūto vīnu nevar uzskatīt par noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu.

6. Šīs D daļas noteikumus, izņemot 5. punktu, nepiemēro noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem.

E. Minimālais dabīgais spirta saturs tilpuma %.

1. Katra dalībvalsts nosaka minimālo dabīgo spirta saturu tilpuma % katram noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam vīnam, ko iegūst tās teritorijā. Nosakot šo dabīgo spirta saturu tilpuma %, jo īpaši ņem vērā tos spirta saturs, kuri reģistrēti desmit iepriekšējos gados. Ņem vērā tikai apmierinošas kvalitātes ražas no raksturīgākajām augsnēm noteiktajā apvidū.

2. Minimālo dabīgo spirta saturu tilpuma %, kas minēts 1. apakšpunktā, vienam un tam pašam noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam vīnam drīkst noteikt dažādos līmeņos atkarībā no:

a) apakšreģiona, vietējās administratīvās teritorijas vai tās daļas;

b) vīnogulāju šķirnes vai šķirnēm,

no kā iegūtas izmantotās vīnogas.

3. Izņemot atkāpes un izņemot noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos dzirkstošos vīnus un noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos liķiera vīnus, spirta saturs, kas minēts 1. punktā, nedrīkst būt mazāks kā:

a) 6,5 % tilpuma A zonā, izņemot noteiktos apvidus Mozeli-Zāru-Ruveri, Āru, Vidusreinu, Saksiju, Zāli-Unstrutu, Luksemburgas Mozeli, Angliju un Velsu, kur minētais spirta saturs ir 6 % tilpuma;

b) 7,5 % tilpuma B zonā;

c) 8,5 % tilpuma C I a) zonā;

d) 9 % tilpuma C I b) zonā;

e) 9,5 % tilpuma C II zonā;

f) 10 % tilpuma C III zonās.

F. Vīndarības un izgatavošanas metodes.

1. Īpašas vīndarības un izgatavošanas metodes, ko izmanto, lai iegūtu noteiktā apvidū ražotus kvalitatīvos vīnus, katram šādam vīnam nosaka dalībvalstis.

2. Ja tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ kādā no vīnogu audzēšanas zonām, kas minētas E daļā, tad attiecīgās dalībvalstis var atļaut dabīgo (faktisko vai potenciālo) spirta saturu tilpuma % palielināt svaigām vīnogām, nenorūgušām vīnogu vīnam, nenorūgušām vīnogu vīnam fermentācijas procesā, jaunam vīnam, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, un vīnam, kas derīgs noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai, izņemot produktus, kuri paredzēti pārstrādei noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvajos liķiera vīnos. Palielinājums nedrīkst pārsniegt robežas, kas noteiktas V pielikuma C daļas 3. punktā.

3. Gados, kad klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, var nolemt, ka spirta satura palielinājums, kas paredzēts 2. punktā, var sasniegt robežas, kuras noteiktas V pielikuma C daļas 4. punktā. Šāda atļauja neierobežo iespēju izsniegt līdzīgu atļauju galda vīniem, kā paredzēts minētajā punktā.

4. Palielināt dabīgo spirta saturu tilpuma % drīkst tikai saskaņā ar metodēm un nosacījumiem, kas minēti V pielikuma D daļā, izņemot tā 7. punktu. Dalībvalstis tomēr var izslēgt koncentrēta nenorūguša vīnogu vīna izmantošanu.
5. Noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu kopējais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 9 % tilpuma. Tomēr dažiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem baltajiem vīniem, kas iekļauti sarakstā, kurš vēl jāpieņem, un kas nav bagātināti, minimālais kopējais spirta saturs tilpuma % ir 8,5 % tilpuma. Šo punktu nepiemēro noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem.

G. Paskābināšana, skābes satura samazināšana un saldīšana.

1. Svaigu vīnogu, nenorūguša vīnogu vīna, nenorūguša vīnogu vīna fermentācijas procesā, jauna vīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, un vīna, kas derīgs noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna iegūšanai, paskābināšanas un skābes satura samazināšanas apstākļi un robežas, kā arī kārtība, kādā piešķir atļaujas un izņēmuma statusus ir noteikti V pielikuma E daļā.
2. Noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna saldīšanu dalībvalsts drīkst atļaut tikai tad, ja to veic:
 - a) saskaņā ar nosacījumiem un robežām, kas noteiktas V pielikuma F daļā;
 - b) noteiktajā apvidū, kur ražots noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais vīns, vai apgabalā tieši tā tuvumā, izņemot dažus gadījumus, kas vēl jānosaka;
 - c) izmantojot vienu vai vairākus šādus produktus:
 - nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
 - rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu.
3. Nenorūguša vīnogu vīna un koncentrētā nenorūguša vīnogu vīna, kas minēti 2. punkta c) apakšpunktā, izcelsmei jābūt tajā pašā noteiktajā apvidū, kur tā vīna izcelsmei, kura saldīšanai to izmanto.
4. Šo G daļu nepiemēro attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem.

H. Bagātināšanas, paskābināšanas un skābes satura samazināšanas procesi.

1. Katru no bagātināšanas, paskābināšanas un skābes satura samazināšanas darbībām, kas minētas F daļā un G daļas 1. punktā, atļauj tikai tad, ja to veic, ievērojot nosacījumus, kuri noteikti V pielikuma G daļā.
2. Ievērojot D daļas 4. punkta noteikumus, šādas darbības drīkst veikt tikai tajā noteiktajā apvidū, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

I. Raža no hektāra.

1. Ražību no hektāra, ko izsaka ar vīnogu, nenorūguša vīnogu vīna vai vīna daudzumiem, katram noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam vīnam nosaka attiecīgā dalībvalsts.
2. Nosakot šo ražību, jo īpaši ņem vērā ražas, kas novāktas desmit iepriekšējos gados. Ņem vērā tikai apmierinošas kvalitātes ražas no raksturīgākajām augsnēm noteiktajā apvidū.
3. Ražu no hektāra vienam un tam pašam noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam vīnam var noteikt dažādos līmeņos atkarībā no:
 - a) apakšreģiona, vietējās administratīvās teritorijas vai tās daļas un
 - b) vīnogulāju šķirnes vai šķirnēm,no kā iegūtas izmantotās vīnogas.
4. Šādi noteikto ražību var pielāgot attiecīgā dalībvalsts.
5. Pieprasīto nosaukumu aizliedz izmantot attiecībā uz visu ražu, ja 1. punktā minēto ražību pārsniedz, izņemot gadījumus, kuriem, ja vajadzīgs, atkarībā no vīnogu audzēšanas zonas vispārējā vai individuālā kārtā dalībvalstis, ievērojot nosacījumus, ko tās nosaka, ir paredzējušas atkāpes; šie nosacījumi attiecas jo īpaši uz izmantojumu, kam konkrētie vīni vai produkti jāizmanto.

J. Analītiskie un organoleptiskie testi.

1. Ražotāju pienākums ir pakļaut vīnus, attiecībā uz kuriem tie pieprasa nosaukumu "noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais vīns", analītiskam un organoleptiskam testam:
 - a) analītiskajā testā novērtē vismaz tos faktorus, kuri ietverti sarakstā 3. punktā un pēc kuriem var atšķirt konkrēto noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu. Šādu faktoru augšējās un apakšējās robežas nosaka ražotāja dalībvalsts attiecībā uz katru noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, un
 - b) organoleptiskais tests attiecas uz krāsu, dzidrumu, smaržu un garšu.
2. Līdz pieņem atbilstīgus noteikumus, kas attiecas uz to sistemātiku un vispārēju piemērošanu, 1. punktā minētos testus paraugiem var veikt kompetenta aģentūra, ko izraudzījusies katra dalībvalsts.
3. Faktori, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, ir šādi:
 - A. Vīna uzvedības testi:
 - 1) uzvedība gaisā
 - 2) uzvedība aukstumā;
 - B. Mikrobioloģiskais tests:
 - 3) uzvedība inkubatorā
 - 4) vīna un nogulu izskats;
 - C. Fizikālā un ķīmiskā analīze:
 - 5) blīvums
 - 6) spirta saturs
 - 7) kopējā sausna (ko iegūst ar densimetrijas metodi)
 - 8) reducējošie cukuri
 - 9) saharoze
 - 10) pelni
 - 11) pelnu sārmainība
 - 12) kopējais skābums
 - 13) gaistošais skābums
 - 14) pastāvīgais skābums
 - 15) pH
 - 16) brīvais sēra dioksīds
 - 17) kopējais sēra dioksīds;
 - D. Papildu analīze:
 - 18) oglekļa dioksīds (viegli dzirkstošajiem un dzirkstošajiem vīniem, pārspiediens bāros 20 °C temperatūrā).

K. Noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais dzirkstošais vīns.

1. *Cuvée*, kas paredzēti noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu izgatavošanai, kopējais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā:
 - 9,5 % tilpuma vīnogu audzēšanas C III zonās;
 - 9 % tilpuma pārējās vīnogu audzēšanas zonās.
2. Tomēr *cuvée*, kas paredzēti, lai izgatavotu zināmus noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos dzirkstošos vīnus no saraksta, kurš vēl jāpieņem, un kas izgatavoti no vienas vīnogulāju šķirnes, kopējais spirta saturs tilpuma % nedrīkst būt mazāks kā 8,5 % tilpuma.
3. Sastāda to noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu sarakstu, kuri minēti 2. punktā.
4. Noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, ieskaitot alkoholu, ko satur jebkurš pievienotais saldinātājs, faktiskais spirta saturs tilpuma % nav mazāks kā 10 % tilpuma.
5. Vīna rauga tīrkultūra noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem drīkst saturēt tikai:
 - a) saharozi;
 - b) koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;

- c) rektificētu koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu;
- d) nenorūgušu vīnogu vīnu;
- e) nenorūgušu vīnogu vīnu fermentācijas procesā;
- f) vīnu;
- g) noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu,

kas der tā paša noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā dzirkstošā vīna iegūšanai, kā tas vīns, kuram pievieno vīna rauga tīrkultūru.

6. Neatkarīgi no I pielikuma 15. punkta noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, kad tos 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, pārspiediens nav mazāks kā 3,5 bāri.

Tomēr noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, ko tur konteineros, kuru ietilpība ir mazāka nekā 25 centilitri, minimālais pārspiediens ir 3 bāri.

7. Neierobežojot jebkādos stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis var piemērot noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, ko ražo to teritorijā, kopējais šādu dzirkstošo vīnu sēra dioksīda saturs nepārsniedz 185 miligramus litrā. Ja dažās Kopienas vīnogu audzēšanas zonās tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, attiecīgās dalībvalstis var atļaut noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, kas ražoti to teritorijā, kopējo sēra dioksīda saturu palielināt līdz 40 miligramiem litrā ar noteikumu, ka produktus, attiecībā uz kuriem saņemta šāda atļauja, nenosūta ārpus konkrētās dalībvalsts.

8. Noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu izgatavošanas ilgums, ieskaitot nogatavināšanu uzņēmumā, kur tos izgatavo, un sākot ar fermentācijas procesa sākumu, kas paredzēts, lai vīni kļūtu dzirkstoši, nedrīkst būt mazāks kā:

- a) seši mēneši, ja fermentācijas process, kas paredzēts, lai vīni kļūtu dzirkstoši, notiek slēgtās tvertnēs;
- b) deviņi mēneši, ja fermentācijas process, kas paredzēts, lai vīni kļūtu dzirkstoši, notiek pudelēs.

9. Fermentācijas procesa, kas paredzēts, lai *cuvée* kļūtu dzirkstošs, un tā procesa, kad *cuvée* atrodas uz nogulām, ilgums ir ne mazāks kā:

- 90 dienas;
- 30 dienas, ja fermentācija notiek konteineros ar maisītājiem.

10. Noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvie aromātiskā tipa dzirkstošie vīni:

- a) izņemot atkāpi, šādus vīnus drīkst iegūt, *cuvée* sagatavošanai izmantojot tikai nenorūgušu vīnogu vīnu vai daļēji fermentētu nenorūgušu vīnogu vīnu no tādām vīnogu šķirnēm, kas iekļautas sarakstā, kurš vēl jāsastāda, ar noteikumu, ka šādas šķirnes atzīst par derīgām noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu ražošanai tajā noteiktajā apvidū, kura nosaukums ir dots noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem;
- b) fermentācijas procesu pirms un pēc *cuvée* sagatavošanas, lai *cuvée* kļūtu dzirkstošs, drīkst kontrolēt tikai ar sasaldēšanu vai citiem fizikāliem procesiem;
- c) saldīnātāja pievienošana ir aizliegta;
- d) neatkarīgi no 4. punkta faktiskais spirta saturs tilpuma % noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem nedrīkst būt mazāks kā 6 % tilpuma;
- e) kopējais spirta saturs tilpuma % noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem nedrīkst būt mazāks kā 10 % tilpuma;
- f) neatkarīgi no 6. punkta pirmās daļas, noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem, ko 20 °C temperatūrā tur slēgtos konteineros, pārspiediens nav mazāks kā 3 bāri;
- g) neatkarīgi no 8. punkta noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo aromātiskā tipa dzirkstošo vīnu izgatavošanas process nedrīkst ilgt mazāk par vienu mēnesi.

11. Noteikumus, kas noteikti V pielikuma H daļas 1. līdz 10. punktā, piemēro arī noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem.

L. Noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais liķiera vīns (noteikumi, izņemot tos noteikumus, kuri iekļauti V pielikuma H daļā un attiecas īpaši uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem).

1. Ievērojot atkāpes, kas vēl jāparedz, produktiem, kuri minēti V pielikuma J daļas 1. punktā, un koncentrētajam nenorūgušajam vīnogu vīnam vai daļēji fermentētajam nenorūgušajam vīnogu vīnam, ko iegūst no vēl novāktām, izžuvušām vīnogām, kuras minētas minētās daļas 2. punktā, un ko izmanto kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā liķiera vīna izgatavošanā, jābūt iegūtiem no tā noteiktā apvidus, kura nosaukums ir dots konkrētajam noteiktā apvidū ražotam kvalitatīvajam liķiera vīnam.

Tomēr noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem “Málaga” un “Jerez-Xérès-Sherry” koncentrētais nenorūgušais vīnogu vīns vai, ievērojot 44. panta 11. punktu, daļēji fermentētais nenorūgušais vīnogu vīns no vēl novāktām, izžuvušām vīnogām, kas minētas V pielikuma J daļas 2. punktā un ko iegūst no *PedroXiménez* vīnogulāju šķirnes, var būt no *Montilla-Moriles* noteiktā apvidus.

2. Ievērojot atkāpes, kas vēl jāparedz, darbības, kuras minētas V pielikuma J daļas 3. līdz 6. punktā, noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo liķiera vīnu sagatavošanai drīkst veikt tikai noteiktajā apvidū, kas minēts 1. punktā.

Tomēr attiecībā uz noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo liķiera vīnu, kam ir rezervēts nosaukums “Porto” produktam, ko izgatavo no vīnogām, kuras iegūtas noteiktajā apvidū “Douro”, papildu izgatavošanas un nogatavināšanas procesi drīkst notikt vai nu iepriekš minētajā noteiktajā apvidū, vai apvidū *Vila Nova de Gaia - Porto*.

3. Neierobežojot nekādus stingrākus noteikumus, ko dalībvalstis var pieņemt attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, kas gatavoti to teritorijā:

- a) produktu, kas minēti V pielikuma J daļas 1. punktā un ko izmanto kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā liķiera vīna izgatavošanā, dabīgais spirta saturs tilpuma % nedrīkst būt mazāks kā 12 % tilpuma. Tomēr dažus noteiktos apvidos ražotus kvalitatīvos liķiera vīnus no saraksta, kurš vēl jāsastāda, var iegūt no:

- i) nenorūguša vīnogu vīna ar dabīgo spirta saturu tilpuma %, kas nav mazāks kā 10 % tilpuma, attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, ko iegūst, pievienojot spirtu, kuru iegūst no vīna vai vīnogu čagām ar reģistrētu cilmes vietas nosaukumu, iespējams, no tās pašas saimniecības, vai
- ii) fermentējot nenorūgušu vīnogu vīnu vai, gadījumā, ja ir spēkā otrais ievilkums, no vīna ar sākotnējo dabīgo spirta saturu tilpuma %, kas nav mazāks kā:
 - 11 % tilpuma attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, ko iegūst, pievienojot neitrālu alkoholu vai vīna destilātu ar faktisko spirta saturu tilpuma %, kurš nav mazāks kā 70 % tilpuma, vai vīna izcelsmes spirtu,
 - 10,5 % tilpuma vīniem, kas jāiekļauj sarakstā un ko izgatavo no nenorūguša vīnogu baltvīna,
 - 9 % tilpuma attiecībā uz noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo liķiera vīnu, kura ražošana ir tradicionāla un pierasta saskaņā ar valsts likumiem, kuros paredzēti precīzi noteikumi attiecībā uz šādu vīnu;

- b) faktiskais spirta saturs tilpuma % noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem nedrīkst būt mazāks kā 15 % tilpuma vai lielāks kā 22 % tilpuma;

- c) kopējais spirta saturs tilpuma % noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem nedrīkst būt mazāks kā 17,5 % tilpuma.

4. Tomēr kopējais spirta saturs tilpuma % drīkst būt mazāks nekā 17,5 % tilpuma, bet ne mazāks kā 15 % tilpuma dažiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem no saraksta, kurš vēl jāsastāda, ja valsts likumos, kas tiem bija piemērojami pirms 1985. gada 1. janvāra, tas ir skaidri paredzēts.

5. Īpašos, tradicionālos nosaukumus - “οἶνος γλυκὺς φυσικός”, “vine dulce natural”, “vino dolcenerale” un “vinho doce natural” – izmanto tikai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem:

— ko iegūst no ražām, no kurām vismaz 85 % ievāc no vīnogu šķirnēm no saraksta, kurš vēl jāsastāda,

— ko iegūst no nenorūgušiem vīniem ar sākotnējo dabīgo cukura saturu vismaz 212 grami litrā,

— ko iegūst, pievienojot alkoholu, destilātu vai spirtu, kā minēts V pielikuma J daļas 2. punktā, izslēdzot jebkuru citu bagātināšanu.

6. Tiktāl, cik tas ir vajadzīgs, lai atbilstu tradicionālajai ražošanas praksei, dalībvalsts attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, ko ražo to teritorijā, var noteikt, ka īpašo tradicionālo nosaukumu "*vin doux naturel*" izmanto tikai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem:
- ko tieši izgatavojuši ražotāji, kas ievāc vīnogas, un tikai no savām muskatvīnogu, *grenache*, *maccabeo* vai *malvasia* vīnogu ražām, tomēr var iekļaut ražas, ko iegūst no vīna dārziem, kuri arī ir apstādīti vīnogulāju šķirnēm, izņemot šķirnes, kas minētas iepriekš, ar noteikumu, ka tās nav vairāk kā 10 % kopējo krājumu,
 - ko iegūst, ja ražība no hektāra ir 40 hl tādām nenorūgušām vīnogu vīnam, kurš minēts V pielikuma J daļas 1. punkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā, un jebkuras lielākas ražības rezultātā visa raža zaudē tiesības uz aprakstu "*vin doux naturel*",
 - ko iegūst no nenorūguša vīnogu vīna, kam sākotnējais dabīgais cukura saturs ir vismaz 252 gramu litrā,
 - ko iegūst, izslēdzot jebkādu citu bagātināšanu, pievienojot vīnogu izcelsmes alkoholu, kurš tīrā alkohola izteiksmē sasniedz vismaz 5 % tilpuma izmantotā nenorūgušā vīnogu vīna fermentācijas procesā, un tādu maksimālo tilpumu, kuru parāda mazākā no divām šādām proporcijām:
 - vai nu 10 % iepriekš minētā izmantotā nenorūgušā vīnogu vīna tilpuma, vai
 - 40 % no galaprodukta kopējā spirta satura tilpuma %, kas rodas, summējot faktisko spirta saturu tilpuma % un potenciālā spirta satura tilpuma % ekvivalentu, kuru aprēķina, pamatojoties uz 1 % tīra alkohola tilpuma uz 17,5 gramu atlieku cukuru litrā.
7. Nosaukumus, kas minēti 5. un 6. punktā, nedrīkst tulkot. Tomēr:
- tiem var pievienot paskaidrojumu valodā, kas ir saprotama īstajam patērētājam,
 - attiecībā uz produktiem, ko ražo Grieķijā saskaņā ar 6. punktu un kas atrodas aprītē šīs dalībvalsts teritorijā, tad nosaukumam "*vin doux naturel*" var pievienot nosaukumu "*οίνος γλυκός φυσικός*".
8. Īpašo tradicionālo nosaukumu *vino generoso* izmanto tikai noteiktos apvidos ražotiem sausajiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem, kas attīstīti zem rauga kārtas un:
- ir iegūti tikai no baltajām vīnogām, ko ievāc no *Palomino de Jerez*, *Palomino fino*, *Pedro Ximénez*, *Verdejo*, *Zalema* un *Garrido Fino* vīnogulāju šķirnēm,
 - kas laisti tirgū pēc tam, kad tie vidēji divus gadus ir izturēti ozolkoka mucās.
- Attīstīšana zem rauga kārtas, kas minēta pirmajā daļā, nozīmē bioloģisku procesu, kurš notiek, kad uz vīna brīvās virsmas pēc nenorūgušā vīna pilnīgas alkoholiskas fermentācijas spontāni izveidojas tipisko raugu plēve un piešķir produktam īpašas analītiskās un organoleptiskās īpašības.
9. Nosaukumu, kas minēts 8. punktā, nedrīkst tulkot. Tomēr tam var pievienot paskaidrojumu valodā, kas ir saprotama īstajam patērētājam.
10. Īpašo tradicionālo nosaukumu "*vinho generoso*" izmanto tikai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem "*Porto*", "*Madeira*", "*Moscatel de Setúbal*" un "*Carcavelos*" kopā ar attiecīgo reģistrēto cilmes vietas nosaukumu.
11. Īpašo tradicionālo nosaukumu "*vino generoso de licor*" izmanto tikai noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem liķiera vīniem,
- ko iegūst no "*vino generoso*", kurš minēts 8. punktā, vai no vīna zem rauga kārtas, kas spēj radīt tādu "*vino generoso*", kuram pievieno vai nu daļēji raudzētu nenorūgušu vīnogu vīnu, ko iegūst no vēl novāktām izžuvušām vīnogām, vai koncentrētu nenorūgušu vīnogu vīnu,
 - ko laiž tirgū pēc tam, kad tie vidēji divus gadus ir izturēti ozolkoka mucās.
12. Nosaukumu, kas minēts 11. punktā, nedrīkst tulkot. Tomēr tam var pievienot paskaidrojumu valodā, kas ir saprotama īstajam patērētājam.
-

VII PIELIKUMS

DAŽU PRODUKTU, KAS NAV DZIRKSTOŠIE VĪNI, APRAKSTS, NOSAUKUMS, NOFORMĒJUMS UN AIZSARDZĪBA

Šajā pielikumā:

- “etiķetēšana” nozīmē visus aprakstus un citas norādes, simbolus un zīmes, kas kalpo tam, lai atšķirtu produktu, un kas atrodas uz viena un tā paša konteinerā, ieskaitot aizvākojumu, vai uz etiķetēm, kuras piestiprina pie konteinerā. Dažas norādes, simboli un zīmes, kas vēl jānosaka, nav etiķešu daļa,
- “iepakojums” nozīmē tādus aizsargājošus iepakojamos materiālus kā papīrs, visa veida salmu apvalki, kartona kārbas un kastes, ko izmanto, pārvadājot vienu vai vairākus konteinerus un/vai noformējot tos nolūkā pārdot īstajam patērētājam.

A. Informācija, kas jāuzrāda obligāti.

1. Uz etiķetes:

- a) galda vīniem, galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem;
- b) vīniem, kuru izcelsme ir trešā valstī, izņemot vīnus, kas minēti c) apakšpunktā;
- c) liķiera vīniem, viegli dzirkstošajiem vīniem un gāzētiem viegli dzirkstošajiem vīniem, uz ko attiecas I pielikums, un šādiem vīniem, kuru izcelsme ir trešās valstīs,

jāiekļauj šāda informācija:

- produkta tirdzniecības nosaukums,
- nomināltilpums,
- faktiskais spirta saturs tilpuma %,
- partijas numurs saskaņā ar Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/396/EEK par norādēm vai zīmēm, kas identificē partiju, pie kuras pieder pārtikas produkts ⁽¹⁾.

2. Tirdzniecības apraksts sastāv:

- a) attiecībā uz galda vīniem – no vārdiem “galda vīns” un
 - attiecībā uz nosūtīšanu uz kādu citu dalībvalsti vai eksportētājvalsti – no konkrētās dalībvalsts nosaukuma, ja vīnogas ir ražotas un pārstrādātas vīnā tajā dalībvalstī,
 - vārdiem “maisījums no vīniem no dažādām Eiropas Kopienas valstīm” attiecībā uz vīniem, kas radušies, samaisot produktus, kuru izcelsme ir vairākās dalībvalstīs,
 - vārdiem “vīns iegūts... no vīnogām, kas ievāktas...”, ko papildina ar attiecīgo dalībvalstu nosaukumiem attiecībā uz vīniem, kas ražoti vienā dalībvalstī no vīnogām, kuras ievāktas kādā citā dalībvalstī,
 - vārdiem *retsina* un *vino tinto de mezcla* attiecībā uz zināmiem galda vīniem;
- b) attiecībā uz galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi:
 - no vārdiem “galda vīns”,
 - no ģeogrāfiskās vienības nosaukuma,
 - kāda no šādiem terminiem ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka: “*Landwein*”, “*vin de pays*”, “*indicazione geografica tipica*”, “*ονομασία κατά παράδοση*”, “*οίνος τοπικός*”, “*vino de la tierra*”, “*vinho regional*” vai “*regional wine*”; ja izmanto kādu no šiem terminiem, tad vārdi “galda vīns” vairs netiek prasīti;

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 21. lpp.

- c) attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem:
- no ražošanas platības nosaukuma,
 - ievērojot atkāpes, kas vēl jānosaka,
 - no vārdiem “noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais vīns”,
 - no vārdiem “noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais liķiera vīns”,
 - no vārdiem “noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais viegli dzirkstošais vīns”, vai
 - no tradicionālas īpašas informācijas, ko iekļauj sarakstā, kurš vēl jāasastāda, vai vairākiem šādiem informatīviem datiem, ja tā paredzēts attiecīgās dalībvalsts noteikumos;
- d) attiecībā uz importētajiem vīniem no vārda “vīns”, kas jāpapildina ar izcelsmes valsts nosaukumu, un, ja tie ir apzīmēti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tad ar konkrētā ģeogrāfiskā apgabala nosaukumu;
- e) liķiera vīniem no vārdiem “liķiera vīns”;
- f) viegli dzirkstošajiem vīniem no vārdiem “viegli dzirkstošais vīns”;
- g) gāzētiem viegli dzirkstošajiem vīniem no vārdiem “gāzēts viegli dzirkstošais vīns”;
- h) vīniem, kas minēti e), f) un g) apakšpunktā, kuru izcelsme ir trešās valstīs, no datiem, kas vēl jānosaka.
3. Uz etiķetes:
- a) galda vīniem, galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem;
- b) vīniem, kuru izcelsme ir trešās valstīs,
- papildu informācijā, kas izklāstīta 1. un 2. punktā, jāiekļauj norāde par:
- pudeļu pildītāja vārdu vai firmas nosaukumu, vietējo administratīvo teritoriju un dalībvalsti vai konteineriem, kuru nominālapjoms ir lielāks nekā 60 litri, nosūtītāja vārdu,
 - importētajiem vīniem importētāja vai, ja iepildīšana pudelēs notikusi Kopienā, tad pudeļu pildītāja vārdu.
4. Liķiera vīnu, viegli dzirkstošo vīnu, gāzēto viegli dzirkstošo vīnu un tādu vīnu, kuru izcelsme ir trešās valstīs, etiķetes papildina ar informāciju, kas vēl jānosaka, atbilstīgi informācijai, kas minēta 2. un 3. punktā.

B. Informācija, ko var norādīt pēc izveles.

1. Ar nosacījumiem, kas vēl jānosaka, tādu produktu etiķetes, kurus iegūst Kopienā, var papildināt ar šādu informāciju:
- a) galda vīniem, galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem:
- personas(-u), kas piedalījušās tirdzniecībā, vārdu(-us), amatu(-us) un adresi(-es),
 - produkta veidu,
 - īpašu krāsu saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi ražotāja dalībvalsts;
- b) attiecībā uz galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem:
- vīnogu novākšanas gadu,
 - vienas vai vairāku vīnogulāju šķirņu nosaukumus,
 - balvu, medaļu vai konkursu,
 - norādes attiecībā uz līdzekļiem, kas izmantoti, lai iegūtu, vai metodi, kas izmantota, lai izgatavotu produktu,
 - citus tradicionālos terminus saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi ražotāja dalībvalsts,
 - vīna dārza nosaukumu,

- terminu, kas norāda, ka vīns iepildīts pudelēs
 - saimniecībā vai
 - vīna dārzu grupā, vai
 - vīna dārzā, kas atrodas ražošanas apvidū, vai attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem tiešā tā tuvumā;
- c) attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem:
- norādi uz ģeogrāfisko apgabalu, kas ir mazāks nekā apvidus, kurš noteikts saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi ražotāja dalībvalsts,
 - norādi uz ģeogrāfisko apgabalu, kas ir lielāks nekā noteiktais apvidus, lai precizētu noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna izcelsmi,
 - informāciju, kurā teikts, ka iepildīšana pudelēs notikusi noteiktajā apvidū, ar noteikumu, ka tāda informācija ir tradicionāla un pierasta attiecīgajā noteiktajā apvidū.
2. Jānosaka informācija, ko var norādīt pēc izvēles un kas atbilst informācijai, kura norādīta 1. punktā, likiera vīniem, viegli dzirkstošajiem vīniem, gāzētiem viegli dzirkstošajiem vīniem un vīniem, kuru izcelsme ir trešās valstīs.
- Šis punkts neierobežo dalībvalstu iespēju pieņemt noteikumus tādu produktu nosaukšanai līdz laikam, kamēr ievieš atbilstīgos Kopienas noteikumus.
3. Attiecībā uz produktiem, kas minēti A daļas 1. punktā etiķeti var papildināt ar citu informāciju.
4. Ražotāja dalībvalstis zināmu informāciju, kas minēta 1. un 2. punktā, var padarīt obligātu, aizliedz to vai ierobežot tās izmantošanu attiecībā uz vīniem, kurus ražo to teritorijā.

C. Dažu īpašu terminu lietošana.

1. Nosaukumu:
- a) "vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 10. punktā;
 - b) "galda vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai, kura sniegta I pielikuma 13. punktā.
2. Neierobežojot noteikumus, kas attiecas uz likumu saskaņošanu, 1. punkta a) apakšpunkts tomēr neietekmē dalībvalstu iespēju atļaut:
- lietot vārdu "vīns", kam pievienots augļu nosaukums, salikta nosaukuma veidā, lai aprakstītu produktus, ko iegūst, raudzējot augļus, kuri nav vīnogas,
 - citus saliktos nosaukumus, kuros iekļauts vārds "vīns".
3. Nosaukumu:
- a) "likiera vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 14. punktā vai vajadzības gadījumā definīcijai, par ko vēl jāvienojas saskaņā ar šā pielikuma ievadu;
 - b) "noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais likiera vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 14. punktā un īpašajiem šīs regulas noteikumiem;
 - c) "viegli dzirkstošais vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 17. punktā, vai vajadzības gadījumā definīcijai, par ko vēl jāvienojas saskaņā ar šā pielikuma ievadu;
 - d) "kvalitatīvais viegli dzirkstošais vīns, kas ražots noteiktā apvidū" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 17. punktā un īpašajiem šīs regulas noteikumiem;
 - e) "gāzēts viegli dzirkstošais vīns" attiecinā tikai uz produktiem, kas atbilst definīcijai I pielikuma 18. punktā, vai vajadzības gadījumā definīcijai, par ko vēl jāvienojas saskaņā ar šā pielikuma ievadu.

4. Ja jāizmanto šādi saliktie nosaukumi, kas minēti 2. punktā, tad jānovērš jebkura iespēja sajaukt ar produktiem, kuri minēti 1. punktā.

D. Valodas, ko drīkst lietot uz etiķetes.

1. Informācija uz etiķetes jāsniedz vienā vai vairākās citās oficiālajās Kopienas valodās, lai īstais patērētājs varētu viegli saprast katru informācijas daļu.

Neatkarīgi no pirmās daļas:

- noteiktā apvidus nosaukumu,
- kādas citas ģeogrāfiskās vienības nosaukumu,
- tradicionālos īpašos terminus un tradicionālo papildu informāciju,
- vīna dārzu vai to asociāciju nosaukumu un informāciju attiecībā uz iepildīšanu pudelēs,

sniedz tikai vienā no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kuras teritorijā produkts sagatavots.

Informāciju, kas minēta otrajā daļā, drīkst atkārtot vienā vai vairākās citās oficiālajās Kopienas valodās tiem produktiem, kuru izcelsme ir Grieķijā.

Informāciju, kas minēta otrās daļas pirmajā un otrajā ievilkumā, var sniegt tikai kādā citā oficiālajā Kopienas valodā, ja šādu valodu pielīdzina oficiālajai valodai tās izcelsmes dalībvalsts teritorijas daļā, kurā atrodas minētais noteiktas apvidus, ja minētās valodas izmantošana attiecīgajā dalībvalstī ir tradicionāla un pierasta.

Attiecībā uz produktiem, ko iegūst un laiž tirgū dalībvalstu teritorijā, dalībvalstis var atļaut sniegt informāciju, kas minēta otrajā daļā, arī kādā citā valodā, kura nav oficiālā Kopienas valoda, ja minētās valodas lietošana ir tradicionāla un pierasta attiecīgajā dalībvalstī vai kādā tās teritorijas daļā.

Ražotāja dalībvalstis var atļaut attiecībā uz saviem produktiem sniegt informāciju, kas minēta otrajā daļā, arī kādā citā valodā, ja minētā valoda ir tradicionāla šādai informācijai.

2. Var pieņemt lēmumu par turpmākiem atbrīvojumiem no 1. punkta.

E. Kodi.

Saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jānosaka, kodu:

- izmanto uz tā produkta etiķetes, uz kuru attiecas A daļas 1. punkts, izņemot kodu, kas minēts nākamajā ievilkumā, lai dotu pilnīgu vai daļēju informāciju attiecībā uz kāda noteikta apvidus nosaukumu, izņemot norādi, ko var izmantot konkrētajam produktam. Dalībvalstis tomēr var noteikt visus piemērotos pasākumus savai teritorijai, lai novērstu pārpratuma iespēju attiecībā uz attiecīgo noteikto apvidu,
- izmanto uz galda vīnu etiķetēm, ievērojot A daļas 2. punkta a) apakšpunkta otro un trešo ievilkumu, lai norādītu pudeļu pildītāja vai nosūtītāja galveno biroju un vajadzības gadījumā pudeļu pildīšanas vai nosūtīšanas vietu.

Saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jānosaka, kodu var izmantot uz to produktu etiķetēm, kuri minēti šajā pielikumā attiecībā uz informāciju, kas precizēta A daļas 3. punktā, ar noteikumu, ka dalībvalsts, kuras teritorijā minētos produktus pilda pudelēs, to ir atļāvusi. Šāda izmantošana ir saistīta ar nosacījumu, ka personas vai personu grupas, kas iesaistītas produkta komerciālajā izplatīšanā, izņemot pudeļu pildītāju, vārdu vai firmas nosaukumu un vietējās administratīvās teritorijas vai tādas teritorijas daļas, kurā atrodas šādas personas vai personu grupas galvenais birojs, nosaukumu pilnībā norāda uz etiķetes.

F. Ražotājfirmas zīmes.

1. Ja produktu, kas minēti šajā regulā, apraksts, noformējums un reklāma ir papildināta ar ražotājfirmas zīmēm, tad šādas ražotājfirmas zīmes nedrīkst saturēt nekādus vārdus, vārdu daļas, zīmes vai ilustrācijas, kas:

- a) var radīt neskaidrību vai maldināt personas, kam tie ir adresēti, 48. panta nozīmē, vai

b) ir:

- pakļauti tam, ka personas, kam tie adresēti, var tos sajaukt ar visu vai daļu galda vīna, liķiera vīna, viegli dzirkstošā vīna, gāzēta viegli dzirkstošā vīna, noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna vai importēta vīna apraksta, ja šo aprakstu reglamentē Kopienas noteikumi, vai ar jebkura cita šajā pielikumā minētā produkta aprakstu, vai
- identiski jebkura minētā produkta aprakstam, ja vien produktiem, ko izmanto, lai izgatavotu iepriekš minētos galaproduktus, nav tiesību uz šādu aprakstu vai prezentāciju.

Turklāt uz etiķetes, ko izmanto, lai aprakstītu galda vīnu, liķiera vīnu, viegli dzirkstošo vīnu, gāzētu viegli dzirkstošo vīnu, noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai importētu vīnu, nedrīkst būt ražotājfirmas zīmes, kurās ir vārdi, vārdu daļas, zīmes vai ilustrācijas, kas:

a) attiecībā uz:

- galda vīniem, liķiera vīniem, viegli dzirkstošajiem vīniem un gāzētiem viegli dzirkstošajiem vīniem ietver kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna nosaukumu,
- noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem ietver kāda galda vīna nosaukumu,
- importētajiem vīniem ietver kāda galda vīna vai kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna nosaukumu;

b) attiecībā uz galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem vai importētiem vīniem satur nepatiesu informāciju, jo īpaši attiecībā uz ģeogrāfisko izcelsmi, vīnogulāja šķirni, vīnogu novākšanas gadu, vai norādi uz augstāko kvalitāti;

c) attiecībā uz galda vīniem, izņemot galda vīnus, kas minēti b) apakšpunktā, liķiera vīniem, viegli dzirkstošajiem vīniem un gāzētiem viegli dzirkstošajiem vīniem satur informāciju attiecībā uz ģeogrāfisko izcelsmi, vīnogulāja šķirni, vīnogu novākšanas gadu vai norādi uz augstāko kvalitāti;

d) attiecībā uz importētajiem vīniem, var radīt neskaidrību kādas ilustrācijas dēļ, ko izmanto, lai atšķirtu kādu galda vīnu, liķiera vīnu, viegli dzirkstošo vīnu, gāzētu viegli dzirkstošo vīnu, noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai importētu vīnu, ko apraksta ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

2. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta, tādas reģistrētas ražotājfirmas zīmes īpašnieks, kura ir vīnam vai nenorīgušam vīnogu vīnam un ir identiska:

- ar kādas ģeogrāfiskas vienības, kas ir mazāka nekā noteikts apvidus, nosaukumu, kuru izmanto, lai aprakstītu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, vai
- ar kādas ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu galda vīnu, kurš apzīmēts ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vai
- ar kāda importēta vīna nosaukumu, ko apraksta ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

pat ja viņam nav tiesību izmantot šādu nosaukumu, ievērojot 1. punkta pirmo daļu, drīkst izmantot tādu tirdzniecības zīmi līdz 2002. gada 31. decembrim ar noteikumu, ka konkrēto tirdzniecības zīmi:

- a) ne vēlāk kā 1985. gada 31. decembrī reģistrējusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, kas bijuši spēkā reģistrācijas laikā, un
- b) faktiski izmantoja bez pārtraukuma no tās reģistrācijas līdz 1986. gada 31. decembrim vai, ja reģistrācija notikusi pirms 1984. gada 1. janvāra, tad vismaz no šā iepriekšminētā datuma.

Turklāt tādas labi pazīstamas reģistrētas vīna vai nenorīguša vīnogu vīna ražotājfirmas zīmes īpašnieks, uz kuras ir vārdi, kas ir identiski ar kāda noteikta apvidus vai ģeogrāfiskas vienības, kura ir mazāka par kādu noteiktu apvidu, nosaukumu, pat ja viņam nav tiesību izmantot tādu nosaukumu, ievērojot 1. punktu, var turpināt izmantot minēto ražotājfirmas zīmi, ja tā atbilst tās sākotnējā īpašnieka identitātei vai nosaukuma sākotnējam devējam, ar noteikumu, ka ražotājfirmas zīme reģistrēta vismaz 25 gadus pirms ražotāja dalībvalsts oficiāli atzina konkrēto ģeogrāfisko nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem un ka ražotājfirmas zīme faktiski izmantota bez pārtraukuma.

Ražotājfirmas zīmes, kas atbilst pirmās un otrās daļas nosacījumiem, nedrīkst piesaukt pret tādu ģeogrāfisko vienību nosaukumu izmantošanu, kurus lieto, lai aprakstītu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai galda vīnu.

3. Padome, pēc Komisijas priekšlikuma līdz 2002. gada 31. decembrim pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, nolemj, vai pagarināt termiņu, kas minēts 2. punkta pirmajā daļā.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par tirdzniecības firmas zīmēm, kas minētas 2. punktā, un kad dalībvalstīm par tām paziņots.

Komisija šo informāciju pārsūta dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas noteikumiem vīna nozarē.

G. Laišana tirgū, kontrole un aizsardzība.

1. No brīža, kad produktu laiž tirgū konteinerā ar nomināltilpumu, kas nav lielāks kā 60 litri, šo konteineru etiķetē. Šādu etiķetēšanu veic saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, to piemēro arī etiķetētiem konteineriem ar nomināltilpumu, kas ir lielāks nekā 60 litri.
2. Var pieņemt lēmumu par atkāpēm no 1. punkta.
3. Katra dalībvalsts atbild par tirgoto noteiktos apvidos ražoto kvalitatīvo vīnu un galda vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm kontroli un aizsardzību saskaņā ar šo regulu.
4. Importētie vīni, kas paredzēti tiešam patēriņam pārtikā un kam ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, attiecībā uz to tirdzniecību Kopienā un, ievērojot savstarpējību, var būt piemēroti aizsardzības un kontroles shēmai, kas minēta 3. punktā.

Iepriekšējo daļu ievieš, izmantojot līgumus ar attiecīgajām trešām valstīm, kas apspriesti un noslēgti saskaņā ar procedūru, kura noteikta Līguma 133. pantā.

VIII PIELIKUMS

DZIRKSTOŠO VĪNU APRAKSTS, NOSAUKUMS, NOFORMĒJUMS UN AIZSARDZĪBA

A. Definīcijas.

1. Šajā pielikumā izstrādāti vispārīgi noteikumi, lai aprakstītu un noformētu:

- a) dzirkstošos vīnus, kas definēti I pielikuma 15. punktā un kas ražoti Kopienā;
- b) gāzētos dzirkstošos vīnus, kuri definēti I pielikuma 16. punktā un kuru izcelsme ir Kopienā;
- c) dzirkstošos vīnus, kuri definēti saskaņā ar šo regulu, ievērojot procedūru, kas noteikta 75. pantā, un kuru izcelsme ir trešās valstīs;
- d) gāzētos dzirkstošos vīnus, kuri definēti saskaņā ar šo regulu, ievērojot procedūru, kas noteikta 75. pantā, un kuru izcelsme ir trešās valstīs.

Pie dzirkstošajiem vīniem, kas minēti a) apakšpunktā, pieder:

- dzirkstošie vīni, kas minēti V pielikuma H daļā,
- kvalitatīvie dzirkstošie vīni, kas minēti V pielikuma I daļā, un
- kvalitatīvie dzirkstošie vīni, ko ražo noteiktos apvidos un kas minēti VI pielikuma K daļā.

2. Šajā pielikumā:

- “etiķetēšana” nozīmē visas norādes, simbolus, ilustrācijas un zīmes vai jebkuru citu aprakstu, kas kalpo tam, lai atšķirtu produktu, un atrodas uz viena un tā paša konteineru, ieskaitot aizvākojumu vai etiķetes, kas piestiprinātas konteineram, un uz apvalka, kas nosedz pudeļu kaklu,
- “iepakojums” nozīmē tādus aizsargājošos iepakojamos materiālus kā papīrs, visa veida salmu apvalki, kartona kārbas un kastes, ko izmanto viena vai vairāku konteineru pārvadāšanai un/vai to noformēšanai nolūkā pārdot īstajam patērētājam,
- “ražotājs” produktam, kas minēts 1. punktā, nozīmē fizisku vai juridisku personu vai personu grupu, kurš vai kura vārdā veic ražošanu,
- “ražošana” nozīmē svaigu vīnogu, nenorūgušu vīnogu vīnu un vīnu pārstrādi produktā, kas minēts 1. punktā.

B. Obligāti norādāmā informācija.

1. Attiecībā uz produktiem, kas minēti A daļas 1. punktā, apraksts uz etiķetes sniedz šādu informāciju:

- a) nosaukumu, ar kādu produktu pārdod, saskaņā ar D daļas 2. punktu;
- b) produkta nomināltilpumu;
- c) produkta veidu saskaņā ar D daļas 3. punktu;
- d) faktisko spirta saturu tilpuma % saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jānosaka.

2. Attiecībā uz produktiem, kas minēti A daļas 1. punkta a) un b) apakšpunktā, aprakstā uz etiķetes papildus informācijai, kura konkretizēta 1. punktā, iekļauj:

- ražotāja vai pārdevēja, kas reģistrēti Kopienā, vārdu vai firmas nosaukumu un
- vietējā administratīvā apgabala vai tāda apgabala daļas, kā arī dalībvalsts, kurā atrodas iepriekš minētās personas galvenais birojs, nosaukumu saskaņā ar D daļas 4. un 5. punktu.

Tomēr ražotāja dalībvalstis var noteikt, ka ražotāja vārds vai firmas nosaukums ir obligāti jāuzrāda rakstiski un pilnībā.

Ja uz etiķetes norāda ražotāja vārdu vai firmas nosaukumu un ja ražošana notiek citā vietējā administratīvajā apgabalā, šāda apgabala daļā vai citā dalībvalstī, nevis tajā, kas minēts(-a) pirmās daļas otrajā ievilkumā, tad informāciju, kas tur minēta, papildina ar vietējā administratīvā apgabala vai tāda apgabala, kur notikusi ražošana, nosaukumu un, ja ražošana notikusi kādā citā dalībvalstī, tad ar šīs dalībvalsts nosaukumu.

3. Attiecībā uz produktiem, kas minēti A daļas 1. punkta c) un d) apakšpunktā, aprakstā uz etiķetes papildus informācijai, kas precizēta 1. punktā, iekļauj šādu informāciju:

- a) importētāja vārdu vai firmas nosaukumu un vietējā administratīvā apgabala un dalībvalsts, kur atrodas importētāja galvenais birojs, nosaukumu;
- b) ražotāja vārdu vai firmas nosaukumu un vietējā administratīvā apgabala un trešās valsts, kur atrodas ražotāja galvenais birojs, nosaukumu saskaņā ar D daļas 4. un 5. punktu.

4. Papildu informāciju aprakstā uz etiķetes iekļauj šādos gadījumos:

- attiecībā uz produktiem, ko ražo no vīniem, kuru izcelsme ir trešās valstīs, kā minēts I pielikuma 15. punkta sestajā ievilkumā, aprakstā uz etiķetes norāda, ka produkts izgatavots no importētiem vīniem, un precizē trešo valsti, kas ir cilmes valsts vīnam, kurš izmantots *cuvée* gatavošanai,
- attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem uz etiķetes norāda tā noteiktā apvidus nosaukumu, kurā ievāktas vīnogas, kas izmantotas produkta izgatavošanai,
- attiecībā uz kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem, kas minēti VI pielikuma K daļas 10. punkta 10. apakšpunktā aprakstā uz etiķetes iekļauj vai nu tās vīnogulāju šķirnes nosaukumu, no kā vīnogas iegūtas, vai vārdus “ražots no vīnogu aromātiskajām šķirnēm”.

C. Informācija, ko var norādīt pēc izvēles.

1. Attiecībā uz produktiem, kas minēti A daļas 1. punktā aprakstu uz etiķetes var papildināt ar citu informāciju ar noteikumu, ka:

- tā nevar maldināt personas, kam šī informācija paredzēta, jo īpaši attiecībā uz obligāto informāciju, kas precizēta B daļā, un uz izvēles informāciju, kas precizēta E daļā,
- vajadzības gadījumā ievēro E daļas noteikumus.

2. Lai pārraudzītu un kontrolētu dzirkstošā vīna nozari, šajā jautājumā kompetentās iestādes, pienācīgi ņemot vērā vispārīgo reglamentu, kuru pieņēmusi katra dalībvalsts, var pieprasīt no ražotāja vai pārdevēja, kas minēts B daļas 2. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā, pierādījumu par tās informācijas precizitāti, kura izmantota, lai aprakstītu konkrētā produkta vai produktu, kas izmantoti tā ražošanai, pamatīpašības, identitāti, kvalitāti, sastāvu, izcelsmi vai pirmavotu.

Ja šādu pieprasījumu izdara:

- tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā ražotājs vai pārdevējs ir reģistrējies, tad tāda iestāde pierādījumus no šādām personām pieprasa tieši,
- kādas citas dalībvalsts kompetentā iestāde, tad tāda iestāde sagādā tās valsts kompetentajai iestādei, kurā ražotājs vai pārdevējs ir reģistrējies, tieši savstarpēji sadarbojoties, visu informāciju, kas vajadzīga, lai dotu pēdējai iestādei iespēju iegūt minēto pierādījumu; iestādi, kura izdarījusi pieprasījumu, informē par darbību, kas veikta tās pieprasījuma rezultātā.

Ja kompetentās iestādes atklāj, ka šāds pierādījums nav iesniegts, tad konkrēto informāciju uzskata par neatbilstīgu šai regulai.

D. Sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē obligāti norādāmo informāciju.

1. Informācijas daļas, kas precizētas B daļā:

- atrodas vienkopus vienā un tajā pašā redzamības laukā uz konteineru un

- tiek noformētas ar skaidriem, salasāmiem un neizdzēšamiem burtiem, kas ir pietiekami lieli, lai labi izceltos uz tā fona, uz kura tie uzdrukāti, un tos varētu skaidri atšķirt no pārējā rakstītā vai ilustratīvā materiāla.

Obligāti norādāmo informāciju par importētāju tomēr var attēlot ārpus tā redzamības lauka, uz kura atrodas pārējās obligāti norādāmās informācijas daļas.

2. Tirdzniecības aprakstu, kas minēts B daļas 1. punkta a) apakšpunktā, norāda ar vienu no šādiem izteicieniem:

- a) attiecībā uz dzirkstošo vīnu, kas minēts V pielikuma H daļā, “dzirkstošais vīns”;
- b) attiecībā uz kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, kas minēts V pielikuma I daļā, izņemot vīnu, kas minēts šā punkta d) apakšpunktā, “kvalitatīvs dzirkstošais vīns” vai “Sekt”;
- c) attiecībā uz noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu, kas minēts VI pielikuma K daļā:
 - “noteiktā apvidū ražots kvalitatīvais dzirkstošais vīns” vai “Sekt bestimmter Anbauggebiete”, vai “Sekt bA”, vai
 - īpašu tradicionālu terminu, kuru no terminiem, kas minēti VII pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrā ievilkuma ceturtajā apakšievilkumā, izvēlējusies dalībvalsts, kurā notikusi ražošana, un kas ir iekļauti sarakstā, kurš vēl jāsastāda, vai
 - kādu no kvalitatīvo noteiktos apvidos ražotu dzirkstošo vīnu noteikto apvidu nosaukumiem, kas minēti VII pielikuma A daļas 2. punkta c) apakšpunkta otrajā ievilkumā, vai
 - divus šādus izteicienus, ko izmanto kombinācijā.

Dalībvalstis tomēr var pieprasīt, lai attiecībā uz zināmiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, ko ražo to teritorijā, atsevišķi vai kombinējot izmantotu zināmus izteicienus, kuri minēti pirmajā daļā;

- d) attiecībā uz kvalitatīvo aromātiskā tipa dzirkstošo vīnu, kas minēts V pielikuma I daļas 3. punktā, “kvalitatīvais aromātiskais dzirkstošais vīns”;
- e) attiecībā uz dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī:
 - “dzirkstošais vīns”
 - vai
 - “kvalitatīvs dzirkstošais vīns” vai “Sekt”, ja nosacījumi, kas noteikti tāda vīna ražošanai, ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kuri izklāstīti V pielikuma I daļā.

Šādiem dzirkstošajiem vīniem tirdzniecības aprakstam pievieno norādi uz trešo valsti, kurā ievāktas izmantotās vīnogas, saraudzētas un pārvērstas dzirkstošajā vīnā. Ja produkti, ko izmanto, lai izgatavotu dzirkstošo vīnu, iegūti citā valstī, nevis tajā, kur notikusi ražošana, tad norādei uz ražošanas valsti, ievērojot B daļas 3. punktu, ir skaidri jāizceļas uz pārējās informācijas fona, kura norādīta uz etiķetes;

- f) attiecībā uz gāzētu dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir Kopienā vai kādā trešā valstī, “gāzēts dzirkstošais vīns”. Ja valodā, kurā sniedz šo informācijas daļu, nenorāda, ka ir pievienots oglekļa dioksīds, tad saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas vēl jānosaka, uz etiķetes pievieno vārdus “iegūts, pievienojot oglekļa dioksīdu”.

3. Produkta veidu, ko nosaka pēc cukura satura, kurš minēts B daļas 1. punkta c) apakšpunktā, norāda ar vienu no šādiem terminiem, kas ir saprotami saņēmēja dalībvalstī vai trešā valstī, kurā produktu piedāvā tiešam patēriņam pārtikā:

- “brut nature”, “naturherb”, “bruto natural”, “pas dosé”, “dosage zéro” vai “dosaggio zero”, ja tā cukura saturs ir mazāk nekā 3 grami litrā; šos terminus var izmantot tikai tādiem produktiem, kam pēc otrreizējās fermentācijas nepievieno cukuru,
- “extra brut”, “extra herb” vai “extra bruto”, ja tā cukura saturs ir no 0 līdz 6 gramiem litrā,
- “brut”, “herb” vai “bruto”, ja tā cukura saturs ir mazāks nekā 15 grami litrā,

- “extra dry”, “extra trocken” vai “extra seco”, ja tā cukura saturs ir no 12 līdz 20 gramiem litrā,
- “sec”, “trocken”, “secco” vai “asciutto”, “dry”, “tør”, “ξηρός”, “seco”, “torr” vai “kuiva”, ja tā cukura saturs ir no 17 līdz 35 gramiem litrā,
- “demi-sec”, “halbtrocken”, “abboccato”, “medium dry”, “halvtør”, “ημιξηρός”, “semi seco”, “meio seco”, “halvtorr” vai “puolikuiva”, ja tā cukura saturs ir no 33 līdz 50 gramiem litrā,
- “doux”, “mild”, “dolce”, “sweet”, “syd”, “γλυκύς”, “dulce”, “doce”, “söt” vai “makea”, ja tā cukura saturs ir lielāks nekā 50 grami litrā.

Ja cukura saturs produktā attaisno divu terminu, kas minēti pirmajā daļā, lietošanu, tad ražotājam vai importētājam jāizvēlas izmantošanai tikai viens tāds termins.

Neatkarīgi no B daļas 1. punkta c) apakšpunkta kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem, kuri minēti V pielikuma 1. punkta 3. apakšpunktā, un kvalitatīvajiem aromātiskā tipa dzirkstošajiem vīniem, kas izgatavoti noteiktos apvidos un kas minēti VI pielikuma K daļas 10. punktā, tādu norādi uz produkta veidu, kura minēta pirmajā daļā, var aizstāt ar norādi uz cukura saturu, ko izsaka gramos litrā un ko nosaka, veicot analīzi.

Uz etiķetes, lai norādītu produkta veidu, ko nosaka pēc cukura satura tajā, nedrīkst izmantot citu informāciju kā vien to informāciju, kura precizēta pirmajā un trešajā daļā.

4. Ražotāja vārdu vai firmas nosaukumu un vietējās administratīvās teritorijas vai šādas teritorijas daļas, kā arī valsts, kurā atrodas ražotāja galvenais birojs, nosaukumus uzrāda:

- vai nu pilnībā,
- vai attiecībā uz produktiem, ko ražo Kopienā, kodētā veidā ar noteikumu, ka personas vai personu grupas, kas iesaistītas produkta komerciālajā izplatīšanā, izņemot ražotāja, vārdu vai firmas nosaukumu, kā arī vietējās administratīvās teritorijas vai šādas teritorijas daļas un dalībvalsts, kurā atrodas šādas personas vai grupas galvenais birojs, nosaukumu uzrāda pilnībā.

5. Ja vietējās administratīvās teritorijas vai šādas teritorijas daļas nosaukumu sniedz uz etiķetes, vai nu lai norādītu, kur atrodas ražotāja vai kādas citas personas, kas iesaistīta produkta komerciālajā izplatīšanā, galvenais birojs, vai arī lai norādītu, kur notikusi ražošana, un šāda informācija ietver kāda noteikta apvidus nosaukumu VI pielikuma A daļas nozīmē, izņemot nosaukumu, ko drīkst izmantot, lai aprakstītu konkrēto produktu, tad nosaukumu uzrāda kodētā veidā.

Dalībvalstis tomēr drīkst noteikt citus piemērotus pasākumus tādu produktu aprakstam, kurus ražo to teritorijā, jo īpaši attiecībā uz lietoto burtu lielumu, kas ir tāds, lai izvairītos no jebkādas neskaidrības attiecībā uz vīna ģeogrāfisko izcelsmi.

6. Izteicienus, ko lieto, lai norādītu ražošanas metodi, var paredzēt ieviešanas noteikumos.

E. Dažu īpašu terminu lietošana.

1. Tādas ģeogrāfiskas vienības, kas nav kāds noteikts apvidus un ir mazāka nekā kāda dalībvalsts vai trešā valsts, nosaukumu drīkst izmantot, tikai lai papildinātu šādus aprakstus:

- noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā dzirkstošā vīna aprakstu,
- kvalitatīvā dzirkstošā vīna, kam ieviešanas noteikumos ir piešķirts šādas ģeogrāfiskas vienības nosaukums, aprakstu vai
- dzirkstošā vīna, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā attiecībā uz kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, kuriem piešķirts kādas ģeogrāfiskas vienības nosaukums.

Izmantot šādu nosaukumu ir atļauts tikai tad, ja:

- a) tas atbilst tās dalībvalsts vai trešās valsts noteikumiem, kurā dzirkstošais vīns ir ražots;
- b) konkrētā ģeogrāfiskā vienība ir precīzi noteikta;

- c) visas vīnogas, no kā produkts iegūts, ir no minētās ģeogrāfiskās vienības, izņemot produktus, kas bijuši vīna rauga tīrkultūras vai saldinātāja sastāvā;
- d) attiecībā uz noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu ģeogrāfiskā vienība atrodas tajā noteiktajā apvidū, kura nosaukums ir piešķirts vīnam;
- e) attiecībā uz kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem šādas ģeogrāfiskās vienības nosaukums nav noteikts, lai aprakstītu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu.

Neatkarīgi no otrās daļas c) klauzulas dalībvalstis var atļaut izmantot tādas ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, kura ir mazāka nekā kāds noteiktais apvidus, lai papildinātu kāda noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā dzirkstošā vīna aprakstu, ja vismaz 85 % produkta iegūti no vīnogām, kas ievāktas minētajā vienībā.

2. Vīnogulāja šķirnes nosaukumu var izmantot tikai tādēļ, lai papildinātu tāda produkta aprakstu, kurš minēts A daļas 1. punkta:

— apakšpunktā

vai

— apakšpunktā, ja tā ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.

Vīnogulāja šķirnes nosaukumu vai šāda nosaukuma sinonīmu drīkst norādīt tikai tad, ja:

- a) minētās šķirnes kultivēšana un no tās iegūto produktu izmantošana atbilst Kopienas noteikumiem vai tās trešās valsts noteikumiem, kurā ievāktas izmantotās vīnogas;
- b) minētā šķirne ir iekļauta sarakstā, kas jāpieņem dalībvalstij, kurā iegūti produkti, ko izmantoja, lai izgatavotu *cuvée*; attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem šādu sarakstu sastāda, ievērojot VI pielikuma B daļas 1. punktu vai K daļas 10. punkta a) apakšpunktu;
- c) minētās šķirnes nosaukumu nevar sajaukt ar kāda noteikta apvidus vai ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu kādu citu vīnu, ko ražo Kopienā vai importē;
- d) minētās šķirnes nosaukumu neatkārtoti tajā pašā izteicienā, ja vien nepastāv vairākas šķirnes, kam dots šāds nosaukums, un šis nosaukums nav sarakstā, kas jāpieņem ražotāja dalībvalstij. Minēto sarakstu dara zināmu Komisijai, kas attiecīgi informē pārējās dalībvalstis;
- e) produkts pilnībā iegūts no konkrētās šķirnes, izņemot produktus, kas atradās vīna rauga tīrkultūras vai saldinātāja sastāvā, un ja minētajai šķirnei ir dominējoša ietekme uz konkrētā produkta pamatīpašībām;
- f) ieskaitot nogatavināšanu ražotāju uzņēmumā, ražošanas procesa ilgums, ko skaita no fermentācijas procesa sākuma, kurš paredzēts, lai padarītu *cuvée* dzirkstošu, nav bijis īsāks kā 90 dienas un ar noteikumu, ka fermentācijas, kuras mērķis bija padarīt *cuvée* dzirkstošu, un *cuvée* atrašanās laiks uz nogulām bijis:
 - vismaz 60 dienu,
 - vismaz 30 dienu, ja fermentācija notikusi konteineros ar maisītājiem.

Šo noteikumu tomēr nepiemēro aromātiskajiem dzirkstošajiem vīniem, kas minēti V pielikuma I daļas 3. punktā vai VI pielikuma K daļas 10. punktā.

Neatkarīgi no otrās daļas ražotāja dalībvalstis var:

- atļaut vienas vīnogulāju šķirnes nosaukuma izmantošanu, ja vismaz 85 % vīnogu, no kurām produkts iegūts, ir no minētās šķirnes, izņemot produktus, kas bijuši vīna rauga tīrkultūras vai saldinātāja sastāvā, un ja minētajai šķirnei ir dominējoša ietekme uz konkrētā produkta pamatīpašībām,

- atļaut divu vai trīs vīnogulāju šķirņu nosaukumu izmantošanu, ja tā paredzēts ražotāja dalībvalsts regulās un ar nosacījumu, ka visas vīnogas, no kurām produkts ir iegūts, ir no minētajām divām vai trim šķirnēm, izņemot produktus, kas atrodas vīna rauga tīrkultūras un saldinātāja sastāvā, un ja šādu divu vai trīs šķirņu samaisīšana noteic produkta raksturīgās īpašības,
- ierobežot šādu nosaukumu izmantošanu līdz dažu vīnogulāju šķirņu nosaukumiem, kas minēti otrajā daļā.

3. Izteicienu “fermentēts pudelē” drīkst izmantot, tikai lai aprakstītu:

- kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu,
- kvalitatīvu dzirkstošo vīnu
- vai
- dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.

Lietot izteicienu, kas minēts pirmajā daļā, ir atļauts tikai tad, ja:

- a) produktu padara dzirkstošu, otrreiz to alkoholiski fermentējot pudelē;
- b) ražošanas procesa ilgums, ieskaitot nogatavināšanu uzņēmumā, kur produkts izgatavots, skaitot no tā fermentācijas procesa sākuma, kura mērķis bija padarīt *cuvée* dzirkstošu, ir bijis ne mazāks kā deviņi mēneši;
- c) fermentācijas process, kura mērķis bija padarīt *cuvée* dzirkstošu, un *cuvée* atrašanās laiks uz nogulām ildzis vismaz 90 dienas;
- d) produkts atdalīts no nogulām ar filtrāciju, to nokāšot vai dekantējot.

4. Izteicienus “fermentēts pudelē pēc tradicionālās metodes” vai “tradicionālā metode”, vai “klasiskā metode”, vai “klasiskā tradicionālā metode” un jebkurus izteicienus, kas rodas, tos tulkojot, drīkst izmantot tikai, lai aprakstītu:

- kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu,
- kvalitatīvu dzirkstošo vīnu
- vai
- dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.

Lietot kādu no izteicieniem, kas minēti pirmajā daļā, atļauts tikai tad, ja produkts:

- a) padarīts dzirkstošs, veicot otrreizēju alkoholisku fermentāciju pudelē;
- b) bijis saskarē ar nogulām bez pārtraukuma vismaz deviņus mēnešus vienā un tajā pašā uzņēmumā no laika, kad izgatavots *cuvée*;
- c) atdalīts no nogulām, to dekantējot.

5. Izteicienu, kurš attiecas uz ražošanas metodi un kurā iekļauts kāda noteikta apvidus vai kādas citas ģeogrāfiskas vienības nosaukums, vai terminu, kas atvasināts no kāda no tiem, drīkst izmantot tikai, lai aprakstītu:

- kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu,
- kvalitatīvu dzirkstošo vīnu
- vai
- dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.

Šādus izteicienus drīkst lietot tikai, lai aprakstītu produktu, kam ir tiesības uz kādu no ģeogrāfiskajām piesaistēm, kas minētas pirmajā daļā.

6. Attiecībā uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti 4. punkta otrajā daļā:

- a) terminu “*Winzersekt*” attiecina tikai uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem, ko ražo Vācijā, un terminu “*Hauzersekt*” attiecina tikai uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem, ko ražo Austrijā, kur:
- abus ražo no vīnogām, kas ievāktas vienā un tajā pašā vīna dārzā, ieskaitot ražotāju asociācijās, kur ražotājs, kas definēts 4. daļas 4. punktā, pārstrādā vīnā vīnogas, kuras paredzētas noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo dzirkstošo vīnu izgatavošanai,
 - abus tirgo ražotājs, kas minēts pirmajā ievilkumā, un tie ir nonākuši tirgū ar etiķetēm, uz kurām norādīts vīna dārzs, vīnogulāja šķirne un gads.

Saskaņā ar piemērojamo kārtību, termina “*Winzersekt*” lietošanai un līdzvērtīgu terminu lietošanai citās Kopienas valodās var uzlikt papildu nosacījumus. Saskaņā ar to pašu kārtību var atļaut dalībvalstīm noteikt īpašu un jo īpaši stingrāku kārtību.

Terminus, kas minēti iepriekšējās daļās, drīkst lietot tikai cilmes valodā;

- b) terminu “*crémant*” attiecina tikai uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem,
- kam šo terminu kombinācijā ar noteiktā apvidus nosaukumu piemērojusi dalībvalsts, kurā šis vīns izgatavots,
 - ko izgatavo no nenorūguša vīna, izspiežot veselas vīnogas, attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem baltajiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, kur iegūtais nenorūgušā vīna daudzums nepārsniedz 100 litru no katriem 150 kg vīnogu,
 - ar maksimālo sēra dioksīda saturu 150 mg/l
 - ar cukura saturu, kas ir mazāks nekā 50 g/l,
- un
- ko ražo saskaņā ar jebkuriem īpašiem papildu noteikumiem, kuri reglamentē to ražošanu un aprakstu, ko noteikusi dalībvalsts, kurā tos izgatavo.

Atkāpjoties no pirmā ievilkuma, noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem dzirkstošajiem vīniem, kuriem attiecīgā dalībvalsts nav piemērojusi terminu *crémant* saskaņā ar šo noteikumu, šādu kvalitatīvu noteiktos apvidos ražotu dzirkstošo vīnu ražotāji drīkst izmantot šo terminu ar noteikumu, ka tie minēto terminu ir tradicionāli izmantojuši vismaz 10 gadus pirms 1996. gada 1. jūlija.

Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par gadījumiem, kad izmanto šo atkāpi.

7. Vīnogu novākšanas gadu drīkst izmantot tikai, lai aprakstītu:

- kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu,
 - kvalitatīvu dzirkstošo vīnu
- vai
- dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.

Norāde uz vīnogu novākšanas gadu ir atļauta tikai tad, ja vismaz 85 % produkta iegūti no vīnogām, kas novāktas konkrētajā gadā, izņemot produktus, ko satur vīna rauga tīrkultūra vai saldinātājs.

Dalībvalstis tomēr var prasīt, lai vīnogu novākšanas gadu norādītu attiecībā uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem, ko ražo to teritorijā, tikai tad, ja produktu pilnībā iegūst no vīnogām, ko novāc konkrētajā gadā, izņemot produktus, ko satur vīna rauga tīrkultūra vai saldinātājs.

8. Norāde uz augstāko kvalitāti ir atļauta tikai attiecībā uz:
- kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu,
 - kvalitatīvu dzirkstošo vīnu
- vai
- dzirkstošo vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī un kura ražošanas nosacījumi ir atzīti par līdzvērtīgiem nosacījumiem, kas noteikti V pielikuma I daļā vai VI pielikuma K daļā.
9. Dalībvalsts vai trešās valsts nosaukumu vai īpašības vārdu, kas atvasināts no minētā nosaukuma, nedrīkst izmantot kombinācijā ar tirdzniecības aprakstu, kurš minēts D daļas 2. punktā, ja vien produkts nav ražots minētās dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā un nav izgatavots tikai no vīnogām, ko ievāc un pārstrādā vīnā tajā pašā teritorijā.
10. Tā produkta aprakstu, kurš minēts A daļas 1. punktā, nedrīkst papildināt ar norādi vai simbolu, kas attiecas uz medaļu vai balvu, kas iegūta pēc piedalīšanās konkursā vai uz jebkuru citu atzinību, ja vien tās kādam noteiktam konkrētā produkta daudzumam nav piešķīrusi kāda oficiāla iestāde vai iestāde, kura ir īpaši atzīta šim nolūkam.
11. Terminus “Premium” vai “Reserve” drīkst izmantot tikai, lai papildinātu:
- terminu “kvalitatīvs dzirkstošais vīns”
- vai
- vienu no terminiem, kas minēti D daļas 2. punkta c) apakšpunktā.
- Terminu “Réserve” vajadzības gadījumā drīkst papildināt ar aprakstu, ievērojot nosacījumus, ko izstrādājusi ražotāja dalībvalsts.
12. Vajadzības gadījumā ieviešanas noteikumos drīkst izstrādāt:
- a) nosacījumus, lai izmantotu:
- izteicienu, kas minēts 8. punktā,
 - terminus attiecībā uz izgatavošanas metodi, izņemot terminus, kas minēti 3. līdz 6. punktā,
 - izteicienus, kas attiecas uz īpašām to vīnogulāju šķirņu īpašībām, no kurām izgatavots konkrētais produkts;
- b) to izteicienu sarakstu, kuri minēti a) apakšpunktā.

F. Valodas, ko drīkst lietot uz etiķetes.

Informāciju, kas precizēta:

- B daļā, sniedz vienā vai vairākās oficiālajās Kopienas valodās tā, lai īstais patērētājs viegli varētu saprast katru informācijas daļu,
- C daļā, sniedz vienā vai vairākās oficiālajās Kopienas valodās.

Gadījumā, kad produktus laiž tirgū dalībvalstu teritorijā, dalībvalstis drīkst atļaut sniegt šo informāciju arī valodā, kas nav oficiālā Kopienas valoda, ja šādas valodas lietošana ir tradicionāla un pierasta attiecīgajā dalībvalstī vai tās teritorijas daļā.

Tomēr:

- a) attiecībā uz kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem un kvalitatīviem dzirkstošajiem vīniem tikai tās dalībvalsts oficiālo valodu, kuras teritorijā notikusi ražošana, lieto,
- lai nosauktu noteikto apvidu, kas minēts B daļas 4. punkta otrajā daļā,

— lai nosauktu kādu citu ģeogrāfisku vienību, kas minēta E daļas 1. punktā,

gadījumā, ja iepriekšminētos produktus ražo Grieķijā, šādu informāciju drīkst atkārtot vienā vai vairākās citās Kopienas oficiālajās valodās;

b) attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs:

— atļauts izmantot kādu tās trešās valsts oficiālo valodu, kurā notikusi ražošana, ar noteikumu, ka informāciju, kas precizēta B daļas 1. punktā, sniedz arī kādā Kopienas oficiālajā valodā,

— zināmas informācijas, kura precizēta C daļā, tulkošanu kādā oficiālajā Kopienas valodā var reglamentēt ar ieviešanas noteikumiem;

c) attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir Kopienā un kuri ir paredzēti eksportam, informāciju, kas minēta B daļas 1. punktā un ko sniedz kādā Kopienas oficiālajā valodā, drīkst atkārtot kādā citā valodā.

G. Noformējums.

1. Produktus, kas minēti A daļas 1. punktā, drīkst turēt pārdošanai vai laist tirgū tikai stikla pudelēs, kas:

a) ir aizvērtas ar:

— galviņveida aizbāzni, kuru izgatavo no korķa vai cita materiāla, kam ir atļauts nonākt saskarē ar pārtikas produktiem, un kuru vietā notur stiprinājumi, un kuru vajadzības gadījumā nosedz kapsula, un kurš ir ietīts folijā, kas pilnībā nosedz aizbāzni un visu pudeles kaklu vai tā daļu,

— jebkuru citu piemērotu aizbāzni attiecībā uz pudelēm, kuru nominālais saturs nepārsniedz 0,20 litrus, un

b) etiķetētas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

Aizbāznis, kas minēts pirmās daļas a) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā, nedrīkst būt nosepts ar kapsulu vai foliju, ko izgatavo uz svina pamata.

Tomēr attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas A daļas 1. punkts un ko ražo ar otrreizēju alkoholisko fermentāciju pudelē, kura minēta E daļas 3. un 4. punktā, izņēmumus dzirkstošajiem vīniem, kas vēl atrodas ražošanas procesā, ja tie noslēgti ar pagaidu aizbāzni un nav etiķetēti, drīkst:

a) noteikt ražotāja dalībvalsts ar noteikumu, ka minētos vīnus:

— paredzēts izgatavot par kvalitatīviem noteiktos apvidos ražotiem dzirkstošajiem vīniem,

— tie cirkulē tikai starp ražotājiem attiecīgajā noteiktajā apvidū,

— tie ir kopā ar pavaddokumentu,

un

— tos pārbauda īpaši rūpīgi;

b) līdz 2001. gada 31. decembrim piemērot kvalitatīvo dzirkstošo vīnu ražotājiem, ko ir īpaši pilnvarojusi attiecīgā dalībvalsts un kas atbilst nosacījumiem, kurus izstrādājusi minētā dalībvalsts, jo īpaši attiecībā uz pārraudzību.

Līdz 2000. gada 30. jūnijam attiecīgās dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par minēto izņēmumu piemērošanu. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz vajadzīgos priekšlikumus, lai turpinātu izņēmumus.

2. Saskaņā ar noteikumiem, kas vēl jāprecizē, iepildīt “dzirkstošā vīna” tipa vai līdzīgās pudelēs, kurām ir aizbāžņi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, lai pārdotu, laistu tirgū vai eksportētu, drīkst tikai šos:

— produktus, kas minēti A daļas 1. punktā,

- dzērienus, ko tradicionāli iepilda tādās pudelēs un kas:
 - atbilst viegli dzirkstošā vīna vai gāzētā viegli dzirkstošā vīna definīcijām, kuras minētas I pielikuma 17. un 18. punktā,
vai
 - ir iegūti, alkoholiski fermentējot augļus vai kādu citu lauksaimniecības izejvielu, jo īpaši produktus, kuri minēti VII pielikuma C daļas 2. punktā, un produktus, uz ko attiecas Regula (EEK) Nr. 1601/91, kurā izstrādāti vispārīgi noteikumi par aromatizēto vīnu, vīna dzērienu un aromatizēto vīna produktu kokteiļu definīciju, aprakstu un noformējumu ⁽¹⁾,
vai
 - kam faktiskais spirta saturs tilpuma % nav lielāks kā 1,2 % tilpuma,
 - produkti, kas nevarētu radīt neskaidrību vai maldināt patērētājus attiecībā uz produkta patiesajām pamatīpašībām, kaut arī tie ir šādi sagatavoti.
3. Tiktāl, cik etiķetēšanu nereglamentē šī regula, to var reglamentēt ar ieviešanas noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz:
- a) etiķešu atrašanās vietu konteineros;
 - b) etiķešu minimālo lielumu;
 - c) dažādu informācijas daļu, to skaitā apraksta, izvietošanu uz etiķetēm;
 - d) burtu lielumu uz etiķetēm;
 - e) simbolu, ilustrāciju un ražotājfirmas zīmju izmantošanu.
4. Neierobežojot 5. punktu, ja uz produkta, kas minēts A daļas 1. punktā, iesaiņojuma ir viena vai vairākas informācijas daļas, kuras attiecas uz tajā iepakoto produktu, tad šādām informācijas daļām jāatbilst šīs regulas noteikumiem.
5. Ja konteinerus, kuros atrodas produkts, kas minēts A daļas 1. punktā, pārdošanai īstajam patērētājam noformē iepakojumā, tad tie jāetiķetē saskaņā ar šo regulu.

Pieņem pasākumus, lai izvairītos no pārliekas stingrības attiecībā uz īpašiem iepakojumiem, kuros atsevišķi vai kopā ar citiem produktiem atrodas nelieli daudzumi to produktu, kas minēti A daļas 1. punktā.

H. Ražotājfirmas zīmes.

1. Ja produktu, kas minēti A daļas 1. punktā, aprakstu, noformējumu un reklāmu papildina ar ražotājfirmas zīmēm, tad šādās ražotājfirmas zīmēs nedrīkst iekļaut vārdus, zilbes, zīmes vai ilustrācijas, kas:
- a) var radīt neskaidrību vai maldināt personas, kam tie ir adresēti 48. panta nozīmē,
vai
 - b) ko var sajaukt ar visu vai daļu tāda galda vīna, noteiktā apvidū ražota kvalitatīvā vīna, to skaitā kvalitatīva noteiktā apvidū ražota dzirkstošā vīna vai importēta vīna apraksta, kuru aprakstu reglamentē Kopienas noteikumi, vai ar jebkura cita produkta, kas minēts A daļas 1. punktā, aprakstu, vai kas ir identiski jebkura šāda produkta aprakstam, ja vien produktiem, ko izmanto konkrētā dzirkstošā vīna *cuvée* sastāvdaļām, nav tiesību uz šādu aprakstu vai noformējumu.
2. Neatkarīgi no 1. punkta b) apakšpunkta persona, kuras īpašumā attiecībā uz kādu produktu, kas minēts A daļas 1. punktā, ir labi pazīstama reģistrēta ražotājfirmas zīme, kurā ir vārdi, kas ir identiski ar noteikta apvidus vai ģeogrāfiskas vienības, kas ir mazāka par noteiktu apvidu, nosaukumu, drīkst, pat ja tai nav tiesību izmantot šādu nosaukumu, ievērojot 1. punktu, turpināt šādas ražotājfirmas zīmes izmantošanu, ja tā atbilst tās sākotnējā īpašnieka vai nosaukuma sākotnējā devēja identitātei, ar noteikumu, ka šāda ražotājfirmas zīme reģistrēta vismaz 25 gadus pirms tam, kad ražotāja dalībvalsts saskaņā ar 54. panta 4. punktu attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem oficiāli atzina konkrēto ģeogrāfisko nosaukumu, un ka šāda ražotājfirmas zīme ir faktiski izmantota bez pārtraukuma.

⁽¹⁾ OV L 149, 14.6.1991., 1. lpp.

Ražotājfirmas zīmes, kas atbilst pirmās daļas nosacījumiem, nedrīkst piesaukt pret ģeogrāfisko vienību nosaukuma izmantošanu, lai aprakstītu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu.

I. Vispārīgi noteikumi.

1. Neierobežojot F daļas 1. punktu, katra dalībvalsts pieņem to produktu aprakstu un noformējumu, kuri minēti A daļas 1. punktā un kuru izcelsmes ir citās dalībvalstīs, un kurus laiž tirgū tās teritorijā, ar noteikumu, ka minētais apraksts un noformējums atbilst Kopienas noteikumiem un ir atļauti saskaņā ar šo regulu tajā dalībvalstī, kurā produkts izgatavots.
2. Tādu produktu aprakstā, noformējumā un reklāmā, uz kuriem neattiecas A daļas 1. punkts, nedrīkst norādīt, netieši norādīt vai uzvedināt uz domu, ka attiecīgais produkts ir dzirkstošais vīns.
3. Tirdzniecības aprakstus, kas noteikti D daļas 2. punktā, izmanto tikai tiem produktiem, kuri minēti A daļas 1. punktā.

Ievērojot tiesību aktus, kas ir spēkā 1985. gada 29. novembrī, dalībvalstis tomēr var atļaut terminu “dzirkstošais vīns” lietot salikta nosaukuma formā, lai aprakstītu dzērienu, uz ko attiecas KN kods 2206 00 91 un ko iegūst, alkoholiski fermentējot augļus vai citas lauksaimniecības izejvielas, ja salikto nosaukumu izmantošana ir tradicionāla.
4. Saliktos nosaukumus, kas minēti 3. punkta otrajā daļā, norāda uz etiķetes ar viena un tā paša veida, krāsas un augstuma burtiem, kas ļauj tiem skaidri izcelties uz pārējās informācijas fona.
5. Kvalitatīvus noteiktos apvidos ražotus dzirkstošos vīnus drīkst laist tirgū tikai ar tādu nosacījumu, ka noteiktā apvidus nosaukums, uz ko tiem ir tiesības, ir marķēts uz aizbāžņa un ka uz pudeles ir etiķete no brīža, kad to aizved no izgatavošanas vietas.

Attiecībā uz etiķetēšanu tomēr var atļaut izņēmumus ar noteikumu, ka ir nodrošināta attiecīga kontrole.
6. Pieņem noteikumus, kas jāievēro, ieviešot 5. punktu, kā arī atkāpes attiecībā uz korķa marķējumu, kas minēts 5. punkta pirmajā daļā, ja pārbaudē, ko veic kompetentā iestāde, dzirkstošo vīnu neatzīst par kvalitatīvu noteiktā apvidū ražotu dzirkstošo vīnu.